

G.C.E(Adv. Level) Examination, April 2005

Marking Scheme for Physics 1(M.C.Q. Paper)

(1) 2(Two)	(31) 5(Five)
(2) 4(Four)	(32) 3(Three)
(3) 1(One)	(33) 1(One)
(4) 2(Two)	(34) 1(One)
(5) 4(Four) <i>OR</i> 1(One)	(35) 1(One)
(6) 3(Three)	(36) 3(Three)
(7) 3(Three)	(37) 4(Four)
(8) 3(Three)	(38) 3(Three)
(9) 1(One)	(39) 1(One)
(10) 5(Five)	(40) 5(Five)
(11) 5(Five)	(41) 5(Five)
(12) 1(One)	(42) 2(Two)
(13) 2(Two)	(43) 2(Two)
(14) 2(Two)	(44) 2(Two)
(15) 3(Three)	(45) 4(Four)
(16) 3(Three)	(46) 5(Five) <i>OR</i> 3(Three)
(17) 1(One)	(47) 3(Three)
(18) 5(Five)	(48) 5(Five)
(19) 2(Two)	(49) 4(Four)
(20) 5(Five)	(50) 3(Three)
(21) 1(One)	(51) 1(One)
(22) 3(Three)	(52) 2(Two)
(23) 1(One)	(53) 1(One)
(24) 4(Four)	(54) 5(Five)
(25) 4(Four)	(55) 2(Two)
(26) 2(Two)	(56) 5(Five)
(27) 2(Two)	(57) 3(Three)
(28) 2(Two)	(58) 4(Four)
(29) 4(Four)	(59) 2(Two)
(30) 4(Four)	(60) 1(One)

- (1) නිවැරදි භෞතික විද්‍යා සමීකරණයක යම් රාශියක බලයක් අඩංගු වේ නම් එහි මාන හෝ ඒකක තීරණය කොහොත්. මෙය මා පෙර විවරණවලදී සඳහන් කර ඇත. ඒ අනුව λt ට මාන තීරණය කොහොත්, එනම් λ හි මාන කාලයේ මානයේ පරස්පරයට සමාන විය යුතුය. උත්තරය (2) වේ. λ යනු ක්ෂය නියතය ලෙස හඳුනාගන්නත් පිළිතුර ලැබේ. ක්ෂය නියතයේ ඒකක තත්පරයකට නැතහොත් ඒකක කාලයකට වේ.
- (2) සමීකරණය වර්ග කොට C^2 හා ρ හි ඒකක ආදේශ කළ විට K හි ඒකක ලැබේ.
 $m^2s^{-2}kgm^{-3} = kgm^{-1}s^{-2}$
- (3) මේ සඳහා කිසිදු ගණනයක් අවශ්‍ය නැත. 2003 ප්‍රශ්න පත්‍රයේ රචනා 4 වන ප්‍රශ්නය ඔබට මතක් විය යුතුය. ස්පර්ශ කෝණය 90° නම් කේශික උද්ගමනයක් නොමැත. ද්‍රව මට්ටම් සහ හැඩ අදින්න පවා එම ප්‍රශ්නයේ සඳහන් ව ඇත. එමනිසා ඔබ පසුගිය ප්‍රශ්න පත්‍ර විමර්ශනය කර තිබුණේ නම් ප්‍රශ්නය කියවනකොටම උත්තරය මතක් විය යුතුය.
- (4) A, B හා C කෙළින්ම පොත් තුනෙහි ගුරුත්ව කේන්ද්‍ර පිළිවෙලින් නිරූපණය කරයි. පොත් එක හා සමාන නිසා ඒවාහි ස්ඵල ගුරුත්ව කේන්ද්‍රය A හා C ලක්ෂ්‍යය යා කරන රේඛාවෙහි හරි මැදින් පිහිටයි. එය B ලක්ෂ්‍යය වේ. බැලූ බැල්මටම මෙම ලක්ෂ්‍යය නිශ්චය කරගත හැක.
- (5) අවස්ථා දෙකේදීම තන්තුව කම්පනය වන්නේ එකම (මූලික) තානයෙන් නිසා සංඛ්‍යාතය හා කම්පන දිග අතර ගුණිතය අවස්ථා දෙකේදීම එක හා සමාන විය යුතුය. මෙවැනි ප්‍රශ්නවලට තරංග රටා ඇදීම හෝ තරංග ආයාමය (λ) තන්තුවේ කම්පන දිග (l) ඇසුරෙන් ලිවීමට යාමේ තේරුමක් නැත. $(0.5 \times 440) / 550$ අදාල උත්තරය වේ. මෙය මනෝමයෙන් සුළු කල හැක. 44 හා 55 දී ඇත්තේ පහසුවෙන් සුළුවීම සඳහාය. පිළිතුර 0.4 m වේ. සමහර දරුවන් 0.5 හි 0.4 අඩුකර උත්තරය 0.1 m ලෙස ගෙන ඇති බව අසන්නට ලැබුණි. විශේෂයෙන්ම සංගීතය දන්නා දරුවන් ධ්වනි පෙට්ටි කෙළවර ලෙස ගෙන ඇත්තේ ඇඟිල්ල තබන පැත්තේ සිටය. ඔවුන්ගේ තර්කය වන්නේ පෙට්ටියේ කෙළවර කරාම කම්බි දිවෙන්නේ එම පැත්තේ බවයි.
 ප්‍රශ්නයෙන් පරීක්ෂා කෙරෙන්නේ භෞතික විද්‍යාව මිස සංගීතය නොවන නිසා නිවැරදි පිළිතුර ලෙස 0.4 හා 0.1 යන දෙකම පරීක්ෂකවරුන් බාරගෙන තිබේ. වයලීනයක් දී ඇත්තේ ගැටළුව ලස්සන කිරීමට මිස දරුවන් music දන්නවාද කියා පරීක්ෂා කිරීම නොවේ යන්න මගේ හැඟීමයි.
- (6) ඕම් නියමය සත්‍යාපනය කිරීම සඳහා භාවිතා වන පරිපථය ඇදීමට 2003 ප්‍රශ්න පත්‍රයේ ව්‍යුහගත රචනා 4 වන ප්‍රශ්නයේ දී තිබූ බව ඔබට මතක ඇතැයි සිතමි. ඒ කෙසේ වෙතත් වෝල්ට් මීටරය ප්‍රතිරෝධය (S) හරහා සම්බන්ධ කළ යුත්තේ සමාන්තරගතවය. ඇමීටරය සම්බන්ධ කළ යුත්තේ ශ්‍රේණිගතවය. ඒ අනුව බැලූවත් නිවැරදි පිළිතුර (3) ලෙස තීරණය කළ හැක.
- (7) මෙම ප්‍රශ්නය සඳහා $PV = nRT$ ලියා සැහෙන වෙලාවක් මිඩංගු කොට ඇතැයි මට සිතේ. මේ සඳහා කිසිදු සමීකරණයක් ලිවීමට අවශ්‍ය නැත. තිබූ පීඩනය දෙගුණ කලේ නම් ආංශික පීඩන නියමයට අනුව එකතු කල හයිඩ්‍රජන් වායුවේ පීඩනය මුල් පීඩන අගයටම සමාන විය යුතුය. ($P + P = 2P$). දැන් පරිමාව එකමය. උෂ්ණත්වය ද වෙනස් නොවේ. එසේ නම් තිබූ ගිලියම් පරමාණු සංඛ්‍යාව හා එකතු කල හයිඩ්‍රජන් අණු සංඛ්‍යාව එක සමාන විය යුතු නේ ද? මෙය එක විටම නොපෙනේ නම් මෙලෙස තර්ක කරන්න.
 P, V හා T එකම නිසා වායු වර්ග දෙකේම අඩංගු මවුල සංඛ්‍යාව සමාන විය යුතුය.
 මවුලයක් යනු අදාල පරමාණු/අණු සංඛ්‍යාව වේ.
ඇවගාඩ්රෝ අංකය
 එමනිසා මවුල සංඛ්‍යාව කෙළින්ම පරමාණු/අණු සංඛ්‍යාවට සමානුපාතික වේ.
- (8) ප්‍රශ්නය කියවූ සැණින්ම පිළිතුර ලබාගත හැක. බැටරියේ වි.ගා.බලය දෙගුණ කිරීම යනු තහඩු අතර විභව අන්තරය දෙගුණ කිරීමකි. තහඩු අතර පරතරය නොවෙනස්ව පවතින නිසා V දෙගුණ කල විට E ද දෙගුණ වේ. ($E = V/d$)
- (9) මෙය අනපවර්තන කාරකාත්මක වර්ධකයක් බව දුටු සැණින් නිගමනය කළ හැක. මෙහි වෝල්ටීයතා ලාභය වන්නේ,
 $1 + (R/R) = 2$
 2003 රචනා 5 (b) බලන්න.
- (10) මේ ප්‍රකාශ හැමදාම දෙන ඒවා වේ. දුටු සැණින් ප්‍රකාශ 3 ම නිවැරදි බව වැටහේ. මාධ්‍යයක් තුලට යැමේදී ආලෝකයේ වේගය අඩුවන නිසා සංඛ්‍යාතය වෙනස් නොවන බැවින් තරංග ආයාමය අඩුවිය යුතුය.
- (11) ආවර්ත කාලය, දී ඇති කරුණු කිසිවක් මත රඳා නොපවතී. සරල අවලම්බයක් සිතියට ගන්න. එවිට එහි විස්තාරය, වේගය හෝ ආරම්භක පිහිටීම මත ආවර්ත කාලය රඳා නොපවතින බව එකවිටම නිගමනය කළ හැක. දන්නක එල්ලු ස්කන්ධයක් ගැන සිතුවත් එහි ආවර්ත කාලය රඳා පවතින්නේ දුන්නේ දුනු නියතය හා වස්තුවේ ස්කන්ධය මතය. සරලව ප්‍රකාශ කළහොත් ආවර්ත කාලය රඳා පවතිනුයේ වලිතයේ යෙදෙන පද්ධතියේ ගුණාංග හා අනෙකුත් නියතයන් මත මිස වලිතයට අදාල ගුණාංග හා කරුණු මත නොවේ. දී ඇති ගුණාංග සියල්ලම වලිතයට අදාල රාශි වේ.

(12). මෙය නිකමම නිකං ප්‍රශ්නයකි. භාජනය සම්පූර්ණයෙන්ම පුරවා ඇති නිසා භාජනය හා ද්‍රවයේ ආරම්භක පරිමා එකමය. එමනිසා ඉවත්ව යන ද්‍රව පරිමාව $V(\gamma_1 - \gamma_2)\theta$ වේ. $\gamma_1 - \gamma_2$ යනු ද්‍රවයේ දෘඪතා ප්‍රසාරණතාවයයි.

(13). සංඛ්‍යා ගෝලීයා උත්තරය ලබාගත හැකි ප්‍රශ්නයකි. අනවරත අවස්ථාව ලගා වූ පසු පරිපථයේ ධාරාවක් නොගලයි. එවිට මුළු 5 V ම ධාරිත්‍රකය හරහා පවතී. එනම් $Q = CV$ ට අනුව ගබඩා වී ඇති ආරෝපණය වන්නේ $100 \times 10^{-6} \times 5$ ය.

(14). මෙයත් සරලම සරල ප්‍රශ්නයකි. අධිස්ථාපන මූලධර්මයට අනුව ස්පන්ද දෙක එක මත එක වැටුණු විට ඒවාහි සම්ප්‍රයුක්තය ලබා ගැනීමට ඒවා විපීයව එකතු කල යුතුය. ස්පන්ද ස්ථවයම නිසා සම්පූර්ණයෙන් එකතු වූ විට විස්තාරය දෙගුණයක් වේ. ඊට පසු ස්පන්ද දෙක පෙර මෙන් එකිනෙකාගෙන් ඈත්වේ. උත්තරය (2) වේ. 1999, 24 බලන්න.

(15). ධාරාව යනු ඒකක කාලයකදී ගලන ආරෝපණ ප්‍රමාණයයි. එබැවින් එක් q ආරෝපණයක් මගින් ලැබෙන සඵල ධාරාව qn වේ. එබැවින් ආරෝපණ 4 කින් ලැබෙන සඵල ධාරාව $4qn$ වේ. ඒකක අනුව බැලූවත් ඇම්පියර් යනු තත්. 1 කට කුලෝම් වේ. එමනිසා ධාරාවක් ලබාගැනීමට කුලෝම් ප්‍රමාණය සංඛ්‍යාතයෙන් ගුණ කල යුතුය. මෙවැනි ප්‍රශ්නයක් 1990 මුල් අවධියේ දී රචනා ප්‍රශ්නයක තිබුණා මට මතකය. ප්‍රෝටෝනයක් වාතයක් වටා යෑමේදී සඵල ආරෝපණය සෙවීමට තිබුණා මතකය. තත්පරයකට යන වට ගණන වෙනුවට වලනය වන වේගය v ලෙස දී ඇත්නම්, $n = v / 2\pi r$ වේ.

(16). සාපේක්ෂ ආර්ද්‍රතා අර්ථ දැක්වීමෙන්ම පිළිතුර ලැබේ. $\frac{60}{100} = \frac{24}{m}$ $m = 40.0 \text{ gm}^{-3}$

(17). මෙයත් නිකමම තාප හුවමාරු ප්‍රශ්නයකි.
 $mC_x 20 = 2mC_y 80 \implies C_x = 8C_y$

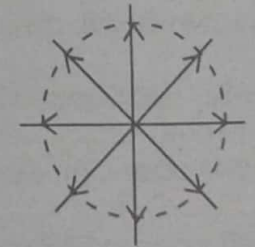
(18). බල්බ සම්බන්ධ කර ඇත්තේ සමාන්තරගතව නිසා එක් බල්බයක් පිලිස්සී ගිය පසු පද්ධතියේ සඵල ප්‍රතිරෝධය වැඩිවේ. එවිට බැටරියෙන් ඇදගන්නා ධාරාව අඩුවේ. එක් සූත්‍රිකාවක ප්‍රතිරෝධය R නම් පෙර සමක ප්‍රතිරෝධය $R/3$ වේ. එක් බල්බයක් පිලිස්සූ පසු සඵල ප්‍රතිරෝධය $R/2$ වේ. නමුත් එක් සූත්‍රිකාවක් කැඩී ගියත් බල්බ හරහා ගලන ධාරාව වෙනස් නොවේ. මුල් අවස්ථාවේදී බැටරියෙන් ඇදගෙන ධාරාව 3 I නම් එම 3 I බල්බ 3 හරහා සමව බෙදේ. පසුව බැටරියෙන් ඇදගෙන ධාරාව 2 I වන නමුත් දැන් ඇත්තේ බල්බ දෙකක් පමණි. එමනිසා එක් බල්බයක් හරහා ගලන ධාරාව I ම වේ. පිළිතුර (5) ය. මෙවැනි ප්‍රශ්න ගණනගනින්න තොරව සෑදීමට පුරුදු වුවහොත් ප්‍රශ්න පත්‍ර හඳුනා අයගේ අම්මලාට බැනීමෙන් සිදුවන පවු ගෙවීමට ඔබට සිදු නොවනු ඇත.

(19). පැස්කල් මූලධර්මයට අනුව ද්‍රව පෘෂ්ඨයකට පීඩනයක් යෙදූ විට ද්‍රවය අසම්පීඩ්‍ය නම් එම පීඩනය ද්‍රවය පුරා ඒකාකාරව පැතිරේ. වම් පිස්ටනය මගින් ඇති කරන පීඩනය $10/2$ (5) වේ. ඒ අනුව දකුණු පිස්ටනය මත ඇතිවන බලය $5 \times 4 = 20$ වේ. මගේමයෙන් සෑදිය හැක. ඝන බවට පත්වූ පසු වම් පසින් යෙදූ බලය දකුණු පසට සංක්‍රමණය වේ. එමනිසා අනෙක් පසට ලැබෙන බලය ද වම් පසින් යෙදූ බලයටම සමානය. මෙයට හේතුව සොයමු. ද්‍රව අවස්ථාවේදී F බලය මගින් වම් පිස්ටනය (P), X දුරක් තල්ලු වූයේ යැයි සිතමු. එවිට දකුණු පිස්ටනය (Q) ඉදිරියට තල්ලු වන්නේ කොපමණකින් ද? එය X ම නොවේ. ශක්ති භානියක් නොවූයේ යැයි සැලකූ විට $F_X = F_Y$ ලෙස අපට ලිවිය හැක. මෙහි Y යනු Q පිස්ටනය වලනය වන දුරයි. ද්‍රවයක් නිසා වම් පසින් ඉදිරියට තල්ලු වූ ද්‍රව පරිමාවම දකුණු පසින් ඉදිරියට යා යුතුයි. එනම්,

$A_P X = A_Q Y$ විය යුතුයි.
 $A_P = 2 \text{ cm}^2$ $A_Q = 4 \text{ cm}^2$ නිසා $Y = X/2$ වේ.

එනම්, $F_1 = 2F$ වේ. නමුත් ද්‍රවය ඝන බවට පත්වූයේ නම් $X = Y$ විය යුතුය. ඝනයක් එක් පැත්තකින් යම් දුරක් තල්ලු කල විට ඒ හා සමාන දුරක්ම අනෙක් පැත්තෙන් ඉදිරියට යා යුතුය. ඝනයක් තුල ඇති අණු එක් පැත්තක සිට අනෙක් පැත්තට ගමන් කල නොහැක. නමුත් ද්‍රව අණු එසේ නොවේ.

(20). ලක්ෂ්‍යීය ආරෝපණයක් මගින් ඇතිවන විද්‍යුත් බල රේඛා අරිය වේ. ආරෝපණය නිසලව ඇති නිසා වූම්බක ක්ෂේත්‍රයක් ඇතිවීමට හැකියාවක් නැත. අරිය විද්‍යුත් ක්ෂේත්‍රයක සම විභව පෘෂ්ඨ ගෝලීය වේ. සම විභව පෘෂ්ඨ බල රේඛාවලට ලම්බකව පිහිටිය යුතුයි. ඒ, සම විභව පෘෂ්ඨයක් ඔස්සේ ආරෝපණයක් ගෙන යාමේදී ක්ෂේත්‍රයට විරුද්ධව කාර්යයක් කල යුතු නැති බැවිනි.

(21). මෙය ඉතා පහසු ප්‍රශ්නයකි. වගන්ති කියවන විටම ඒවා වැරදිද නිවැරදිද කියා තීරණය කළ හැක. ගෝලය ඉහළට වලනය වී අනවරත ප්‍රවේගය ලබාගන්නා නිසා අභිවාර්යයෙන්ම (A) සත්‍ය විය යුතුය. නිසලතාවයෙන් ගමන් අරඹන නිසා එම මොහොතේ දුස්ස්‍රාවී බලය ශුන්‍ය විය යුතුයි. එමනිසා (B) ද සත්‍යය. දුස්ස්‍රාවී මාර්ගයක ගමන් කරන වස්තුවක් අනවරත ප්‍රවේගය ලබාගැනීමට පෙර එහි ත්වරණය නියතව පැවතිය නොහැකි බව ප්‍රකට කරුණකි. ඒ දුස්ස්‍රාවී බලය ප්‍රවේගය මත රඳා පවතින බැවිනි. එමනිසා (C) අසත්‍යය.

(22). මෙවැනි ප්‍රශ්න සෑම ප්‍රශ්න පත්‍රයකටම වාගේ ඇති නිසා මෙය උඩු සෑහින් කිසිම ගණනයකින් තොරව උත්තරය ලබාගත යුතුය. එසේ කළ නොහැකි නම් ඔබ past papers වලින් ඉගෙන ගත් දෙයක් හැක. පුද්ගලයන් 10 දෙනෙකුගෙන් 10 dB ක වැඩිවීමක් සිදුවන බව එක එල්ලේම පෙනිය යුතුය. මෙයට සම්කරණ ලිවීම පාපයකි. පුද්ගලයන් 100 ක් මගින් 20 dB කින් වැඩිවේ. 2002, 16 බලන්න.

$$10^1 \Rightarrow 10$$

$$10^2 \Rightarrow 20$$

$$10^3 \Rightarrow 30$$

එබැවින් නව තීව්‍රතා මට්ටම 60 dB කි.

(23). මෙය 2004 ප්‍රශ්න පත්‍රයේ දී තිබුණා මතකය. (2004, 20) චක්‍රීය ක්‍රියාවලියක් බැවින් $\Delta u = 0$ ය. එමනිසා $\Delta Q = \Delta W$ වේ. කරන කාර්යය සොයන්නේ ඇයි? ක්‍රියාවලියේ ඊතලය දිශාව දක්වන්නාවූවන නිසා කාර්යය ධන අගයක් ගනී. එනම් පද්ධතියෙන් කාර්යය සිදුකරයි. එමනිසා ΔQ ද ධන වේ. එයින් ගම්‍ය වන්නේ තාපය අවශෝෂණය වන බවයි. නිවැරදි පිළිතුර (1) වේ.

$$\frac{1}{2} \times 2 \times 3$$

ක්‍රියාවලියේ ඊතලය දිශාව දක්වන්නාවූවන නිසා කාර්යය ධන අගයක් ගනී. එනම් පද්ධතියෙන් කාර්යය සිදුකරයි. එමනිසා ΔQ ද ධන වේ. එයින් ගම්‍ය වන්නේ තාපය අවශෝෂණය වන බවයි. නිවැරදි පිළිතුර (1) වේ.

(24). මෙයත් ඔබ දන්නා ප්‍රකාශ විද්‍යුත් ආචරණයට අදාළ I-V චක්‍ර වේ. λ කුඩා නම් සංඛ්‍යාතය ඉහලය. එමනිසා කුඩා λ අගයට අදාළ නැවතුම් විභවය විශාල විය යුතුය. ඔබට බැලීමට ඇත්තේ එපමණය. (1), (2) හා (5) නිකම් බොල් වරණ වේ. ඒවායේ සෑම λ වට අදාළ නැවතුම් විභවය එකමය. නිවැරදි උත්තරය (4) වේ.

(25). ගණනයක් අවශ්‍ය වුවත් O/L ගණිතයට A සාමාජිකයන් ගත් දුරුවෙකුට මනෝමයෙන් හඳුන්වා දෙන ගැටළුවක් නොවේ. බැටරියට අභ්‍යන්තර ප්‍රතිරෝධයක් නොමැති නිසා ගණනය ඉතාම පහසුවෙන් සෑදිය හැක. බැටරියට උඩින් ඇති මුළු ප්‍රතිරෝධය 200 Ω කි. එමනිසා 200 Ω හරහා ඇත්තේ 10 V නම් PQ අතර පිහිටි 150 Ω අතර විභව අන්තරය කීය ද?

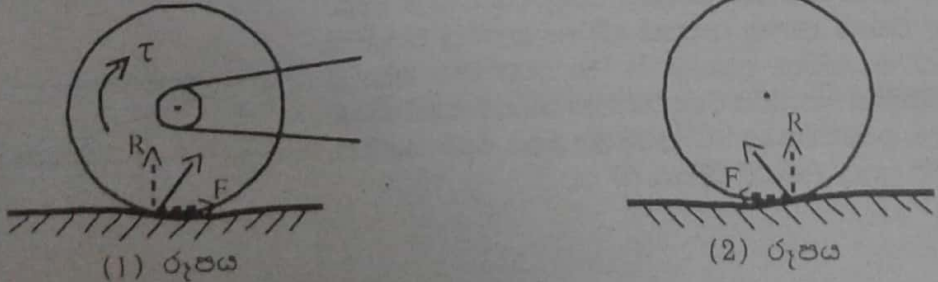
$$\frac{10}{200} \times 150 = 7.5 \text{ V}$$

බැටරියට යට ඇති 100 Ω වැඩක් හැක. සමක ප්‍රතිරෝධය සොයා මුළු ධාරාව සොයා උඩු කොටසින් ගලන ධාරාව සොයා PQ අතර විභව අන්තරය සොයා ද ගණනය සෑදිය හැක. නමුත් එය ගතානුගතික ක්‍රමයයි. එයට ටිකක් වෙලා යයි. 200 ක් හරහා 10 නම් 150 ක් හරහා කීයද? කියා සොයන්න කොච්චර අමාරු ද? බැටරියට අභ්‍යන්තර ප්‍රතිරෝධයක් තිබුණේ නම් මේ වැඩේ ලේසියෙන් කරන්නට බැරිය. බැටරියේ අනු හරහා විභව බැස්මක් ඇතිවන නිසා 200 Ω හරහා විභව බැස්ම 10 V නොවේ. එසේ වූයේ නම් ධාරා සෙවිය යුතු වේ.

(26). α සහ β අංශු පිළිබඳ ඉතාම මූලික කරුණු මෙම ප්‍රශ්නය මගින් පරීක්ෂා කරයි. නිසලතා ස්කන්ධයක් සහිත කිසිම දෙයකට ආලෝකයේ වේගයෙන් ගමන් කළ නොහැක. එබැවින් (A) අසත්‍යය. α අංශු ද්‍රව්‍ය තුළට විනිවිද සෑම ඉතා අසීරුය. α අංශුවේ $+2e$ ආරෝපණය නිසා ඉතා ඉක්මණින් ද්‍රව්‍යයේ අඩංගු අණු / පරමාණු සමග අන්තර් ක්‍රියා කර ශක්තිය හානි කර ගනී. එමනිසා (B) ක් වැරදිය. නමුත් (C) හරිය. α අංශු ධන ආරෝපිත නිසා ඒවා කෙළින්ම අණු/පරමාණුවල ඇති ඉලෙක්ට්‍රෝන උදුරාගනී. β අංශු ද ඒවා ඉලෙක්ට්‍රෝන නම් ද්‍රව්‍ය තුළ ඇති ඉලෙක්ට්‍රෝන හා ගැටී එම ඉලෙක්ට්‍රෝන අහකට විසි කළ හැක.

(27). 2002 රචනා පළමු ප්‍රශ්නය යටතේ සර්ෂණ බලය ක්‍රියා කරන දිශා පිළිබඳව මා විවරණයක් ඉදිරිපත් කර ඇත. මිනිසෙකු ඇවිදින විට හා බයිසිකල් රෝද මත සර්ෂණ බල දිශා පිළිබඳ සවිස්තරාත්මක විග්‍රහයක් එහි ඇත. නැවත එම විස්තරය මෙහිදී ඉදිරිපත් කර ඇත.

පාපැදියක පසුපස රෝදය මත ක්‍රියා කරන බල පහත පෙන්වා ඇත. (1 රූපය) මෙවැනි අවස්ථාවකදී පසුපස රෝදය මත එළවුම් ව්‍යවර්තයක් ක්‍රියා කරයි. මේවා සලකන්නේ එළවුම් රෝද (driven wheels) හැටියටය. මෙවැනි රෝදයකින් පොළොව පසුපසට තෙරපයි. එවිට පොළොව මතුපිටේ ස්වභාවය ගැන අවධානය යොමු කරන්න. අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට වඩා මතුපිට හැඩය විකෘති කර ඇත්තේ පහසුවෙන් තේරුම් ගැනීම සඳහාය. සමහර අවස්ථාවලදී අපගේ පියවි ඇසට මෙය නොපෙනුනත් අණුක පරිමාණ (atomic scale) සීමාව තුළ මෙය සත්‍ය වේ. එවිට පොළොවෙන් රෝදය මත යෙදෙන නිරස් බලය (සර්ෂණය) ඇතිවන්නේ ඉදිරියට නොවේද? නොඑළවන (undriven) නිකම් පෙරළෙන රෝදයක් මත පොළොවෙන් ක්‍රියා කරන බල (2) රූපයෙන් පෙන්වා ඇත. එවිට සර්ෂණ බලය ක්‍රියා කරන්නේ රෝදය මත පසු පසටය.

(28). $\frac{1}{2}mv^2 = mgh$ ගත්ති සංස්ථිති සමීකරණය ලියා පහසුවෙන් පිළිතුර ලබාගත හැක. විමර්ශනශීලීව අධ්‍යයනය කළහොත් ඉහත සමීකරණයේ h, m මත රඳා නොපවතින බව පෙනේ. ඒ අනුව තර්ක කළහොත් වස්තුවේ ස්කන්ධය m වුවත් $m/2$ වුවත් කමක් නැත. h රඳා පවතින්නේ v^2 මතය. (g නියත නම්) ඒ අනුව බැලුවහොත් v වේගයෙන් එන වස්තුව h උසකට යයි නම් $v/2$ වේගයකින් පැමිණෙන වස්තුව ගත්තේ $h/4$ උසකටය. පිළිතුර (2) වේ.

(29). යම් වස්තුවක් වෙන්කර (ඒකලිත කර) එය මත ක්‍රියා කරන බල සටහන් කිරීම නිදහස් වස්තු බල සටහන (free body diagram) ලෙස හැඳින්වේ.

ඒ අනුව P යනු පෙට්ටියේ බර බවද, R යනු පොත මගින් පෙට්ටිය මත ක්‍රියා කරන බලය බවද, Q යනු පොළුව මගින් පෙට්ටිය මත ක්‍රියා කරන බලය බවද එසැණින් තීරණය කළ හැක. සමතුලිතතාවයේ පවතින නිසා $Q = P + R$ වේ. එමගින් (1) හා (5) වර්ණ කිකමීම ඉවත් වේ. ඇඳ ඇත්තේ පෙට්ටිය මත ක්‍රියා කරන බල මිස අනෙකක් නොවේ. පෙට්ටිය මත යන වාතය බන්ධය ඇත්තේ ද (4) වර්ණයේ පමණි.

(30). මෙවැනි ප්‍රශ්න ඕනෑ තරම් පසුගිය ප්‍රශ්න පත්‍රවල ඇත. qE බලය qVB ට සමාන විය යුතුය.

$$E = V/d \quad 200/10^{-2} = 10^6 B \quad B = 2 \times 10^{-2}$$

ඇතුළු වන්නේ ඉලෙක්ට්‍රෝනයක් නිසා විද්‍යුත් ක්ෂේත්‍රය මගින් එය ඉහළට (ධන තහඩුව දෙසට) උත්කුමණය වේ. එය නිෂේධනය කිරීමට නම් චුම්බක බලය පහළට යොමුවිය යුතුය. එසේ වීමට චුම්බක ක්ෂේත්‍රය කඩඳුසිය තුළට එල්ල විය යුතුය. $\rightarrow e \quad \begin{matrix} \uparrow \\ \otimes B \\ \downarrow F \end{matrix}$

(31). දී ඇති සෑම සත්‍යතා වගු පිරික්සීමට වඩා මෙය විසඳීමට ඇති පහසු ක්‍රමය නම් $F = I$ ලබාදිය යුතු සත්‍යතා වගුව පමණක් තමන් විසින් නිර්මාණය කොට ගැනීමය. ඊට පසු ලබාගත් අවශ්‍යතා අඩංගු වන්නේ දී ඇති කුමන වර්ණයේ ද කියා සොයා ගත යුතුය.

සරළවම සිතිය හැකි ක්‍රමය නම් මොනවා වුනත් සංඥාව නිකුත්වීමට නම් එන්පීම ක්‍රියාත්මක වී තිබීම අනිවාර්යෙන්ම සිදුවිය යුතුය. එන්පීම නිවාදමා ජ්‍යෙෂ්ඨ විවෘතව තැබීම හෝ ආසන පටි පැලඳ නොසිටීම ගණන් ගන්නේ කවුද? එම නිසා $F = 1$ වීමට අනිවාර්යෙන් $B = 1$ විය යුතුය. $B = 0$ ගැන සිතීම පවා මෝඩකමකි. ඈත් $B = 1$ වන විට A හා C ට ගත හැක්කේ විකල්ප 4 ක් පමණි.

B	A	C
1	0	0
1	0	1
1	1	0
1	1	1

මෙයින් පලමු අවස්ථාව හැර ඉතිරි අවස්ථා තුනේදීම සංඥාව ක්‍රියාත්මක විය යුතු බව නොවැටහේද?

$A = 0$ යනු යටත් පිරිසෙන් එක් ජ්‍යෙෂ්ඨ වත් විවෘත නැති වීමයි. $C = 0$ යනු ආසන පටි පැලඳ සිටීමයි. ඇත්තටම සිනුව නාද විය යුත්තේ එංපීම ක්‍රියාත්මකව ඇතිවිට ජ්‍යෙෂ්ඨ වසා ඇති විට ($A = 0$) ආසන පටි පැලඳ නොසිටින්නේ ($C = 1$) නම්, හෝ එංපීම ක්‍රියාත්මකව පවතින විට එක් ජ්‍යෙෂ්ඨ හෝ විවෘතව ඇත්නම් ($A = 1$) හා ආසන පටි පැලඳ සිටී නම් ($C = 0$) හෝ එංපීම ක්‍රියාත්මකව ඇති විට ජ්‍යෙෂ්ඨ එකක් හෝ විවෘතව තබා ($A = 1$) හා ආසන පටිද පැලඳ නැත්නම් ($C = 1$) පමණි. එම නිසා $F = 1$ විය යුත්තේ,

B	A	C
1	0	1
1	1	0
1	1	1

එම අවශ්‍යතා ටික ඇත්තේ (5) වර්ණයේය.

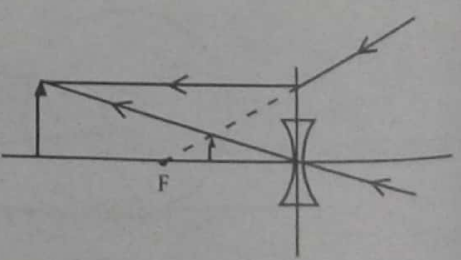
$F = 1$ විය යුත්තේ අවස්ථා 3 කදී පමණක් බව මුලින්ම වැටහුනොත් බැලිය යුත්තේ (2) හා (5) වර්ණ දෙක පමණි. එසේ වර්ණ 3 ක් ඉවත් කළ හොත් පිළිතුර ඉතා පහසුවෙන් ලබාගත හැක.

(32). මෙය එතරම් ගණනයකට නොගොස් සැදිය හැක. P හා Q අතර විභව අන්තරය $5 V$ නම් 60Ω හරහා ඉතිරි $25 V$ බයි. එබැවින් P හා Q අතර සමක ප්‍රතිරෝධය විය යුත්තේ,

$$\frac{60}{25} \times 5 = 12 \Omega \text{ ය. (25 කට 60 නම් 5 කට කිය ද?)}$$

$$\text{ඈත්, } \frac{1}{R} + \frac{1}{48} = \frac{1}{12} \quad \frac{1}{R} = \frac{4-1}{48} \quad R = 16 \Omega$$

(33). මෙවැනි ගැටළු කිරණ ප්‍රත්‍යාවර්ත කර සිතීමෙන් පහසුවෙන් විසඳිය හැක. අපට තුරු දන්නා දේ වන්නේ අවතල කාචයක් ඉදිරියේ තාත්වික වස්තුවක් තැබූ කල සෑදෙන්නේ අතාත්වික, උඩුකුරු හා වස්තුවට වඩා කුඩා වූ ප්‍රතිබිම්බයකි. ඈත් ප්‍රතිබිම්බය අතාත්වික වස්තුවක් ලෙස සැලකුවහොත් (කිරණ ප්‍රත්‍යාවර්ත කර) සෑදෙන ප්‍රතිබිම්බය පෙර වස්තුවට විය යුතුය. එනම් තාත්වික, උඩුකුරු හා විශාල විය යුතුය. නිවැරදි පිළිතුර (1) ය.

2004 - 32 ද බලන්න.

(34). මෙය ඉතා පහසු වගන්ති 3 කි. මෙවැනි වගන්ති බොහෝ විට පරීක්ෂා කොට ඇත. (A) හිවැරදි බව කියවන විටම නිගමනය කළ හැක. ප්‍රියමයක අපගමන කෝණය සඳහා අවමයක් ඇති බව සැලොම දන්නා කරුණකි. කිරණය අභිලම්බව පතනය වුවත් D ගුණය විය නොහැක. ප්‍රථම පෘෂ්ඨයෙන් අපගමනයක් හැටිවුවත් දෙවන පෘෂ්ඨයෙන් අභිවාර්යයෙන්ම අපගමනයක් සිදුවේ. දෙවන පෘෂ්ඨයෙන් කිරණය එක්කෝ වර්තනය වේ. නැතිනම් පූර්ණ අන්‍යන්තර පරාවර්තනයකට බඳුන් වේ. $D = (i_1 + i_2) \cdot A$ බව මඔ දන්නා කරුණකි. D, A මත රඳා පවතින බව පැහැදිලිවම පෙනේ.

(35). සෑම සරල රේඛාවක්ම එකම ලක්ෂ්‍යයකදී (θ සාණ අගයකදී) කැපේ. එමනිසා ඒ පිළිබඳව උත්සුක විය යුතු නැත. කිරණය කළ යුත්තේ සරල රේඛාවේ අනුක්‍රමණයයි. P හා m වෙනුවට P/2 හා 2m ඇත්නම් අනුක්‍රමණය මුල් අගයට වඩා සතර සරල රේඛාවක්ම θ අක්ෂයේ එකම තැනකට යොමු වන නිසා සරල රේඛා V අක්ෂය කැපෙන ස්ථානය (අන්තඃක්ෂරය) කිරණය කිරීම පමණක් සෑහේ. H රේඛාව කැපෙන ස්ථානය එකක 2 වන නිසා එහි 4 ගුණය 8 වේ. හිවැරදි පිළිතුර (1) වේ.

(36). දියෝඩයේ පෙර නැඹුරු ප්‍රතිරෝධය ගුණය වන නිසා දියෝඩය සම්බන්ධ කර ඇති පරිපථ ශාඛාවේ ප්‍රතිරෝධය 2 Ω හා අනෙක් 2 Ω ප්‍රතිරෝධය එකිනෙකට සමාන්තර වේ. ඒවාහි සමක ප්‍රතිරෝධය 1 Ω වේ. එබැවින් වෝල්ටීයච්ඡරය සම්බන්ධ කර ඇති 2 Ω හරහා විභව අන්තරය 12 V නම්, 1 Ω සමකය හරහා විභව අන්තරය 6 V විය යුතුය. එබැවින් කෝෂයේ වි.ගා. බලය 18 V විය යුතුය. මෙම 18 V දියෝඩයේ පසු කැළි වෝල්ටීයතාව 75 V ට වඩා ඉතා කුඩාය. එයින් හැඟෙන්නේ දියෝඩයේ අග්‍ර මාරු කල විට එය බිඳ වැටුම තත්ත්වයකට පත් නොවන බවයි. 75 V සඳහන් කර ඇත්තේ එම කරුණා ඒත්තු ගැන්වීම සඳහාය. එමනිසා දියෝඩයේ අග්‍ර මාරු කළ විට එය හරහා ධාරාවක් නොගලයි. එනම් දියෝඩය සමග ශ්‍රේණිගත ප්‍රතිරෝධයෙන් වැඩක් නැත. එබැවින් කෝෂයේ වි.ගා. බලය වන 18 V, ඉතිරි 2 Ω ප්‍රතිරෝධ දෙක හරහා සම සමව බෙදේ. එමනිසා වෝල්ටීයච්ඡරයේ පාඨාංකය 9 V වේ. කොළවල ගත නොහදා මේ විදිහට මේ ප්‍රශ්නය සිතන්නට ඔබට හැකිය. ප්‍රශ්නය ඇත්තේ මේ ආකාරයට සිතීමට ඔබ මැලි බවක් දැක්වීමය. 2 සි, 2 සි, එකසි, එතකොට කෝෂයේ වි.ගා. බලය 18 සි. 18, 2 න් බෙදුවහම 9 සි.

(37). මෙය සරලය. වර්ගඵලය අඩුවන විට තරලයේ වේගය වැඩිවේ. වේගය වැඩිවන විට තරලයේ පීඩනය අඩුවේ. (බ'නුලි මූලධර්මය) නළයේ හරස්කඩය ක්‍රමයෙන් අඩුවී කුඩා අගයයක් ගන්නා නිසා පීඩනය ද ක්‍රමයෙන් අඩුවී මහත නළය තුළදීට වඩා අඩු පීඩනයක් ලබාගත යුතුය. මෙම විචලනය තෘප්ත කරන්නේ (4) වකුයය.

(38). කෝණික ගම්‍යතාව සංස්ථිති කර ප්‍රකාශනයක් ලිවිය යුතුය. දැනගත යුත්තේ පරිධියෙහි ඇලෙන මැටි ගුලියේ අවස්ථිති ඝූර්ණය (භ්‍රමණ අක්ෂය වටා) $(M/8) R^2 (mr^2)$ බවය.

$$\frac{1}{2} MR^2 \omega = (\frac{1}{2} MR^2 + \frac{M}{8} R^2) \omega'$$

 මීට පසු MR^2 නොලියන්න.

$$\omega = (1 + \frac{1}{4}) \omega' \quad \omega' = \frac{4}{5} \omega$$

 ගණිත ප්‍රකාශන ඉක්මනින් සුළු කර පළපුරුද්දක් ඇත්නම් මෙයට ගතවන කාලය අවම කළ හැක.

(39). ජලය මත තෙල් දැමීමා කියා ජල-තෙල් අතුරු මුහුණතෙහි ජලය තුළ පතන කෝණය වෙනස් නොවේ. එමනිසා අවස්ථා දෙක සඳහාම එක ජෙලියට සමීකරණය ගොඩ නැගිය හැක. ජලයේ පතන කෝණය C නම්,

$$n_1 \sin C = 1 = n_2 \sin r \quad (r = \text{තෙල් තුළ වර්තන කෝණය})$$

 එමනිසා,

$$r = \sin^{-1} 1/n_2$$

 n_1 උත්තරයට අඩංගු නොවේ. ඕනෑ නම් දෙවරකට සමීකරණය ලිවිය හැක.

$$n_1 \sin C = 1$$

$$n_1 \sin C = n_2 \sin r$$

හමුත් තෙල් ජලය උඩට දැමීමා කියා පතන කෝණයේ අගය වෙනස් නොවේ. එමනිසා මුලින් ලියා ඇති පරිදි එක ජෙලියට සමීකරණය ලිවීමට කාලය ඉතිරි කරගත හැක. ලකුණු වැඩිකර ගත හැක.

40. මෙවැනි ප්‍රශ්න බොහෝ ප්‍රශ්න පත්‍රවල ඇත. පිළිතුරු සපයා පළපුරුද්දක් ඇත්නම් අඩක් මනෝමයෙන් සෑදිය හැක. මෙහි ඇත්තේ වි'ස්ටන් සේතු මූලධර්මය බව ඉවෙන් මෙන් දැන ගත යුතුය. වම් පැත්තේ අදාල ප්‍රතිරෝධ අතර අනුපාතය 3:4 කි. එමනිසා 5 Ω හරහා ධාරාවක් නොගැලීමට නම් දකුණු පස අදාල ප්‍රතිරෝධ අනුපාතයන් 3 : 4 විය යුතුය. දකුණු පස පහළ ප්‍රතිරෝධය 12 නිසා 10 හා R හි සඵල ප්‍රතිරෝධය 9 විය යුතුය. (9 : 12 = 3 : 4)

$$\frac{1}{10} + \frac{1}{R} = \frac{1}{9} \quad 10 \times 9 = 90 ; 10 \text{ න් } 9 \text{ අඩුවූ විට } 1 \text{ සි.}$$

$$R = 90 \Omega$$

O/L මට්ටම ගණිතයට A එකක් ඇතිනම් $1/9 - 1/10$ මනෝමයෙන් සුළු කරන්න බැරි ද ?
 $9 \times 10, 90$ සි. 10 න් 9 අඩුකරපුවම 1 සි. එමනිසා $R = 90$ සි. මෙය මතස තුළම කල හැකිනම් කාලය ඉතිරි වේ.
 1995 - 50 බලන්න.

41. ඔවැනි ප්‍රශ්නත් ඕනෑ තරම් ඇත. R_1 හා R_2 හරහා ගලන්නේ එකම ධාරාවය. එමනිසා,

$$R_1 \propto 75$$

$$R_1 + R_2 \propto 300$$

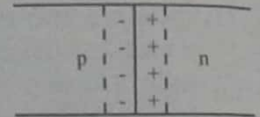
දෙවැන්න, පළමු වැන්නෙන් බෙදූ විට,

$$1 + R_2/R_1 = 300/75$$

$$R_2/R_1 = 3 \quad (300, 75 \text{ ඒවා 4 යි.})$$

42. දැකපු ගමන් නිවැරදි උත්තරය ලබාගත හැක. අවස්ථිති රාමුවක සිටින නිරීක්ෂකයෙකුට සාපේක්ෂව ගෝලය මත ක්‍රියා කරන්නේ සත්‍ය බල පමණි. එනම් ආතතිය සහ වස්තුවේ බර පමණි. 2001 - 33 බලන්න. පිළිතුර (2) වේ. කේන්ද්‍ර දෙසට අවශ්‍ය බලය සපයන්නේ තන්තුවේ ආතතියේ සංරචකයෙනි. තන්තුවේ සිරස් සංරචකයෙන් බර සංතුලනය වේ.

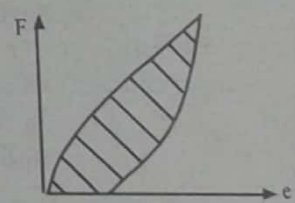
43. n වර්ගයේ අර්ධ සන්නායකයක අඩංගු බහුතර වාහක ඉලෙක්ට්‍රෝන වේ. p වර්ගයේ එකක බහුතර වාහක සිදුරු වේ. n හා p පොදු සන්ධිය සම්පයෙහි ඉලෙක්ට්‍රෝන සහ සිදුරු සංයෝජනය වී භායිත ප්‍රදේශයක් ඇතිවේ. භායිත ප්‍රදේශයේ n පැත්ත ධන වේ. (ඉලෙක්ට්‍රෝන ප්‍රමාණයක් භාගි වූ නිසා) p පැත්ත ඍණ වේ.

ඈත් සන්ධිය මතට ආලෝකය වැටුණු විට පහත ශෝධන මගින් ඉලෙක්ට්‍රෝන සිදුරු යුගල් සාදයි. මෙම ඉලෙක්ට්‍රෝන ධන පැත්තට (n පැත්තට) ඇදෙන අතර සිදුරු ඍණ පැත්තට (p පැත්තට) ගමන් කරයි. මෙමගින්ම පිළිතුර ලැබේ. වෙනත් සරල අත්දැකීමකට බැලුවොත් බැටරියේ ධන අග්‍රය n ට සම්බන්ධ කර ඇත. එමනිසා np සන්ධිය පවතින්නේ පසු නැඹුරු අවස්ථාවේය. සන්ධියට ආලෝකය වැටී ඉලෙක්ට්‍රෝන සිදුරු ජනිත වූ විට පමණක් පරිපථය සම්පූර්ණ වේ. එසේ වූ විට ධන ධාරාව n සිට p දක්වාද ඉලෙක්ට්‍රෝන p සිට n දක්වාද ගමන් කළ යුතුය. මේ අනුව බැටරියේ අග්‍රවල ධ්‍රැවීයතාව (ධන ඍණ පැත්ත) සැලකූවත් උත්තරය පටිගාලා ලබාගත හැක. සැලකිය යුතු අනෙක් විශේෂ කරුණ නම් ශෝධන මගින් ඉලෙක්ට්‍රෝන හා සිදුරු යන දෙවර්ගයම සාදන බවයි.

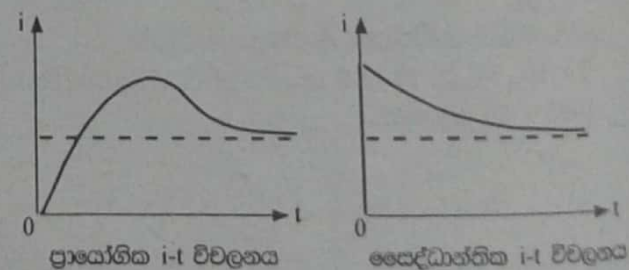
44. (A) වගන්තිය නම් නිකමම වැරදි බව වැටහේ. එකම ද්‍රව්‍යයෙන් සාදා ඇති නිසා දිග එකම වන නිසා ඝනකම් කම්බියේ ප්‍රතිරෝධය අඩුවිය යුතුය. (C) වගන්තිය ඊළඟට තිබුණ නම් හොඳය. ඉලෙක්ට්‍රෝන ඝනත්වය යනු ඒකක පරිමාවක අඩංගු නිදහස් ඉලෙක්ට්‍රෝන සංඛ්‍යාවයි. එය රඳා පවතින්නේ ද්‍රව්‍ය මත මිස මාන මත නොවේ. මහත කම්බියක් ගත්තත් සිහින් කම්බියක් ගත්තත් එකම ද්‍රව්‍යය නම් ඒකක පරිමාවක අඩංගු ඉලෙක්ට්‍රෝන සංඛ්‍යාව එකම විය යුතුය. එමනිසා (C) ද වැරදිය. $i = nqAV_d$ සම්බන්ධය ඔබට මතක ඇතුළුවා සැක නැත. කම්බි දෙකෙන්ම යන්නේ එකම ධාරාවය. n (ඉලෙක්ට්‍රෝන ඝනත්වය) ද සමානය. එමනිසා A වැඩිනම් V_d අඩුය. එමනිසා (B) සත්‍යය. නළ දෙකක් තුළින් ජලය ගලා යාම සලකන්න. මහත නළයක ජලය ගලා යන්නේ සෙමිනි. වේගය අඩුය. සිහින් නළයක වේගය වැඩිවේ. නමුත් ඒකක පරිමාවකට අල්ලන ජල ස්කන්ධය වෙනස් විය නොහැක. නළ දෙකක ජලය ගලා යෑම සැලකූවේ නම් පිළිතුර ඉතා පහසුවෙන් ලබාගත හැකිය.

45. ප්‍රස්තාරය උඩු සැණින්ම වගන්තිවල හරි වැරදි බව වටහා ගත හැකිය. (A) සත්‍ය බව බැලූ බැල්මටම පෙනේ. මුල් දිගට ආපසු පැමිණියේම නම් විභවය ශුන්‍ය විය යුතුය. කාර්යය සමාන වන්නේ වක්‍රය හා විභව අක්ෂය අතර ඇති වර්ගඵලයටය. එමනිසා දිග වැඩිවීමේදී කරනු ලැබූ කාර්යය වැඩි බව පැහැදිලිවම පෙනේ. එබැවින් (B) අසත්‍යය. මෙය $P - V$ වක්‍රයක් මෙහි. $P \Delta V$ ගුණිතයෙන් කාර්යය ලැබෙන්නා සේම මෙහිදී $F \Delta e$ ගුණිතයෙන් කාර්යය ලැබේ. දිග වැඩිවීමේදී හා අඩුවීමේදී අදාළ කාර්යයන් අසමාන නිසා මෙම කාර්යයන් ගේ වෙනස තාපය බවට හැරේ. නිපදවෙන තාපය සමාන වන්නේ වක්‍ර අතර ඇති (වක්‍ර වලින් මායිම් වූ) වර්ගඵලයටයි. මේවා ගැන නොසිතුවත් (C) වගන්තියේ ඇත්තේ තාපය ජනනය විය හැකිය යන්න නිසා එය සත්‍ය බව තර්කයෙන් තොරව වුවද නිගමනය කළ හැක.

46. සූත්‍රිකාව රත් කරන විට එහි ප්‍රතිරෝධය වැඩිවන බව ඕනෑම කෙනෙක් දන්නා කරුණකි. ඒ හේතුව නිසාම (R වැඩිවන නිසා) ප්‍රභවයෙන් ඇදගන්නා ජවය (නැතිනම් ධාරාව) ක්‍රමයෙන් අඩුවී නියත විය යුතුය. R වැඩිවන විට V^2 / R අඩුවේ. සූත්‍රිකාව උපරිම දීප්තියට ලගා වූ පසු ප්‍රතිරෝධය වෙනස් නොවන නිසා බල්බයේ ක්ෂමතාව නියතයක් වේ. මෙහිදී පොඩි ප්‍රායෝගික ගැටළුවක් මතුවේ. බල්බය දැල්වීම සඳහා ස්ඵටික දූමන විට ඇදගන්නා ධාරාව ඇත්තටම ආරම්භ වන්නේ ශුන්‍යයේ සිටය. පරිපථයේ ප්‍රේරකතාවක් (මෙය දැනගැනීම අවශ්‍ය නැත) නොමැති නම් ස්ඵටික දූමු විගසම ධාරාව ශුන්‍යයේ සිට යම් අගයයක් කරා වැඩිවේ. ඕනෑම පරිපථයක යම් ප්‍රේරකතාවක් (inductance) ඇති නිසා ධාරාව ශුන්‍යයේ සිට උපරිම අගය කරා යෑමට සුළු කාලයක් ගත වේ. ධාරිත්‍රකයක් කෝෂයකට සම්බන්ධ කළවිට එය මුළුමනින්ම ආරෝපණය වීමට යම් සුළු කාලයක් ගතවීම මෙයට සමානය. එමනිසා යම් දරුවෙක් මෙම ක්‍රියාව සලකා (B) වගන්තිය අසත්‍ය බවට නිගමනය කළ හැකිය. එම තර්කයෙන් වැරද්දක් නැත.

(C) නම් නිවැරදි බව එක එල්ලේ ම පෙනේ. ආලෝකය විහිදුවත් තාපය විමෝචනය කළත් සියල්ලම විද්‍යුත් චුම්බක තරංග වේ. මෙම ප්‍රශ්නය සඳහා (5) හා (3) යන උත්තර දෙකම නිවැරදි බවට සලකා ඇත. ඒ (B) වගන්තියේ ඇති අවිනිශ්චිත බව නිසාය.

47. මෙවැනි ගැටළු ඕනෑ තරම් පසුගිය ප්‍රශ්න පත්‍රවල ඇත. i/B බලය, බරට සමාන විය යුතුය. පහළ කම්බියේ ගලන ධාරාව නිසා h උසකදී ඇතිවන මුමබක ක්ෂේත්‍ර තීව්‍රතාවය, $\frac{\mu_0 I}{2\pi h}$

කෙළින්ම, i/B , mg ට සමාන කරන්න.

$$\frac{1/\mu_0 I}{2\pi h} = m/g \quad h = \frac{\mu_0 I^2}{2\pi mg}$$

B සඳහා ප්‍රකාශනය වෙනමම ලිවීමේ අවශ්‍යතාවයක් නැත. කෙළින්ම i/B ප්‍රකාශනයට ආදේශ කරන්න.

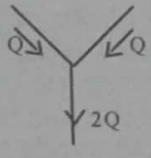
48. මෙයට සම්මත සම්කරණ ලියමින් විසඳීමට අවශ්‍ය නැත. බාහු සියල්ලම සාදා ඇත්තේ එකම ද්‍රව්‍යයකිනි. වර්ගඵලය හා දිගද එක හා සමානය. ඉතින් ඒවා ලියන්නේ කුමකට ද? අනෙක් කරුණ ගම් සමමිතිය නිසා Y හැඩයේ උඩ බාහු දෙකේ ගලන තාප සීඝ්‍රතා එකමය. දෙපැත්තෙන් එන තාප සීඝ්‍රතා එකතු වී පහළ පාදයට ඇතුළු වේ. ඉතින් සන්ධියේ සන්ධියේ උෂ්ණත්වය T නම්,

$$2(T_1 - T) = T - T_0 \quad \text{ලෙස කෙළින්ම ලිවිය නොහැකි ද?}$$

තාප සන්නායකතාව, හරස්කඩ වර්ගඵලය හා දිග ලියා ලියා ඉන්නේ කුමකට ද?

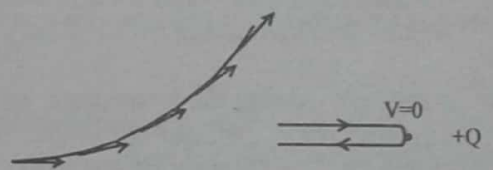
$$2T_1 - 2T = T - T_0$$

$$T = \frac{2T_1 + T_0}{3}$$

49. මෙය ඉතාම පහසු ප්‍රශ්නයකි, තියෙන නිවුනේ ප්‍රශ්න පත්‍රයේ මුලින්ය. වර්ග මධ්‍යන මූල ප්‍රවේගය $\propto 1/\sqrt{M}$ බව ඔබ දැනී. එමනිසා ගණනයත් කිරීම අවශ්‍ය නැත. අනුපාතය යට ඇත්තේ හයිඩ්‍රජන් අණුවල වර්ග මධ්‍යන මූල ප්‍රවේගයයි. එය O_2 හි එම අගයට වඩා විශාල විය යුතුය. එමනිසා උත්තරය (4) ය. වරදිනවානම් වැරදෙන්නේ 4 හා $1/4$ අතරය. අනුපාතයේ උඩ සහ යට ඇත්තේ කුමක්දැයි පරීක්ෂාකාරීව බැලිය යුතුය.

50. මෙයට සම්කරණ ලිවීම අවශ්‍ය නැත. ධන ආරෝපණයක් තවත් ධන ආරෝපණයක් කරා ළංවීමේදී වේගය අඩුවේ. ඒ ආරෝපණ දෙක අතර ඇති ස්ථිති විද්‍යුත් විකර්ෂණ බලය නිසාය. $+q$, $+Q$ සම්පතම දුරට පැමිණ ඇත්වීමේදී නැවත වේගය වැඩිවේ. එබැවින් කිසිම කථාවකින් තොරව නිවැරදි විය යුත්තේ (3) වකුයයි. තෝරාගැනීමට ඇත්තේ (3) හා (4) අතරයි. අනෙක් විචලනයන් නිවැරදි නොවන බව තීරණය කිරීමට ඔබට හැකි විය යුතුය. $+q$, $+Q$ කරා එක එල්ලේම මුහුණට මුහුණලා පැමිණියේ නම් සම්ප වන ආසන්නතම දුරේදී වේගය ක්ෂණිකව ශුන්‍ය වේ. නමුත් මෙහිදී $+q$ ආරෝපණය ගමන් කරන්නේ ඇති නිසා සම්ප වන ආසන්නතම අවස්ථාවේදී වේගය අවම අගයක් ගත්තත් එය ශුන්‍ය නොවේ.

α අංශුවක් න්‍යෂ්ටියක් වෙත ලංවීම ඉහත අවස්ථාවට හොඳ ප්‍රායෝගික හිඳසුනකි. මෙහිදී ප්‍රවේගය ඇදීමට බැරිය. ප්‍රවේගයේ දිශාව මොහොතින් මොහොත වෙනස් වේ. නමුත් ප්‍රවේගයේ විශාලත්වය (වේගය) ඇදීමට හැකිය. රදගර්ඩ් පරමාණුවේ ආකෘතිය පිළිබඳව තොරතුරු සොයා ගත්තේ මේ අන්දමිනි. විශේෂයෙන් ඉහත දෙවන රූපයේ පෙන්වා ඇති පරිදි සමහර α අංශු නැවත හැරී අවේය.

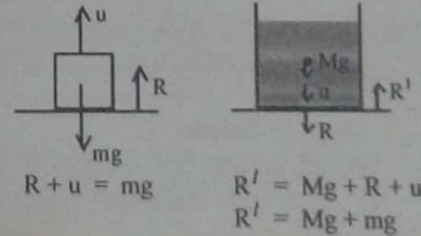
ඒ අනුව පරමාණුව තුළ ධන ආරෝපණය කේන්ද්‍රගතවී ඇති බව රදගර්ඩ් නිගමනය කළේය. ඔහුගේ වචන වලින් ප්‍රකාශ කළොත් "මෙය හරියටම උණ්ඩයක් ටීෂයි කොළයකට එල්ල කළ විට එය ආපසු හැරී යෑමකට සමානය"

51. මෙහිදී බැලිය යුත්තේ පහත කරුණුය.

(i). අයිස් සම්පූර්ණයෙන් ජලය බවට පත්වීමට ගතවන කාලයට වඩා ජලය වාෂ්ප බවට පත්වීමට ගතවන කාලය සැහෙන පමණකින් (හත් ගුණයක් පමණ) වැඩිවිය යුතුය. මෙයින් (2) හා (3) ඉවත් කළ හැක. (5) නිවැරදි නොවන බව නිකම්ම පෙනේ. ඒ අයිස්, ජලය බවට පත්වන තෙක් උෂ්ණත්වය නියත විය යුතු බැවිනි.

(ii). ජලයේ හා ජල වාෂ්පවල වි.තා.ධා. එකම විය නොහැක. ජලය ද්‍රවයකි. ජල වාෂ්ප වායුවක් මෙහි. එමනිසා අදාල කොටස් දෙකෙහි අනුක්‍රමණ එකම වීමට බැරිය. එමනිසා නිවැරදි වන්නේ (1) වකුයයි. වායුවක වි.තා.ධා. ද්‍රවයකට වඩා අඩුය. එමනිසා ජල වාෂ්ප සඳහා අනුක්‍රමණය ($\Delta\theta/\Delta t$) වැඩිය. මෙහිදී සංචාත භාජනයක් තුළ ජලය වාෂ්ප වන විට පීඩනය නියතව තබා ගන්නේ කෙසේද යන්න ප්‍රශ්නයක් විය හැකිය. සංචාත භාජනය වලනය වන පිස්ටනයකින් සමන්විත විය හැක. එවිට පිස්ටනය එසවී පරිමාව වැඩිවී පීඩනය නියතව තබා ගත හැකිය. 1996 - 59 බලන්න.

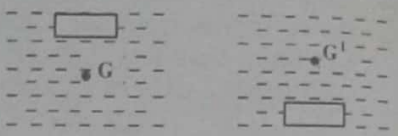
52. මෙය පරීක්ෂා කර ඇත. සිලින්ඩරය ක්‍රමයෙන් ජලය තුළට ගිලෙන විට A දුනු තරාදියේ පාඨාංකය අඩුවේ. ඒ අඩුවීමට සමාන ප්‍රමාණයකින් B තරාදියේ පාඨාංකය වැඩිවේ. සිලින්ඩරය සම්පූර්ණයෙන් ජලයේ ගිලුණු පසු තරාදිවල තිබූ පාඨාංක වෙනස් නොවේ. සම්පූර්ණයෙන් ගිලුණු පසු සිලින්ඩරය මත ක්‍රියා කරන උඩුකුරු තෙරපුම හා ජලය මත ක්‍රියා කරන යටිකුරු තෙරපුම වෙනස් නොවේ. සිලින්ඩරය බිකරයේ පතුල තුළ නියල වූ විට A දුනු තරාදියේ පාඨාංකය ශුන්‍ය වේ. ඒ සිලින්ඩරය සම්බන්ධ කර ඇති තන්තුව හැකිලෙන බැවිනි. එවිට B තරාදියේ පාඨාංකය $m + M$ විය යුතුය. දැනගැනීම සඳහා m , පතුල මත ඇති විට සිලින්ඩරයේ සහ බිකරයේ නිදහස් වස්තු බල පහත දක්වා ඇත.

තවත් වැදගත් කරුණක් වන්නේ ඕනෑම මොහොතක A හා B හි පාඨාංකබල එකතුව $M + m$ විය යුතු බවයි. (2) වන සටහනෙහි එය සාක්ෂාත් වී ඇති බව වටහා ගන්න. ඒ අත් කිසිවක් නිසා නොව සිලින්ඩරය හා ජලය පිරී බඳුන එක්ව ගත් කළ ඒවා මත පහළට ක්‍රියා කරන්නේ ඒවායේ බර පමණක් වීමයි.

උඩුකුරු තෙරපුම හා එහි සමාන හා ප්‍රතිවිරුද්ධ ප්‍රතික්‍රියාව වන යටිකුරු තෙරපුම ද, බිකරයේ පතුළේ m මත ඇති ප්‍රතික්‍රියාව සහ m ගෙන් බිකරයේ පතුළ මත පහළට ක්‍රියා කරන සමාන හා ප්‍රතිවිරුද්ධ බලයද එකිනෙකින් නිෂේධනය වී යයි. 1998 - 58 බලන්න.

53. මෙහි (A) හා (B) වගන්තිවල ප්‍රශ්නයක් තිබිය නොහැක. ඒවා සාමාන්‍ය ඇතිමය. (A) සත්‍යය. පහළට වැටෙන විට කුට්ටියේ ගුරුත්වාකර්ෂණ විභව ශක්තිය අඩුවේ. ජලය තිබූ විට දුස්ස්‍රාවී බලවලට විරුද්ධව කාර්යයන් කළ යුතු නිසා ජලය තිබුණේ නම් කුට්ටියේ වාලක ශක්තිය A හි දී වඩාත් අඩුවේ. එමනිසා (C) අසත්‍යය. (B) ගැන කිව හැක්කේ කුමක් ද? ජල මට්ටම වෙනස් නොවී තිබුණත් කුට්ටිය පහළට වැටෙන විට ඒ ඉඩ ගැහීමට පහළින් ඇති යම් ජල ප්‍රමාණයක් ඉහළට යා යුතුය. එමනිසා ජලයේ ගුරුත්වාකර්ෂණ විභව ශක්තිය ස්වල්පයකින් වැඩිවේ.

තවත් සරල විදිහකට මේ දෙය බැලිය හැක. කුට්ටිය ඉහළ ඇති විට ජලය පමණක් සලකන්න. කොටුවෙන් පෙන්වා ඇති කොටසේ ජලය නැත. එමනිසා පළමු අවස්ථාවේ ජලයේ ගුරුත්ව කේන්ද්‍රය ජල පරිමාවේ හරි මැද නැත. එය පොඩ්ඩක් පහළින් පිහිටා ඇත. (උඩ ජල ප්‍රමාණයක් නැති නිසා)

කුට්ටිය පහළට වැටුණු පසු ජලයේ ගුරුත්ව කේන්ද්‍රය පිහිටන්නේ හරි මැදදට වඩාත් ඉහළින්. ඒ යට ජල ප්‍රමාණයක අඩුවක් තිබෙන බැවින්. එබැවින් G^1 , G ට ඉහළින් පිහිටයි. එනම් ජලයේ ගුරුත්වාකර්ෂණ විභව ශක්තිය වැඩිවී ඇත.

54. පරිණාමකයක් පිළිබඳ වගන්ති 4 ක් හා ප්‍රකාශනයක් අඩංගු වේ. (1) නිවැරදි ලෙස හැඳුනන් ප්‍රවේශම් වන්න.

$$\frac{V_1}{V_2} = \frac{N_1}{N_2} \text{ වේ. එමනිසා (1) වැරදිය.}$$

(2) වැරදි බවට පෙරන් පරීක්ෂා කර ඇත. සරල ධාරා ප්‍රභව වලට පරිණාමක වැඩකරන්නේ නැත. (3) හා (4) ද අසත්‍යය. ද්විතීයිකය භාරයකට සම්බන්ධ කරනු ලැබූ විට ගලන ධාරාව අතිවාර්යයෙන්ම භාර ප්‍රතිරෝධය මත රඳා පැවතිය යුතුය. පරිණාමකයේ මධ්‍යය ප්‍රධාන වශයෙන් රත් වන්නේ සුළි ධාරා නිසාය. එමනිසා (4) ද වැරදිය. (5) නිවැරදිය. මධ්‍යය ඉවත් කළහොත් චුම්බක ස්‍රාවය ද්විතීයික භරහා යෑම හීන වන නිසා V_2 අඩුවේ.

55. මෙය හැමලාම අසන ප්‍රශ්නයකි. ධන ආරෝපණයක් මත ක්‍රියා කරන බලයේ දිශාව විද්‍යුත් ක්ෂේත්‍රයේ දිශාවට සමානය. $E = -\Delta V / \Delta x$ විද්‍යුත් ක්ෂේත්‍රය විභව අනුක්‍රමණයේ සාණ අගයට සමානය. පළමුව V නියතය. එවිට $E = 0$ වේ. ඊළඟට V ට සාණ අනුක්‍රමණයක් ඇත. එමනිසා E ධන අගයක් ගත යුතුය. නැවත V නියතය. ඒ අනුව E ශුන්‍ය වේ. අවසාන වශයෙන් V ට ධන අනුක්‍රමණයක් ඇත. ඒ අනුව E සාණ වේ. සැලකිය යුතු අනෙක් කරුණ වන්නේ සාණ අනුක්‍රමණයේ සංඛ්‍යාත්මක අගය වැඩිවීමයි. එම ටේබාවේ බැවුම වැඩිය. එමනිසා ඊට අදාල E හි අගය වැඩිවිය යුතුය. නිවැරදි වරණය (2) ය. තවද E සාණ ව පවතින කාලය වැඩිය. 2000 - 55 බලන්න.

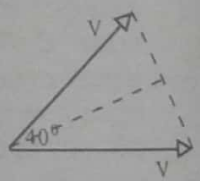
56. මෙයට නම් ගණනය කිරීම් කළ යුතුය. මුලින් ප්‍රභවය නිශ්චලය. නිරීක්ෂකයා (මෝටර් රථය) ප්‍රභවය වෙතට පැමිණේ. ඊට පසු මෝටර් රථය ප්‍රභවයක් ලෙසට ක්‍රියා කර ධ්වනි ප්‍රභවය නිරීක්ෂකයා තත්ත්වයට පත්වේ. මුලින් මෝටර් රථයට දැනෙන සංඛ්‍යාව,

$$f^I = 1(320 + 20) / 320$$

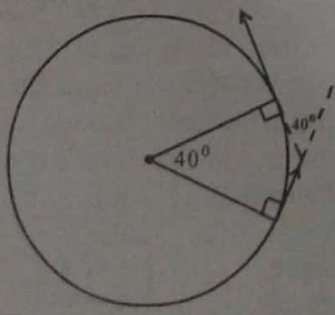
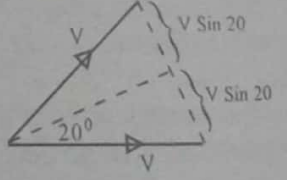
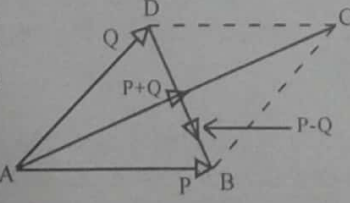
$$f^{II} = \frac{(320 + 20)}{320} \cdot \frac{320}{(320 - 20)} = \frac{340}{300} = 1.133 \text{ kHz}$$

එමනිසා නුගැසුම් සංඛ්‍යාව = 0.133 kHz = 133 Hz
අවස්ථා දෙකම නිසාම දෘශ්‍ය සංඛ්‍යාවය වැඩිවීමක් සිදුවිය යුතුය. 320 එකිනෙකින් කැපී යන නිසා f^I , සුළු කිරීමට යෑමේ තේරුමක් නැත.

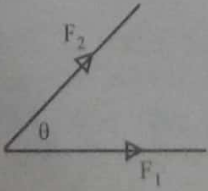
57. මෙය දෛශික දෙකක වෙනස සොයා ගත යුතු ප්‍රශ්නයකි. බල දෙකක් ඇසුරෙන් මෙවැනි ප්‍රශ්නයක් පසුගිය ප්‍රශ්න පත්‍රයක දී ඇත. 1986 - 29 බලන්න, 1981 - 34 බලන්න. දෛශික දෙකෙහි වෙනස ලබාදෙන්නේ තිත් ඉරන් දක්වා ඇති පාදයෙන්ය.

දෛශික දෙකෙහි එකතුව ලබාදෙන්නේ AC මගිනි. වෙනස ලබාදෙන්නේ QP හෝ PQ මගිනි. එමනිසා පිලිතුර $2V \sin 20^\circ$ ය. ප්‍රවේග දෙක අතර කෝණය 40° වන බව පහත සරල ජ්‍යාමිතියෙන් පෙනේ.

1986 - 29 ප්‍රශ්නය
රූපයේ පෙන්වා ඇති F_1 සහ F_2 එනම්, F විශාලත්වය ඇති බල දෙක අතර කෝණය θ නම් $F_2 - F_1$ හි විශාලත්වය වන්නේ,

$$2 F \sin \theta / 2$$

58. මෙම ප්‍රශ්නය වටහා ගතහොත් ගණනය කරලය, 60 mm , කාපියේ හානි දුර ලෙස හඳුනාගතහොත් වැඩේ ලේඛය, 60 mm ට ඇති තැවුටහොත් ප්‍රතිබිම්බය සෑදෙන්නේ ඇසට පිටුපසිනි, විකෘතිත ප්‍රතිබිම්බයක් පෙනීමට ගම් වස්තුව කාචය සහ දෘෂ්ටියේ අවම දුරට වඩා සමීපව සෑදෙන හිසය, එනම් 50 mm ක දුරකින් වස්තුවක් තැබූ විට එහි ප්‍රතිබිම්බය සෑදිය යුත්තේ ඔහුගේ විශද දෘෂ්ටියේ අවම දුරේදීය, කාචයට කාච සමීකරණය යෙදූ විට,

$$\frac{1}{D} - \frac{1}{50} = -\frac{1}{60} \quad \frac{1}{D} = \frac{10}{60 \times 50} \quad D = 300 \text{ mm}$$

මේ කිසි තර්ක නොසිතුවත් දී ඇත්තේ දුරවල් දෙකක් පමණි, ඒ අනුව වුවත් 60 mm හානි දුර ලෙස හා 50 mm වස්තු දුර ලෙස ද සිතිය හැක. (කට්ටකමකින්), වස්තු දුර, හානි දුරට වඩා වැඩිවිය නොහැක, ඒ ප්‍රතිබිම්බය ඇස ඉදිරියේ සෑදිය යුතු බැවිනි, අනෙක් කරුණ නම් පුද්ගලයාගේ විශද දෘෂ්ටියේ අවම දුර 250 mm ට වඩා වැඩිවිය යුතුය, එය සාමාන්‍ය පුද්ගලයෙකුගේ විශද දෘෂ්ටියේ අවම දුර 250 mm හිසය, ඒ අනුව නිවැරදි උත්තර වන්නේ 300 හෝ 350 ය.

59. මෙහි (A) හා (B) වගන්ති දෙක පෙර පරීක්ෂා කර ඇත. (1990- 57) පොකුණක පාවෙන බරුවක් තුල ඇති ගලක් පොකුණට විසිකිරීමේ ගැටළුවක් ද පෙර ප්‍රශ්න පත්‍රයක ඇත, ගල කුඩා බිකරය තුල ඇති විට විස්ථාපනය වන ජල පරිමාව සමානුපාත වන්නේ එහි බරටය. නමුත් ගල ජලයේ ගිළුණු විට විස්ථාපනය වන ජල පරිමාව සමානුපාත වන්නේ එහි පරිමාවටය, එබැවින් h හි වෙනස සමානුපාත වන්නේ m_1 හා m_1/ρ_1 අතර ඇති වෙනසටය. ($m_1 =$ ගලෙහි ස්කන්ධය , $\rho_1 =$ ගලෙහි ඝනත්වය) $m_1 > m_1/\rho_1$ නිසා ගල පිටතට ගෙන ජලය තුළට දැමූ විට h අඩුවේ, ශ්‍රී කැබැල්ල ජලය තුළට දැමූ විට එය පාවෙන නිසා අවස්ථා දෙකේදීම විස්ථාපනය වන ජල පරිමාව සමානුපාත වන්නේ එහි බරටය, එමනිසා ශ්‍රී කැබැල්ල ජලයට දැමූ විට h වෙනස් නොවේ, ගල හා ශ්‍රී කැබැල්ල දෙකම බිකරය තුළ ඇති විට විස්ථාපනය වන ජල පරිමාව සමානුපාත වන්නේ $m_1 + m_2$ ටය. ($m_2 =$ ශ්‍රීයේ ස්කන්ධය) ගිළුණු පස් විස්ථාපනය වන ජල පරිමාව සමානුපාත වන්නේ,

$$\frac{m_1 + m_2}{\rho_1 \rho_2} \text{ ටය. } (\rho_2 = \text{ලීවල ඝනත්වය})$$

එබැවින් h හි ඇතිවන වෙනස සමානුපාත වන්නේ,

$$m_1 + m_2 - \frac{(m_1 + m_2)}{\rho_1 \rho_2} \text{ ටය.}$$

$$\frac{m_1 - \frac{m_1}{\rho_1} + (m_2 - \frac{m_2}{\rho_2})}{+ \text{ය.} \quad - \text{ය.} \quad m_2 < m_2/\rho_2 \text{ නිසා}$$

එමනිසා මුළු එකතුව ධන ද සෘණ ද කිසි නිගමනය කළ නොහැක. (නිශ්චිත අගයක් නොදන්නා නිසා) මුළු එකතුව ධන නම් h අඩුවේ, සෘණ නම් h වැඩිවේ, එබැවින් නිවැරදි වන්නේ (A) හා (B) පමණි.

60. පසුගිය වසරේ 60 වන ප්‍රශ්නයට සාපේක්ෂව මෙය බොහෝ පහසුය, සන්නායකයේ OA හරහා ප්‍රේරිත වි.ගා. බලය නියතයක් බව ඔබ දන්නා කරුණකි, එය කිහිප අවස්ථාවකදී පරීක්ෂා කර ඇත. සන්නායකය කරකැවෙන මුළු පෙදෙස පුරාම චුම්බක ක්ෂේත්‍රය ඇති බැවින් මෙය චුම්බක ක්ෂේත්‍රයක් වටා කරකැවෙන සන්නායකයකි. 1989 - 38 බලන්න. ඒකාකාර කෝණික ප්‍රවේගයකින් චුම්බක ක්ෂේත්‍රයක කරකැවෙන සන්නායකය දෙකෙළවර ප්‍රේරණය වන වි.ගා. බලය සඳහා ප්‍රකාශනයක් පවා අසා ඇති ප්‍රශ්න ඇත. ඒ අනුව ඉතිරි වන්නේ (1) සහ (4) පමණි, ධාරාව ගලන්නේ වටයකදී එක් අර්ධයක පමණක් බව රූපය බැලීමෙන්ම පෙනේ, ඒ සන්නායකය PQR ස්පර්ශ කරන්නේ වට භාගයකදී පමණක් වන නිසාය. නමුත් (1) හා (4) දෙකෙහිම මෙම ගුණය ඇත, එමනිසා එම කරුණින් පමණක් නිවැරදි උත්තරය ලබාගත නොහැක. PQR සන්නායකයට ප්‍රතිරෝධයක් ඇති නිසා OA සන්නායකයේ A කෙළවර R සිට P කරා යන විට ධාරාව ක්‍රමයෙන් අඩුවිය යුතු බවත් පැහැදිලි විය යුතුය, ඒ PQR සන්නායකයේ ප්‍රතිරෝධය ක්‍රමයෙන් පරිපථයට එක් වන බැවිනි, E නියත නිසා සංචාත පරිපථ කොටසේ ප්‍රතිරෝධය වැඩිවන විට එහි ගලන ධාරාව අඩු විය යුතුය, දුර්වල ප්‍රශ්නය ඇත්තේ ධාරාව අඩු වන්නේ රේඛීයව ද (4 හි මෙන්) නැත්නම් වක්‍රාකාරව ද (1 හි මෙන්) ලෙසද යන්නය, මෙය කෙටියෙන් විසඳන්නේ මෙසේය.

OA , t කාලයකදී θ කෝණයකින් භ්‍රමණය වූයේ යැයි සිතන්න.

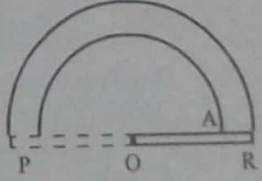
එවිට PQR සන්නායකයේ පරිපථයට එකතුවන වාප දිග l , rθ වේ. (r = OA) නමුත් θ = ωt වේ.

$$\text{ගලන ධාරාව } I \propto \frac{1}{R} \propto \frac{1}{l} \propto \frac{1}{t} \quad (\text{rmt})$$

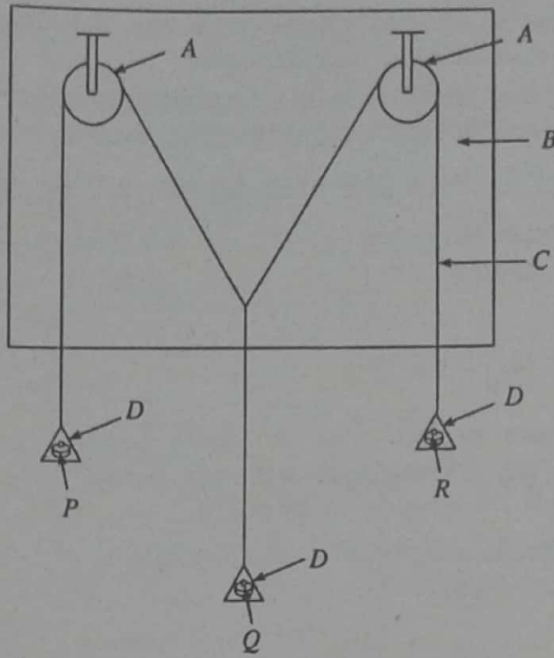
මේ අනුව පෙනෙන්නේ I සමානුපාත වන්නේ කාලයේ පරස්පරයට බවයි.

$I \propto t$ වුවා නම් I අඩු වන්නේ t සමග රේඛීයවය. නමුත් $I \propto 1/t$ නිසා t සමග I ප්‍රස්තාරය ක්‍රමයෙන් t සමග අඩුවන එකක් විය යුතුය, එබැවින් නිවැරදි ප්‍රස්තාරය වන්නේ (4) නොව (1) ය.

A අග්‍රය R ට ස්පර්ශව ඇති විට අවම ප්‍රතිරෝධයක් ඇත. පරිපථයට එක්වන්නේ OA හි ප්‍රතිරෝධය පමණි, A, P ට ස්පර්ශ වූ විට උපරිම ප්‍රතිරෝධය ලැබේ, සෛද්ධාන්තිකව OA දුර්වල ද ප්‍රතිරෝධයක් තිබීම අවශ්‍ය වේ. නැතිනම් OA හි A කෙළවර R ස්පර්ශ කරන මොහොතේ පරිපථයේ සඵල ප්‍රතිරෝධය ශුන්‍ය වේ.

1. බල සමාන්තරාස්‍ර මූලධර්මය සත්‍යාපනය කිරීම සඳහා පාසල් පරීක්ෂණාගාරයක් තුළ දී භාවිත කරනු ලබන සැකැස්මක් රූපයේ දක්වේ.

- A - සුමට කුඩා කපපි
- B - අල්පෙනෙක්ති මගින් සුදු කඩදාසියක් සවිකොට ඇති සිරස් අඳින පුවරුව
- C - සැහැල්ලු තන්තුව
- D - සැහැල්ලු තරාදි තැටි
- P, Q පහ R - භාර

(a) මෙම පරීක්ෂණය නිවැරදිව සිදු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය අනෙකුත් අයිතමවල ලැයිස්තුවක් දෙන්න. විභිත චතුරස්‍රය, රූල හෝ තල දුර්පණ කැබැල්ලක්, විභිත චතුරස්‍රය සහ රූල හෝ තල දුර්පණ කැබැල්ලක්, කව කටුව සහ රූල හෝ තල දුර්පණ කැබැල්ලක්, කව කටුව සහ විභිත චතුරස්‍රය හෝ විභිත චතුරස්‍රය සහ කවකටුව

-- 01

(b) කපපිවල සර්ෂණය නොසලකා හැරිය හැකි දැයි ඔබ පරීක්ෂා කරනුයේ කෙසේ ද? මැද භාරය (හෝ ඕනෑම එකක්) ඇද/විස්ථාපනය කොට එය හැවත මුල් පිහිටීමට පැමිණේදැයි බලන්න. හෝ පද්ධතියට විස්ථාපනයක දී හැවත එය මුල් පිහිටීමට පැමිණේදැයි බලන්න.

-- 01

(c) ඉහත සැකැස්ම ඔබ හට සකසා දී ඇත්නම් බල සමාන්තරාස්‍ර මූලධර්මය සත්‍යාපනය කිරීම සඳහා ඔබ යොදා ගන්නා පියවර පුහුටින් දක්වන්න.

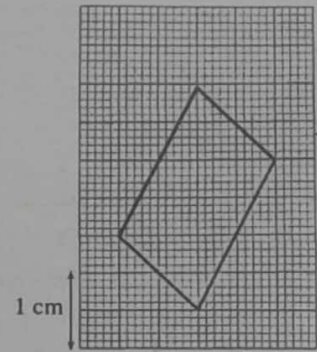
1. විභිත චතුරස්‍රය තන්තුවලට ලම්බකව තබා එක් එක් ආනත තන්තුවේ පිහිටීම/ප්‍රක්ෂේපණය, තිත්/ලකුණු/ලක්ෂ්‍ය දෙකක මගින් කඩදාසිය මත සලකුණු ලබාගන්න. තල දුර්පණ කැබැල්ල භාවිත කරන්නේ නම්, තන්තුවලට යටින් තල දුර්පණ කැබැල්ල තබා තන්තු හරහා කෙළින් බලමින් ඒවාහි ප්‍රතිබිම්බවල දෙකෙළවර පිහිටීම තිත්/ලකුණු/ලක්ෂ්‍යය දෙකක් මගින් සලකුණු කර ගන්න.
2. (කඩදාසිය අඳින පුවරුවෙන් ගලවන්න.) සලකුණු කරගත් අදාළ ලක්ෂ්‍ය හරහා යන සරළ රේඛා අඳින්න. මෙම සරළ රේඛා හමුවන ලක්ෂ්‍යයේ සිට (මෙම ලක්ෂ්‍යය රූපයේ නම් කළ හැකිය.) P හා R භාරවලට සමානපාත ලෙස දිග දෙකක් අනුරූප රේඛාවල සලකුණු කර ගන්න.
3. සමාන්තරාස්‍රය සම්පූර්ණ කර රේඛා හමුවන ලක්ෂ්‍යය හරහා යන විකර්ණයේ දිග මැන ගන්න.
4. විකර්ණයේ දිගට අනුරූප වන බර/බලය සොයා ගන්න. මෙය Q ට සමාන දැයි බලන්න.
5. විකර්ණයේ දිගාව සිරස දැයි බලන්න. හැතහොත් Q භාරයට සම්බන්ධ කොට ඇති තන්තුවේ සලකුණු කොට ගත් දිගාවට ඇත්දැයි බලන්න.

-- 03

(ඕනෑම නිවැරදි පිළිතුරු හතරක් - ලකුණු 03 ;
 ඕනෑම තුනක් - ලකුණු 02, ඕනෑම දෙකක් ලකුණු 01)

- (d) මෙම පරීක්ෂණයේ දී සැහැල්ලු තන්තු භාවිත කළ යුතු ය. මෙයට හේතුව කුමක් ද?
 තන්තුවල ආතති එල්ලා ඇති භාරවල බරට සමාන විය යුතුය. (හෝ) තන්තු කොටසක් දිගේ ආතතිය එකම විය යුතුය. (හෝ) බල සමාන්තරාස්‍රයේ පැති P හා R භාරවලට පමණක් අනුරූප විය යුතුය.
 තන්තු සැහැල්ලු නොවේ නම් යන්ත්‍ර පාදක කොට ගෙන පහත පිළිතුරු වලින් එකක් ලිවිය හැක.
 තන්තුවල ආතත එල්ලා ඇති භාරවල බරට සමාන නොවේ. (හෝ) තන්තු කොටසක් දිගේ ආතතිය එකම නොවේ. (හෝ) බල සමාන්තරාස්‍රයේ පැති P හා R භාරවලට අනුරූප නොවේ. --01
- (e) සමාන්තරාස්‍රය නිවැරදිව සම්පූර්ණ කිරීමෙන් පසුව අදාළ විකර්ණයේ දිශාව හරියටම පිරස් නොවන බව ශිෂ්‍යයෙකුට පෙනී ගියේ ය. මෙයට හේතුවක් දෙන්න.
 කප්පිවල ස්වභාවය නිසා /කප්පි හා තන්තු අතර ඇති ස්වභාවය නිසා (හෝ) කප්පි /තන්තු නිදහසේ චලනය විය නොහැකි නිසා හෝ තන්තු සැහැල්ලු නොවන නිසා (හෝ) කප්පි එකම තලයක /ඒක තල නොවන නිසා. --01
- (f) තුලා තැටි සැහැල්ලු නොවේ නම් මෙම පරීක්ෂණය නිවැරදි ව සිදු කිරීම සඳහා ඔබ කළ යුත්තේ කුමක් ද?
 තුලා තැටිවල බර මැන ඒවා අනුරූප බර P, Q සහ R ට එකතු කරන්න. (හෝ) තුලා තැටි නොමැතිව භාර පමණක් තන්තුවල එල්ලන්න. --01

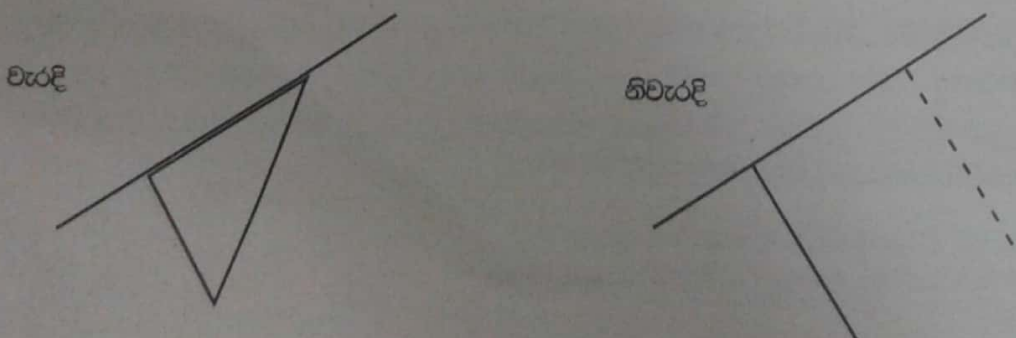
- (g) ශිෂ්‍යයෙකු විසින් මෙම සැකසුම, ගලක බර සෙවීම සඳහා භාවිත කරන ලදී. බල සමාන්තරාස්‍රයේ අදාළ පැති රූපයේ පෙන්වා ඇත. ගලෙහි බර අගයන්න ($1 \text{ cm} = 2 \text{ N}$).
 [සමාන්තරාස්‍රය නිවැරදිව සම්පූර්ණ කිරීම සඳහා - ලකුණු 01,
 6 N (0.6 kg) අගයට - ලකුණු 01

ප්‍රශ්නයේ විවරණය

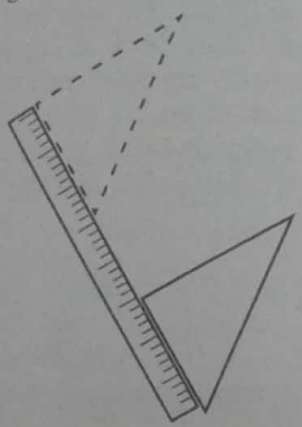
ව්‍යුහගත රචනා ප්‍රශ්න අතරින් බොහෝ දුරුවන් අඩුම ලකුණු ලබාගෙන තිබුණේ මේ ප්‍රශ්නයටය. විෂය නිර්දේශයේ මෙම පරීක්ෂණය ඇත්තේ මුලධර්ම නිසාත් මෙම ප්‍රශ්නය බලාපොරොත්තු නොවූ නිසාත් බොහෝ දුරුවන් මෙම ප්‍රශ්නයට බැන වදින්නට ඇති. නමුත් මෙම පරීක්ෂණය ඇත්තටම කර තිබුණේ නම් (කලු ලැල්ලේ නොව) මෙහි බොහෝ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු ලිවිය හැකිව තිබුණි. සමහර උත්තර සාමාන්‍ය දැනීමෙන් ලිවිය හැක. ප්‍රශ්නයේ අගට කියවාගෙන යන විට මුල් කොටස් වල පිළිතුරු වලට ඉතිරි ඒවාහි ඇත. උදාහරණයක් වශයෙන් (e) කොටසේ සමාන්තරාස්‍රයක් ගැන හා විකර්ණයක් ගැන කතා කරයි. අවසාන කොටසේ සමාන්තරාස්‍රයේ පැති පවා ඇඳ ඇත. මේවා බලන විට පරීක්ෂණයෙන් කරන්නේ මොනවාද කියා click විය යුතුය.

- (a) මෙහි පරීක්ෂකවරුන් බලාපොරොත්තු වූ උත්තරය විහිත වතුරසුය හා රූල (කෝදුව) පමණි. සමහර ළමයි අයිතම ලැයිස්තුවක් පිළියෙල කොට තිබුණි. පැන්සල, තුලාව, පඩි පෙට්ටිය, කෝණමානය ආදී දන්නා සියලු දෑ ලියා තිබුණි. පැන්සලක් නම් අවශ්‍ය බව සැබෑවකි. නමුත් පැන්සල්/පැන් අයිතම ලැයිස්තුවලට සාමාන්‍යයෙන් එක් කළාට ඒවා ගණන් නොගන්නේ ඒවා අත්‍යවශ්‍යයෙන්ම තිබිය යුතු නිසාය. තුලා තැටිවල බර සොයා ගැනීමට තුලාවක් අවශ්‍යය. නමුත් තුලා තැටි සැහැල්ලු කියා ප්‍රශ්නයේ මුලින් දී ඇත. පරීක්ෂණය කිහිප වතාවක් කරන්නේ නම් පඩි පෙට්ටියක් අවශ්‍යය, විවිධ භාර දැමීම සඳහා, කෝණමානය අවශ්‍ය වන්නේ කුමකටද කියා සිතා ගත නොහැක. භෞතික විද්‍යාවේදී වැරදි උත්තර වලට ලකුණු නොකපන නිසා දන්නා සියලු දේ ලිවීමට වැරැද්දක් කිව නොහැකිය. නමුත් ඒ ලැයිස්තුවේ අවශ්‍ය දෑ තිබිය යුතුය.
 සාමාන්‍ය ක්‍රමය යටතේ මෙම පරීක්ෂණය කරන්නේ නම් විහිත වතුරසුය අත්‍යවශ්‍යය. විහිත වතුරසුය අවශ්‍ය වන්නේ තන්තු කොටස්වල පිහිටීම ලකුණු කර ගැනීමටය. මෙහිදී සඳහන් කළ යුතු වැදගත් දෙය වන්නේ තන්තුවල පිහිටීම සලකුණු කිරීමට විහිත වතුරසුය තැබිය යුත්තේ. තන්තුවට සමාන්තරව එය ඔස්සේ නොව එයට ලම්බකවයි. පහත රූප බලන්න.

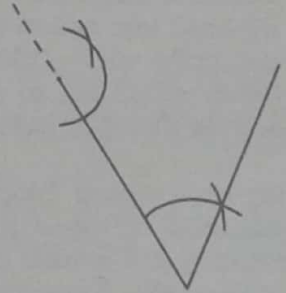
තන්තුව දිගේ විහිත වතුරසය තබා තන්තුවේ පිහිටීම සලකුණු කිරීමට වඩා තන්තුවට ලම්බකව විහිත වතුරසය සමීප ලක්ෂ්‍ය දෙක යා කිරීම තාක්ෂණිකව වඩා හොඳය. එවිට තන්තුව ස්වල්ප වශයෙන් හෝ එහා මෙහා යෑම/විස්ථාපනය ගැනි දෝෂය අවම වේ.

සමහර දුරුවන් පිහිටුම ලබා ගැනීමට තල දුර්පණ කැබැල්ලක් පාවිච්චි කරන්න කියා ලියා තිබුණි. එය සාමාන්‍ය කුමය තන්තුවේ ප්‍රතිබිම්භයේ දෙකෙළවරවල් ලකුණු කළ හැක. ඊට පසු එම ලක්ෂ්‍යය රූලෙන් හෝ විහිත වතුරසයෙන් යා මෙයින් පසුත් විහිත වතුරසය ඕනෑ කුමකටදැයි ඔබට සිතෙන්නට පුළුවන. සමාන්තරාස්‍රයේ ඔද්ධි පාද දෙක ඇඳ ගත් සමාන්තර රේඛා ඇඳ ගැනීමට රූල හා විහිත වතුරසය අවශ්‍යය. එක් පාදයක් ඔස්සේ රූල තබා විහිත වතුරසය එය දිගේ අවශ්‍ය තැනට ඇඳගෙන යා යුතුය. පහත රූපය බලන්න.

මේ නිසා තල දුර්පණ කැබැල්ලක් යොදා ගත්තත් විහිත වතුරසය හා රූල අවශ්‍යය. නැතිනම් විහිත වතුරසය වෙනුවට කව කටුව භාවිත කළ හැක. කව කටුව භාවිතයෙන් සමාන්තරාස්‍රයේ ඉතිරි පාද නිර්මාණය කළ හැක. රූපය බලන්න.

රූල වෙනුවට රේඛා ඇඳීම සඳහා විහිත වතුරසය යොදා ගත හැක. ඒ අනුව කව කටුව හා විහිත වතුරසය භාවිත කළ හැක. මෙහිදී විහිත වතුරසය යොදා ගන්නේ රූලක් හැටියටය.

- (b) මෙය බොහෝ දුරුවන් ලියා තිබුණි. සමහරු කප්පි කරකවා බලා එය නොනැවතී කරකැවෙන්නේ දැයි බලන්න කියා ලියා තිබුණි. කිසි විටක ප්‍රායෝගිකව සර්ෂණය සම්පූර්ණයෙන්ම නැති කළ නොහැක. ඇත්තටම මෙම පරීක්ෂණයේදී වඩාත් වැදගත් වන්නේ කප්පිවල පෘෂ්ඨ හා තන්තු අතර සර්ෂණය යි. කප්පි අවලව/භ්‍රමණය නොවන ලෙස සැකසුවත් තන්තු කොටස් කප්පිවල පෘෂ්ඨ මත සුමටම ලිස්සා යයි නම් එය පමණක් පරීක්ෂණය කිරීම සඳහා සෑහේ. වැදගත් වන්නේ සර්ෂණය නිසා තන්තුවල පිහිටීමට බලපෑමක් ඇති නොවීමට වග බලා ගැනීමය.
- (c) පියවර ලිවීම එතරම් සාර්ථක නොවුණි. විශේෂයෙන්ම දී ඇති පියවරවල යටින් ඉරි ඇදී කොටස් අනිවාර්යයෙන්ම ලිවිය යුතුය. බොහෝ දුරුවන් පියවර යටතේ කඩදාසිය අල්පෙනෙන්නි වලින් සවි කරන්න/හාර යොදා පද්ධතිය සමතුලිතදැයි බලන්න/හාරයක් පහළට ඇඳ එය නැවත මුල් පිහිටීමට පැමිණේදැයි බලන්න. යනාදී දෑ ලියා තිබුණි. මේවා මෙහිදී ලිවීම අනවශ්‍යය සැකැස්ම ඔබට දී ඇති නිසා ඒ පිළිබඳ විස්තර ලිවීම අනවශ්‍ය වැඩකි.

පළමු වැදගත්ම පියවර වන්නේ තන්තු කොටස්වල පිහිටීම නිවැරදිව සලකුණු කර ගැනීමය. 95 % ක්ම ළමයි ලියා තිබුණේ තන්තුවල පිහිටීම ලකුණු කර ගන්න කියාය. එය කරන්නේ කෙසේදැයි කියා කිසිම ඉතිහාස දී තිබුණේ නැත. නිකම් තන්තුවල පිහිටීම සොයා ගන්න කියා ඕනෑම කෙනෙකුට ප්‍රකාශ කළ හැක. භෞතික විද්‍යාව හදාරන දුරුවෙකුගෙන් මෙතරම් සරළ උත්තරයක් බලාපොරොත්තු විය නොහැක. අඩුම ගණනේ විහිත වතුරසය ආධාරයෙන්/භාවිත කොට තිත් තබා තන්තු කොටස් වල පිහිටීම සොයා ගන්න කියා ලියා තිබුණේ නම් එය නිවැරදි ලෙස පිළිගැනිණි.

දුරුවන් කොටසක් අල්පෙනෙන්නි ගසා තන්තුවල පිහිටීම සොයාගන්න කියා ලියා තිබුණි. අල්පෙනෙන්නි ගසන්නේ නම් ඒවා තන්තුවලට කෙළින් කඩදාසියට ලම්බකව පිහිටුවිය යුතුය. විහිත වතුරසය කඩදාසිය දිගේ සිරස්ව තැබූ විට එය හරියටම කඩදාසියට ලම්බක නොවුවත් තන්තුවේ පිහිටීම නිවැරදිව ලබා ගැනීමට එය එතරම් ප්‍රශ්නයක් නොවේ. නමුත් අල්පෙනෙන්නි ගසන විට එවා හරියටම කඩදාසියට ලම්බක දැයි දැන ගන්නේ කෙසේද ? විහිත වතුරසය තබා එහි කඩදාසියට ලම්බකව පිහිටන දාරය දිගේ අල්පෙනෙන්නි ගසන්නේ නම් කමක් නැත. මෙම පරීක්ෂණයේදී එම නිසා අල්පෙනෙන්නි ගසන ක්‍රියාවට ලකුණු නොදීමට තීරණය කෙරිණි.

පෙර සඳහන් කළ පරිදි තල දුර්පණ කැබැල්ලකින් ද මෙම වැඩය කර ගත හැක.

සමාන්තරාස්‍රයේ පාද ඇදීන විට බොහෝ දුරුවන් P හා R භාරවල හෝ අදාළ භාරවල අගයයන්ට සමානපාත ලෙස එම පාද ලකුණු කළ යුතු බව සඳහන් කොට තිබුණේ නැත. නිකම්ම ලියා තිබුණේ සමාන්තරාස්‍රයේ පාද දෙක ඇඳ ගන්න කියාය. සමාන්තරාස්‍රය සම්පූර්ණ කොට විකර්ණයේ දිග මැන ගන්න කියා නම් බොහෝ ළමයි ලියා තිබුණි. එම දිගට අදාළ බර (යොදා ගත් පරිමාණයට අනුව) ගණනය කොට එය Q හි බරට සමාන වන්නේ ද කියා සොයන්න යන්නද ලියා තිබුණි.

නමුත් විකර්ණයේ දිශාව සිරස් බව හෝ Q භාරය සම්බන්ධ කොට ඇති තන්තුවේ දිශාවට ඇද්ද යන්න පරීක්ෂා කරන්න කියා ලියා තිබුණේ ඉතා සීමිත පිරිසකි. බල සමාන්තරාස්‍ර මූලධර්මය සත්‍යාපනය කිරීමට නම් ඉහත කරුණු දෙකම නිවැරදි විය යුතුය. විශාලත්වය හා දිශාව යන කරුණු දෙකම නිවැරදි විය යුතුය.

ඇත්තටම තන්තුවල පිහිටීම ලකුණු කර ගන්නා විට Q භාරය එල්ලා ඇති තන්තුවේ ද පිහිටුම සලකුණු කර ගත යුතුය. කඩදාසිය ඉවතට ගෙන සමාන්තරාස්‍රය ඇදීන විට සිරස් දිශාව පිළිබඳ නිතවිවක් එහි නැත. Q භාරය එල්ලා ඇති තන්තුව සලකුණු කළේ නම් ඕනෑම පැත්තකම හරවා කඩදාසිය මත අවශ්‍ය දෑ කළ හැක.

(d) මෙයට ඉහතම ජනප්‍රිය උත්තරය වූයේ තන්තු බර නිසා පරික්ෂණයේ දෝෂ ඇති වේ යන්නය තන්තු සැහැල්ලු බර ප්‍රශ්නයේ ම දී ඇත. එම නිසා තන්තුවල සැහැල්ලු හෝ බර ගැන කථා කිරීම ප්‍රශ්නයේම කොටසකි. උත්තරය ඊට වඩා ඊකක් එහාට යා යුතුය තන්තු සැහැල්ලු හෝ බර නොවීම නිසා ඇති වන එලය ගැන කථා කළ යුතුය. සමාන්තරාස්‍රයේ පාදවලින් අප නිරූපණය කරන්නේ භාරවල බරයි. එමනිසා තන්තුවල ආතති අනුරූප භාරයේ බරට සමාන විය යුතුය. එබැවින් මේ පිළිබඳ යමක් සඳහන් කළ යුතුය. තන්තුවල බර භාරයට එකතු වේ. එමනිසා දෝෂ ඇති වේ. යන උත්තර මදිය. මොකද ඇත්තටම අප පාදවල නිරූපණය කරන්නේ තන්තු කොටස්වල ආතතියයි. භාරවල බර නොවේ.

(e) මෙයට නම් පිළිතුරු සාර්ථකය දිය හැකි සියලුම උත්තර ලකුණු දීමේ පටිපාටියේ දී ඇත. සර්ෂණය ඇත් නම් තන්තුවල පිහිටීම නිවැරදි නොවේ. තන්තු බර නම් ආතති භාරවල බරට අනුරූප නොවේ. සමාන්තරාස්‍රය නිවැරදිව ඇද නොමැත සමාන්තරාස්‍රය ඇදීමේදී දෝෂ සිදුවී ඇත. නිවැරදි පරිමාණයට ඇද නොමැත යන බාල උත්තර කිසිවටක නොලියන්න. මේවා මිනිසුන්/ප්‍රමසි කරන වැරදිය. ඒවා නිවැරදිය හැටියට භාර නොගැනේ.

(f) හොඳම උත්තරය තුලා තැටිවල බර මැන ගෙන ඒවා අනුරූප භාරවල බරට එකතු කිරීමය. ඕනෑ නම් තුලා තැටි ඉවත් කොට භාරයත් කෙළින්ම එල්ලිය හැක. මෙය අවුච්චකඩා පුටුව හැදීම වැනි වැඩක් වුවත් වැරද්දක් කිව නොහැකිය. සමහර දුරුවන් ලියා තිබුණේ තුලා තැටිය භාරයේ සමග බර කිරාගන්න. ඊට පසු එයින් භාරයෙන් බර අඩු කොට තුලා තැටියේ බර ලබා ගන්න කියාය. ප්‍රශ්නයෙන් අසන්නේ තුලා තැටියේ බර සොයන අයුරු නොවේ. තුලා තැටින් සමග පරික්ෂණය නිවැරදිව සිදු කරන අයුරුයි. තුලා තැටි බරනම් තන්තු කොටස්වල ආතති සමාන වන්නේ තැටියේ බර හා භාරවල බර එකතුවටය. එය වෙනස් කළ නොහැක. බර තැටි ගලවා සැහැල්ලු තැටි යොදන්න කියා ලිවීම ප්‍රශ්නයෙන් පැන යෑමකි.

(g) කළ යුතුව ඇත්තේ සමාන්තරාස්‍රය සම්පූර්ණ කොට විකර්ණයේ දිග cm කියා කිරීමය කිරීමය. ප්‍රස්තාර කඩචාසියක් පසු තලයේ ඇත්තේ වැඩේ ලේසි වීම සඳහාය. පරික්ෂණය කරන විට ප්‍රස්තාර කඩචාසි ගැන. සමහර දුරුවන් අනවශ්‍ය ලෙස $R^2 = P^2 + Q^2 + 2PQ \cos \theta$ යොදා වැඩේ සංකීර්ණ කොට ගෙන තිබුණි. සමහරු පරිමාණය නිවැරදි ලෙස ගෙන තිබුණේ නැත. මෙම ලකුණු 2 ම ලබා ගැනීමට බැර වීම සමාන දිය නොහැකි කරුණකි. උත්තරය N වලින් හෝ kg වලින් තැබිය හැක.

2. ශිෂ්‍යයෙකුට පාසල් පරික්ෂණාගාරයේ දී මිශ්‍රණ ක්‍රමය භාවිත කර, අයිස්වල විලයනයේ විශිෂ්ට ගුණිත තාපය නිර්ණය කිරීමට අවශ්‍යව ඇත. ජලය අවංක කැලරිමීටරයක්, අයිස් සහ පරික්ෂණයට අවශ්‍ය අනෙකුත් දෑ ලබා දී ඇත.

(a) කැලරිමීටරය තුළ ඇති ජලයේ ආරම්භක උෂ්ණත්වය කාමරයේ උෂ්ණත්වයට වඩා පහළ, ඉහළ හෝ සමාන විය යුතු ද?
කාමර උෂ්ණත්වයට වඩා ඉහළ විය යුතුය. —01

(b) ඉහත (a) හි මඛණේ පිළිතුර සඳහා හේතුව දෙන්න.
පරිසරය හා සිදුවන තාප හුවමාරුව නිසා ඇතිවන පරික්ෂණාත්මක දෝෂය අවම කිරීමට (හෝ) පරිසරයෙන් ලබාගන්නා තාපය හා පරිසරයට හානි වන තාපය සමාන කිරීමට (හෝ) පරිසරය හා සිදුවන තාප හුවමාරුව හානිපූර්ණය කිරීමට —01

(c) කැලරිමීටරය තුළට අයිස් එකතු කිරීමේ දී ශිෂ්‍යයා විසින් අනුගමනය කළ යුතු පූර්වෝපායයන් තුනක් දෙන්න.
කුඩා අයිස් කැබලි පාවිච්චි කරන්න.
එක් වරකට එක් කැබලිල බැගින් දමන්න.
අයිස් දැමීමට පෙර ඒවා තෙත මාත්තු කර ගන්න/වියළා ගන්න. අයිස් දමන විට ජලය ඉතිරි යෑමට ඉඩ නොදෙන්න. අයිස් ජලය මත පාවීම වැලැක්වීමට සඳහා දැල් ගොටු මත්ටියක් පාවිච්චි කරන්න.
[ඕනෑම තුනක් සඳහා - ලකුණු 02, ඕනෑම දෙකක් සඳහා ලකුණු 01] —02

(d) අයිස් සහ ජලය මිශ්‍රණය මන්ඵනය කිරීමේ දී අයිස් කැබලි ජලය මත පා නොවිය යුතු ය. මෙයට හේතුව කුමක් ද?
අයිස් මගින් පරිසරයෙන් තාපය අවශෝෂණය වැලැක්වීමට —01

(e) අවසාන උෂ්ණත්වය ලබා ගැනීමේ දී ශිෂ්‍යයා අනුගමනය කළ යුතු පරික්ෂණාත්මක ක්‍රියාපිළිවෙළ කුමක් ද?
මිශ්‍රණයේ උෂ්ණත්වය කාමර උෂ්ණත්වයට වඩා $5^\circ C$ කින් පමණ අඩු වූ විට අයිස් එකතු කිරීම නවතන්න.
හොඳින් මන්ඵනය කරමින් ජලයේ අවම උෂ්ණත්වය ලබා ගන්න. —01

(f) පරීක්ෂණයේ දී ශිෂ්‍යයා පහත සඳහන් දත්ත හා තොරතුරු ලබාගත්තේ ය.

කැලරිමීටරය සහ මන්ද්‍රයේ තාප ධාරිතාව	= 40 J K ⁻¹
කැලරිමීටරය තුළ වූ ජලයේ ආරම්භක ස්කන්ධය	= 100 g
ජලයේ ආරම්භක උෂ්ණත්වය	= 35 °C
ජලයේ අවසාන උෂ්ණත්වය	= 25 °C
දියවූ අයිස්වල ස්කන්ධය	= 11 g

අයිස්වල විලයනයේ විශිෂ්ට ගුණිත තාපය ගණනය කරන්න.

(ජලයේ විශිෂ්ට තාප ධාරිතාව = $4 \times 10^3 \text{ J kg}^{-1} \text{ K}^{-1}$)

$$11 \times 10^{-3} \times L + 11 \times 10^{-3} \times 4 \times 10^3 \times 25 = 40 \times (35 - 25) + 100 \times 10^{-3} \times 4 \times 10^3 (35 - 25) \quad \text{---02}$$

[ප්‍රකාශනයේ වම් පැත්ත සඳහා - ලකුණු 01, දකුණු පැත්ත සඳහා - ලකුණු 01]

$$L = 3 \times 10^5 \text{ J kg}^{-1} \quad \text{---01}$$

(g) කාමර උෂ්ණත්වය එම අගය ම වූ වෙනත් දිනයක දී ශිෂ්‍යයා එම උපකරණ ම සහ එම ජල ප්‍රමාණය ම භාවිත කොට පරීක්ෂණය නැවත සිදු කළේ ය. නමුත් අවසාන උෂ්ණත්වය 25 °C ලබා ගැනීමේ දී කැලරිමීටරයේ පාෂ්ඨය මත තුෂාර සෑදී ඇති බව ශිෂ්‍යයා නිරීක්ෂණය කළේ ය. දියවූ අයිස් හි ස්කන්ධය 18 g වූ අතර කැලරිමීටරය මත සෑදුණු තුෂාරවල ස්කන්ධය 0.86 g විය. තුෂාර අංකය 25 °C බව ද, ජල වාෂ්ප සනීභවනයේ දී මුදාහරිනු ලැබූ තාපය සම්පූර්ණයෙන් ම කැලරිමීටරය මගින් අවශෝෂණය කරන ලද බව ද උපකල්පනය කරමින් මෙම උෂ්ණත්වයේ දී ජලයේ වාෂ්පීකරණයේ විශිෂ්ට ගුණිත තාපය ගණනය කරන්න.

$$\text{වැඩිපුර දියවූ අයිස් හි ස්කන්ධය} = (18 - 11) \text{ g} = 7 \text{ g}$$

ජල වාෂ්ප සනීභවනයේ දී ඉවත් වූ තාපය = වැඩි පුර අයිස් ප්‍රමාණය දියවීමට අවශෝෂණය කළ තාපය

$$0.86 \times 10^{-3} \times L_{\text{vap}} = 7 \times 10^{-3} \times 3 \times 10^5 + 7 \times 10^{-3} \times 4 \times 10^3 \times 25 \quad \text{---01}$$

$$L_{\text{vap}} = 32.6 \times 10^5 \text{ J kg}^{-1}$$

ප්‍රශ්නයේ විවරණය

මෙහි කොටස් කිහිපයක් හැර ඉතිරිය කිහිප වතාවක්ම පෙර පරීක්ෂා කොට ඇත. ලකුණු ලබා ගැනීම වරදක් නැත.

(a) මෙයට නම් වෙන විකල්පයක් නැත.

(b) මෙයට බොහෝ දුරුවන් ලකුණු ලබා ගත්තේ නැත. ඉතා ජනප්‍රිය උත්තරය වූයේ පරිසරයට වන තාප හානිය වැළැක්වීමට යන්නය. පළමුවෙන්ම සඳහන් කළ යුත්තේ කාමර උෂ්ණත්වයේ තබා අයිස් දමන විට පරිසරයෙන් තාපය අවශෝෂණය වනවා මිස පරිසරයට තාපය හානි නොවන බවයි. අනෙක් කරුණ නම් 5 °C පමණ ඉහළ (කාමර උෂ්ණත්වයට වඩා) උෂ්ණත්වයකින් පරීක්ෂණය ආරම්භ කළ විට පරිසරයට වන තාප හානිය හෝ අවශෝෂණය වැළැක්විය නොහැකි බවයි. කළ හැක්කේ හානිපූර්ණය කිරීම පමණය. දුන් දේ ලබාගැනීම පමණි. එම නිසා පරිසරයට වන තාප හානිය අවම කිරීම/වැළැක්වීම හෝ තාප හානි දෝෂය වැළැක්වීම /අවම කිරීම යන උත්තර නිවැරදි ලෙස භාර ගත නොහැක.

(c) මෙම පූර්වෝපායයන් නම් දැන් හැමෝම දැනී. තුෂාරංකය සොයන පරීක්ෂණයේදී පවා මේවා දැනී. මෙහිදී නම් අයිස් කැබලි වටා ජලය නොතිබිය යුතුය. සියලුම ගත හැකි පූර්වෝපායයන් පරිපාටියේ ඇත.

(d) මෙයටද වෙන පිළිතුරක් තිබිය නොහැක. අයිස් පාවූ විට පරිසරයෙන් තාපය අවශෝෂණය කරයි. මේ නිසාය මෙම පරීක්ෂණයේදී විශේෂිතව මන්ද්‍රයක් (ගොටුවක් සහිත) භාවිත කරන්නේ එමගින් අයිස් කැට ජලය තුළම තබාගත හැක. ළමයි ටික දෙනෙක් අයිස් පා නොවිය යුත්තේ උෂ්ණත්වය ජලය පුරා ඒකාකාර විය යුතු නිසාය යන කිසිම වැදගත්මක් නැති උත්තරයක් ලියා තිබුණි.

(e) මෙම කොටසට අදාළ ලකුණු ලබාගත් අය සිටියේ ඉතාම ඉතාම සුළු පිරිසකි. අවම උෂ්ණත්වය ලබා ගන්න යන්නේ අවම යන වචනය තිබීම අතහැරිය නිසා ලකුණු ලබා ගැනීම ඉතා අසීරු විය. බොහෝ දුරුවන් මන්ද්‍රය කොට අවසාන/අනවරත උෂ්ණත්වය මැන ගන්න කියා ලියා තිබුණි. මෙය වැරදි ඇයි ? මන්ද්‍රය කිරීම අනිවාර්යයෙන්ම සිදු කළ යුතුය. ඒ ගැන විවාදයක් නැත. ඒ උෂ්ණත්වය ජල පරිමාව පුරාම ඒකාකාර විය යුතු නිසාය. අයිස් දැමීම නවතා හොඳින් මන්ද්‍රය කළ විට එතෙක් සිදුවූ උෂ්ණත්වය පහළ බැස්ම අවමයක් කරා ගොස් නැවත වැඩි වීමට පටන් ගනියි. කිසිම විටක උෂ්ණත්වය අනවරතව/ස්ථාවරව නොපවතී. රත් කරන පරීක්ෂණයකදී නම් හොඳින් මන්ද්‍රය කරන ගමන් දැල්ල පාලනය කිරීමෙන් හෝ දාහකය ගෙන ඒමෙන් හා ඉවත් කිරීමෙන් උෂ්ණත්වය ස්ථාවරව තබා ගත හැකි නමුත් අයිස් එකතු කරන අවස්ථාවේ උෂ්ණත්වය අවම වී නැවත ඉහළ යයි. එමනිසා අවසාන උෂ්ණත්වය ලෙස සටහන් කොට ගත යුත්තේ මෙම අවමයයි.

(f) මෙම සම්මත ගණනය බොහෝ දුරුවන් සිදු කොට තිබුණි. කැලරි මීටරයේ ස්කන්ධය, කැලරි මීටරය හා ජලය ස්කන්ධය වැනි සම්මත දත්තයක් වෙනුවට කැලරිමීටරයේ හා මන්ද්‍රයේ තාප ධාරිතාව දී ඇති බැවින් ගණනය තවත් පහසු වේ. දියවූ අයිස් වල ස්කන්ධය ද දී ඇත. ජලයේ විශිෂ්ට තාප ධාරිතාව $4 \times 10^3 \text{ J kg}^{-1} \text{ K}^{-1}$ ලෙස දී ඇත.

(g) මෙම කොටස සාදා තිබුණේ වීඩ දෙනෙකි. තුෂාර සෘද්ධන නිසා (ජල වාෂ්ප සහිතවනය) වැඩිපුර තාප ප්‍රමාණයක් කැලරිමීටරයට ලැබේ. ඒ ජල වාෂ්ප ජලය බවට හැරෙන විට මුදා හැරෙන ගුප්ත තාපයයි. එමගින් පෙර උෂ්ණත්වය ම ලැබීමට නම් (අනෙකුත් සියළු දෑ ස්ඵවසම නිසා) අධිස් වැඩි ප්‍රමාණයක් දිය විය යුතුය. මෙම වැඩිපුර අධිස් ස්කන්ධය (7 g) දියවී එම ජලය 25 °C දක්වා වැඩිවීමට අවශ්‍ය තාපය ලබා දෙන්නේ සෘද්ධන තුෂාරවලින් මුදා හැරෙන තාපයයි. එම නිසා සරලව ලියා ඇති පළමු ප්‍රකාශනය මගින් 25 °C දී ජලයේ වාෂ්පීකරණ ගුප්ත තාපය ගණනය කළ හැක.

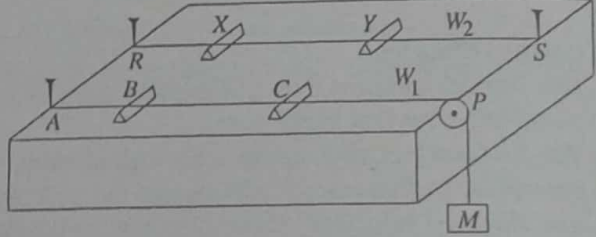
හැකිනම් පෙර පරිදීම සියලු දෑ එක්කොට ද මෙය ගණනය කළ හැක. එම ප්‍රකාශනය දෙවනුව දී ඇත. කෙසේ වෙතත් ලකුණු දී ඇත්තේ නිවැරදි ප්‍රකාශනය වයි. මේ අවස්ථාවේදී ගණනය සිදු කිරීම සඳහා තුෂාරයක ද 25 °C විය යුතුය. එමගින් පෙර කොටසේ ලබාගත් අවසාන උෂ්ණත්වයම ඒ අයුරින්ම තබා ගත හැක.

මෙහිදී බොහෝ දෙනෙකු තුළ කුකුසක් අති විය. මෙය තවම පවති ඇයි මා නොදනි. එය නම් 25 °C දී සිදුවන තුෂාර තැන්පත් වීමේදී මුදා හැරෙන තාපය එම උෂ්ණත්වයේ දී ජලයේ වාෂ්පීකරණ ගුප්ත තාපය ලෙස හැඳින්විය හැකි ද යන්නයි.

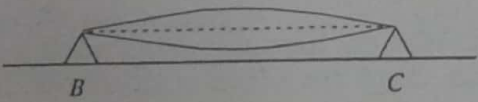
මෙහි කිසිදු වරදක් මා නොදනි. සාමාන්‍යයෙන් ජලයේ වාෂ්පීකරණ ගුප්ත තාපය අප හඳුන්වන්නේ එහි තාපාංකයේදීය. මේ තාපාංකය නිශ්චිත අගයක් නොවේ. සාමාන්‍යය වායුගෝලීය පීඩනය යටතේ ජලයේ තාපාංකය 100 °C බව සැබවකි. නමුත් පීඩනය අනුව ඕනෑම උෂ්ණත්වයකදී ජලය වාෂ්ප විය හැක. 25 °C දී ජල වාෂ්ප සහිතවනය වීම වාෂ්පීකරණයක් ලෙස සැලකිය නොහැක. වාෂ්පීකරණය සිදුවන්නේ ද්‍රවයක පෘෂ්ඨය මගින්ය. ද්‍රවයක වේගයෙන් වැඩි දුරට අණු පෘෂ්ඨයෙන් ඉවත්වී වාෂ්ප කලාපයට යෑම වාෂ්පීකරණයයි. ජල වාෂ්ප ජලය බවට සහිතවනය වී මේදී මුදා හැරෙන්නේ ගුප්ත තාපයයි. වාෂ්පීකරණයකදී සිදුවන තාප හුවමාරුව කිසිදු අවස්ථාවක ගුප්ත තාපයක් ලෙසින් හඳුනාගැනීම වැරදිය. වළාකුලක් සෑදෙන විටද ඉහළ අවකාශයේ දී ජල වාෂ්ප සහිතවනය වන විට මුදා හැරෙන්නේ ගුප්ත තාපයයි. එහි උෂ්ණත්වය 100 °C ද ?

එක් එක් උෂ්ණත්වයේදී ජලයේ වාෂ්පීකරණ ගුප්ත තාප අගයයන් අඩංගු වගු දත්ත පොත්වල පවා ඇත.

3. රූපයේ පෙන්වා ඇති ධ්වනිමානය W_1 සහ W_2 නම් සිහින් ඇදී ලෝහ කම්බි දෙකකින් සමන්විත වේ. W_1 හි එක් කෙළවරක් A ඇණයට සම්බන්ධ කර ඇති අතර අනෙක් කෙළවර රූපයේ පෙන්වා ඇති පරිදි M ස්කන්ධයක් දරා සිටී. P කප්පිය සුමට වේ. R සහ S ඇණ දෙකට W_2 සම්බන්ධ කර, ආතනියකට ලක්කොට ඇත.

(a) (i) BC හි හරි මැදින් W_1 පෙදුවට, කම්බිය මූලික සංඛ්‍යාතයෙන් කම්පනය වේ. කම්බියේ B සහ C අතර සෑදෙන තරංග රටාව පහත රූපයේ අඳින්න.

--01

(ii) මේ ආකාරයේ ස්ථාවර තරංගයක් සෑදෙන්නේ කෙසේ ද? විරුද්ධ දිශාවට ගමන් කරන ස්ඵවසම තීර්යක් තරංග දෙකක අධිස්ථාපනයක් (හෝ) එකම මාධ්‍යයක විරුද්ධ දිශාවට ගමන් කරන සමාන තරංග ආයාම/සංඛ්‍යාත සහිත තීර්යක් තරංග දෙකක අධිස්ථාපනයෙන් (හෝ) විරුද්ධ දිශාවට ගමන් කරන සමාන වේග සහ සමාන තරංග ආයාම/සංඛ්‍යාත සහිත තීර්යක් තරංග දෙකක් අධිස්ථාපනයෙන් (හෝ) පහත හා පරාවර්තිත තීර්යක් තරංග දෙකක අධිස්ථාපනයෙන්

--01

(iii) B හා C අතර දුර l_0 නම් තීර්යක් තරංගයේ තරංග ආයාමය λ_0 සහ l_0 අතර සම්බන්ධතාවය ලියන්න.

$$\lambda_0 = 2l_0$$

--01

(iv) W_1 හි ආතනිය T සහ ඒකක දිගක ස්කන්ධය m නම් මූලික සංඛ්‍යාතය f_0 සඳහා ප්‍රකාශනයක් T, m සහ l_0 ඇසුරෙන් ලියන්න.

$$f_0 = 1/2l_0 \sqrt{T/m}$$

--01

(b) W_1 හි මූලික කම්පන සංඛ්‍යාතය සමඟ අනුතර ද වන W_2 හි මූලික සංඛ්‍යාතයට අනුරූප XY දිග L_0 වේ.

(i) L_0 ප්‍රමාණයෙන් සඳහා අනුගමනය කළ යුතු පරීක්ෂණාත්මක ක්‍රියාවලියක් යෝජනා කරන්න.

X හා Y සේද එකිනෙකට ලංකර පටන් ගන්න. (හෝ) XY කුඩාම දුරකින් පටන් ගන්න (හෝ) X හා Y අතර දුර අවම කර පටන් ගන්න.

W_1 මැදින් පෙළඹීන් කඩදාසි ආරෝහක ඉවතට විසිව යන තෙක් XY දුර වැඩි කරන්න. හෝ W_1 හා W_2 මැදින් පෙළඹීන් නුගැසුම් නොදැසෙන තාක්කල් XY දුර වැඩි කරන්න.

—01
—01

(ii) $M = 4 \text{ kg}$, $m = 4 \times 10^{-3} \text{ kg m}^{-1}$ සහ $l_0 = 12.5 \text{ cm}$ නම් W_2 හි මූලික කම්පන සංඛ්‍යාතය කුමක් ද?

$$f_0 = \frac{1}{2 \times 0.125} \sqrt{\frac{4 \times 10}{4 \times 10^{-3}}} \quad (\text{ආදේශය සඳහා, ---01})$$

$$= 400 \text{ Hz}$$

W_2 හි මූලික කම්පන සංඛ්‍යාතය = 400 Hz —01

(iii) ඉහත (b) (i) හි L_0 සඳහා ලැබුණු අගය 20.2 cm වේ. X හා Y අතර දිග 20.0 cm දක්වා වෙනස් කළේ නම් W_2 හි නව මූලික සංඛ්‍යාතය සොයන්න.

$$\text{සංඛ්‍යාතය} \propto \frac{1}{XY \text{ දිග}} \rightarrow 400 \propto \frac{1}{0.202}$$

$$\text{නව කම්පන සංඛ්‍යාතය} \propto \frac{1}{0.200}$$

$$\text{එමගින්, නව කම්පන සංඛ්‍යාතය} = \frac{0.202}{0.200} \times 400 = 404 \text{ Hz} \quad \text{---01}$$

(iv) දත් කම්බි දෙක ම එක එකෙහි මූලික සංඛ්‍යාතයෙන් එකවර කම්පනය කළේ නම් ලැබෙන නුගැසුම් සංඛ්‍යාතය කුමක් ද?

$$\text{නුගැසුම් සංඛ්‍යාතය} = 404 - 400 = 4 \text{ Hz} \quad \text{---01}$$

(මෙහිදී ලකුණ ලැබෙන්නේ සංඛ්‍යාත දෙක අතර අන්තරය ගැනීමටය.)

ප්‍රශ්නයේ විවරණය

ධ්වනි මාන ආශ්‍රිත ගැටලු පසුගිය ප්‍රශ්න පත්‍රවල බොහෝ අත. මෙහි වෙනසකට ඇත්තේ සාමාන්‍යයෙන් සරසුලක් හා ධ්වනිමාන කම්බියක් සමඟ කරනු ලබන ගනු දෙනු වෙනුවට මෙහි වෙනත් කම්බියක් හා ගනුදෙනු කිරීමයි. එම නිසා තවත් කම්බියක් ලගින් තිබීම පිළිබඳව වකිතයක් ඇති කර ගැනීමේ තේරුමක් නැත. ඇත්තටම සරසුලක් හා කම්බිය යන දෙකෙහිම සිදුවන්නේ කම්පනයන්ය. එබැවින් තවත් කම්බියක් තිබීම ප්‍රශ්නයක් කර ගැනීම අවාසනාවකි. සමහරුන් (ගුරුවරු පවා) කම්බි දෙකේ ධ්වනි මාන පෙට්ටි, පාසැලේ නොමැති බවට බොහෝ තර්ක ඉදිරිපත් කරති. හැමදාම එකම දේ අසා හෙමබත්ව සිටින පරීක්ෂකවරුන්ට මෙවැනි සුළු වෙනසක් කිරීමට අප ඉඩදීම පාපයක් නොවේ.

ඇත්ත මෙහි මුල් කොටස් නිකම්ම theory ය. කම්බි දෙක ගැන කතා කරන්නේ b (i) කොටසේය. b (ii) න් පසු මෙය සාමාන්‍යය ගැටලුවක් බවට පත්වේ. පරීක්ෂණාත්මක නැඹුරුවක් එහි එතරම් නැත.

(a)(i). ඕනෑම දුරුවෙකුට මෙම ලකුණු ලබා ගත හැකි විය යුතුය. ස්වල්ප දෙනෙක් කම්බිය මැදින් පෙළීම වරදවා තේරුම් ගෙන කම්බියේ හරිමැද නිෂ්පන්දයක් සලකුණු කොට තිබුණි.

(ii). මෙය පොදු වශයෙන් අසන ලද ප්‍රශ්නයකි. මෙයට දිය හැකි පිළිතුරු සියල්ලක්ම වාගේ පෙර සඳහන් කොට ඇත. බොහෝ දුරුවන් "අධිස්ථාපනය" යන තාක්ෂණික වචනය ලිවීම අතපසු කොට තිබුණි. ඒ වෙනුවට ලියා තිබුණේ තරංග එකිනෙක හමුවීමෙන්, එකතු වීමෙන් යන වචනයය. ස්ඵටික තරංග දෙකක් කියා ලියා තිබුණේ නම් එයින් ගම්‍ය වන්නේ ඒවාහි වේගය, සංඛ්‍යාතය (තරංග ආයාමය) ආදිය එක සමාන බවයි. එකම මාධ්‍යයේ ගමන් කරයි යන්න ලියා ඇත්නම් එයින් ඒවායේ වේග සමාන බව පැහැදිලි වේ.

වැදගත් වන්නේ එකම වේගයකින් එකම තරංග ආයාම (සංඛ්‍යාත) සහිතව එකිනෙකට විරුද්ධ දිශාවට ගමන් කිරීමයි. ස්ථාවර තරංගයක් ඇතිවීම සඳහා විස්තාර සමාන වීම අනිවාර්ය නැත. විස්තාර සමාන නම් නිෂ්පන්ද වල වස්තූපනය ශුන්‍ය වේ. (නිෂ්පන්ද ලස්සන වේ, නිෂ්පන්ද වචනයේ පරිසමාප්ත අර්ථයෙන්ම නිෂ්පන්ද වේ.) විස්තාර අසමාන වූ විට නිෂ්පන්ද අවම විස්තූපනයක් ලබා ගන්නේ එය ශුන්‍ය නොවේ.

ස්ථාවර තරංගයක් සෑදීම සඳහා පතන හා පරාවර්තිත තරංගවල කලා වෙනස 180° විය යුතු ද? පරාවර්තිත කෙළවරේ නිෂ්පන්දයක් ඇති වේ නම් එය සත්‍ය විය යුතුය. නමුත් පරාවර්තිත කෙළවරේ ප්‍රස්පන්දයක් ඇති වේ නම් කලා වෙනසක් නැත. උදාහරණයක් වශයෙන් නළයක විවෘත කෙළවර සිදුවන ධ්වනි පරාවර්තිතය සැලකිය හැකිය.

(iii). මෙයට පිළිතුරු එක එල්ලේ ලිවිය හැක.

(iv). මෙයද ඉතාමත්ම සරලය. හැමදාම අසන ඒවාය. ලකුණ ලබා ගැනීමට නම් f_0 උත්ත කොට තැබිය යුතුය. උදාහරණයක් වශයෙන්, $f_0 = 2l_0 = \sqrt{T/m}$ ලෙස ලිවීමෙන් අපරාදේ ලකුණ අහිමි වේ.

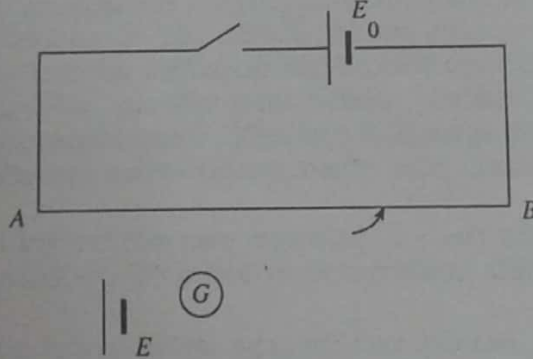
(b)(i). මෙයට ලකුණු 02 ක් දී ඇත. එක් ලකුණක් ප්‍රදානය කොට ඇත්තේ XY අවම දුරකින්/X හා Y එක ලඟින් තබා පරිශ්‍ර ගන්න යන අදහසටයි. මෙයත් පෙර පරීක්ෂණවල (වායු කඳක් හෝ තන්තු වේවා) සෑම එකකම පාහේ ලකුණු දී ඇති කොටසකි. (පසුගිය ප්‍රශ්න පත්‍ර විවරණ බලන්න.) මූලික තානා සොයා ගැනීමට නම් අවම දිගකින් පටන් ගත යුතුය. හැරිනම් මූලික තානා සොයා ගැනීමට හඳුනා ගන්නේ කෙසේ ද? බොහෝ දුරුවන්ට මෙම ලකුණ අහිමිවී තිබුණි. පසුගිය ප්‍රශ්න පත්‍ර කොටසේ දුරට විමර්ශනයලීම අධ්‍යයනය කරනවාදැයි මෙයින් සිතාගත හැක. දෙවන ලකුණ නම් සැමෝම වානේ අරං තිබුණි W_1 මැදින් පෙළුන්න යන්න පරීක්ෂා නොකරන ලදී. කඩදාසි ආරෝහක විසිවීම හෝ තුනැස්සුම් නොඇසීම ලිය තිබුණා නම් ඇති ය. ඉතාම නිවැරදි ක්‍රමය තුනැස්සුම් ඇසුරෙන් මෙය ලබා ගැනීමය. නමුත් පරීක්ෂණාත්මකව මෙය කිරීම අපහසු විය හැක. විශේෂයෙන්ම හොඳින් ශ්‍රවණය නොකළහොත්, පරීක්ෂණාගාරයේ කළ හැකි පහසුම ක්‍රමය වන්නේ කඩදාසි ආරෝහක තැබීමයි.

(ii). ඇත්තේ සරල ආදේශයක් කොට පහසුවෙන් සුළුවන උත්තරය ලබාගැනීමයි. සමහර දුරුවන් සුළු කිරීමේදී වැරදි සිදුකර තිබුණි. cm, m කිරීමටත් $T = Mg$ බවත් අමතක නොකළ යුතුය. ඇත්තෙන්ම ගණනයෙන් සොයන්නේ W_1 හි මූලික තානයේ සංඛ්‍යාතයයි. නමුත් W_1 හා W_2 අනුනාද වන නිසා W_2 හි මූලික තානය සංඛ්‍යාතය ද මෙයම විය යුතුය. මේ අදහස ලියා W_2 හි මූලිකයේ සංඛ්‍යාතය 400 Hz ලෙස ප්‍රකාශ කළේ නම් දෙවන ලකුණ දීමට මුලදී තීරණය විය. නමුත් දුරුවන් එසේ ලිවීමෙන් වැලකී සිටි නිසා සුළු කර උත්තරය 400 Hz ලෙස ලබාගන්නේ නම් මුළු ලකුණු දෙකම ලැබුණි.

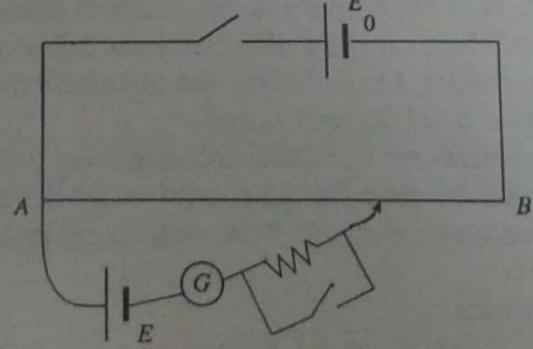
(iii). මෙම කොටස පහසුවෙන්ම කළ හැකි විදිය (සමානුපාත ක්‍රමය - බහුවරණ ප්‍රශ්ණයක් මෙන්) පටිපාටියේ සඳහන්ව ඇත. W_2 කම්බියේ ධ්වනි වේගය සමාන වන්නේ $f \lambda$ වය. නමුත් λ සමානුපාත වන්නේ l වය. එබැවින් f දිගෙහි පරස්පරයට සමානුපාතික විය යුතුය. කම්බියක ආතතිය සහ m වෙනස් නොකරන්නේ නම් මෙය සෑමවිටම සත්‍යය. දිගට හඳුනවානම් $f_0 = 400$ Hz සහ $L_0 = 20.2$ cm යොදා ගනිමින් W_2 හි ධ්වනි වේගය සෙවිය යුතුය. ඊටපසු එම වේගය යොදා ගනිමින් 20 cm දිගක් සඳහා අනුරූප සංඛ්‍යාතය සෙවිය හැක. නමුත් අවස්ථා දෙකෙහිදීම v එකම නිසා සමානුපාත ක්‍රමයෙන් සෑදීම කොපමණ පහසු ද?

(iv). ඉහත පිළිතුරු වැරදි වුවත් සංඛ්‍යාත දෙකෙහි අන්තරය ලබාගන්නේ නම් මෙම ලකුණු ප්‍රදානය කෙරිණි.

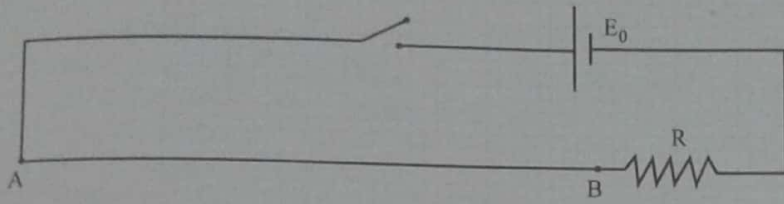
4. කෝෂයක වි.ගා.බ. E සෙවීම සඳහා භාවිත කරන, කොටසක් පමණක් අදින ලද විභවමාන පරිපථයක අසම්පූර්ණ සැකැස්මක් රූපයේ පෙන්වා ඇත.

- (a) (i) ගැල්වනෝමීටරය අධික ධාරාවලින් ආරක්ෂා කර ගැනීම සහ මෙම පරීක්ෂණය නිවැරදි ව කිරීම සඳහා අවශ්‍ය අයිතම මොනවා ද?
- (1). විශාල ප්‍රතිරෝධයක් (හෝ) ඉහළ අගයයන් සහිත ප්‍රතිරෝධ පෙට්ටියක්
 - (2). (පේනු) යතුරක් (හෝ) ස්විච්චියක්
- (ii) ඉහත (i) හි සඳහන් කළ අයිතම දෙක ඇතුළත් කර, සියලු ම පමිබන්ධනා දක්වමින් දී ඇති පරිපථය සම්පූර්ණ කරන්න.

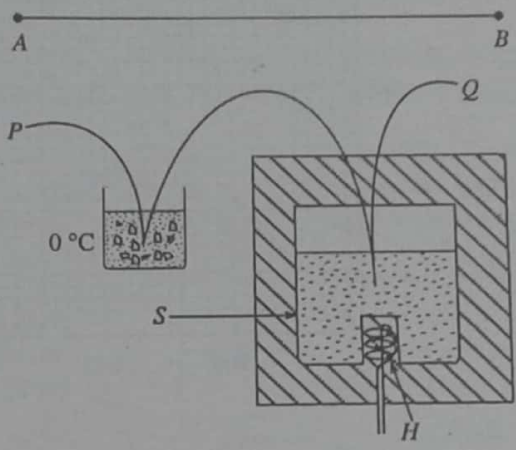
(b) පෙන්නා ඇති විභවමාන පරිපථයෙහි විභවමාන කම්බියෙහි දිග හා ප්‍රතිරෝධය පිළිවෙලින් 600 cm හා 8 Ω වන අතර $E_0 = 2.0 \text{ V}$ වේ. (ඇකියුම්ලේටරයෙහි අභ්‍යන්තර ප්‍රතිරෝධය නොගිණිය හැක.) E මනිනු වෙනුවට mV ප්‍රමාණයේ වෝල්ටීයතා මැනීම සඳහා මෙම විභවමානය විකරණය කිරීමට අවශ්‍ය ව ඇත. R විවලන ප්‍රතිරෝධයක් ඔබට දී ඇත්නම් කුඩා වෝල්ටීයතා මැනීමට ඉහත පරිපථය විකරණය කිරීම සඳහා මෙම ප්‍රතිරෝධය සම්බන්ධ කරන ආකාරය පරිපථ රූප සටහනක දක්වන්න.

R සඳහා හෝ භාවිතා කළ හැක.

—01

(c) ඉහත සකසාගත් විභවමාන පරිපථය හා තාප විද්‍යුත් යුග්ම සැකසුමක් යොදනනිමින් ද්‍රව චින්චල විශිෂ්ට තාප ධාරිතාව මැනීම සඳහා යොදාගත් පරීක්ෂණාත්මක ඇටවුමක කොටසක් රූපයෙහි දක්වේ.

H - තාපන දහරය

S - හොඳින් පරිවරණය කරන ලද ද්‍රව චින් අඩංගු භාජනය

(i) විභවමාන කම්බියෙහි සම්පූර්ණ දිග හරහා 40 mV විභව බැස්මක් ලබා ගැනීමට අවශ්‍ය නම්, ඔබ විසින් යොදා ගත යුතු R ප්‍රතිරෝධකයෙහි අගය කුමක් ද?

විභවමාන කම්බිය හරහා ගලන ධාරාව I නම්,

$$I \times 8 = 0.04, E_0 = IR + 0.04$$

$$(2 - 0.04) / R = 0.04 / 8 \quad \text{හෝ,} \quad \frac{40}{2000} = \frac{8}{R+8} \quad \text{---01}$$

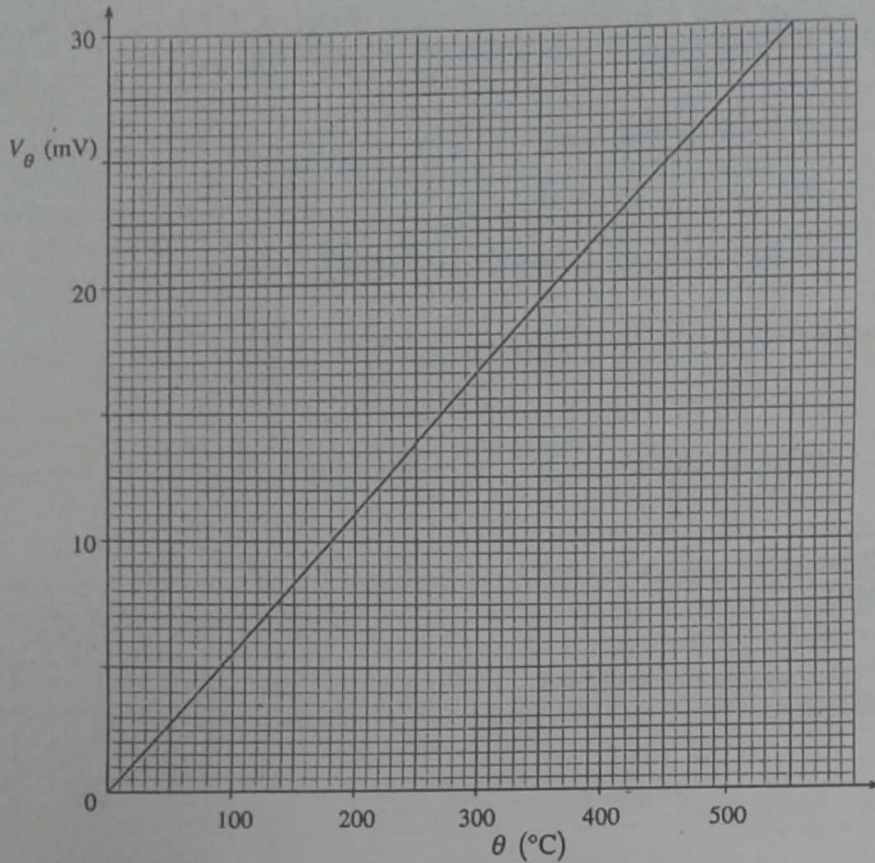
$$R = 392 \Omega \quad \text{---01}$$

(ii) තාපන දහරය ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් ටික වේලාවකට පසු එක්තරා මොහොතකදී සමතුලිත දිග 240 cm බව නිරීක්ෂණය කරන ලදී. එම මොහොතෙහි දී තාප විද්‍යුත් යුග්මයේ වෝල්ටීයතාව mV වලින් සොයන්න.

$$\text{තාප විද්‍යුත් යුග්මයේ වෝල්ටීයතාවය} = (40/600) \times 240 = 16 \text{ mV}$$

---01

(iii) පෙන්වා ඇති, කාප විද්‍යුත් යුග්ම වෝල්ටීයතාව V_θ (mV) හා උෂ්ණත්වය θ ($^\circ\text{C}$) අතර ප්‍රස්ථාරය භාවිත කර ඉහත (c) (ii) හි දක්වා ඇති මොනොනේ දී ද්‍රව චින්චල උෂ්ණත්වය සොයන්න.

290 $^\circ\text{C}$

(ii) හි වැරදි වෝල්ටීයතාවයට අදාළ නිවැරදි උෂ්ණත්වය ලබාගෙන ඇත්නම් මෙම ලකුණ ලබාගත හැක.

— 01

(iv) මිනිත්තු දෙකකට පසුව නැවත සමතුලිත දිග ලබාගත් අතර එය 360 cm විය. භාවිත කළ චින්චල ස්කන්ධය 375 g ද තාපන දහරයෙහි ක්ෂමතාව 100 W ද වේ නම්, ද්‍රව චින්චල විශිෂ්ට තාප ධාරිතාව සඳහා අගයයක් ගණනය කරන්න. භාජනයේ තාප ධාරිතාව නොසලකා හරින්න.

මිනිත්තු දෙකකට පසුව තාප විද්‍යුත් යුග්මයේ වෝල්ටීයතාවය = $(40/600) \times 360 = 24 \text{ mV}$
 මෙයට අනුරූප උෂ්ණත්වය = $440 \text{ }^\circ\text{C}$

ද්‍රව චින් අවශෝෂණය කළ තාපය = තාපන දැහරයෙන් සැපයූ තාපය

$$ms(\theta_2 - \theta_1) = Pt \text{ (හෝ) } 0.375 \times S \times (440 - 290) = 100 \times 2 \times 60$$

[ප්‍රකාශනයේ වම් පැත්තට ලකුණ - 01 , දකුණු පැත්තට ලකුණ - 01]

— 02

$$S = 213.3 \text{ J kg}^{-1} \text{ K}^{-1} \\ (212 - 214)$$

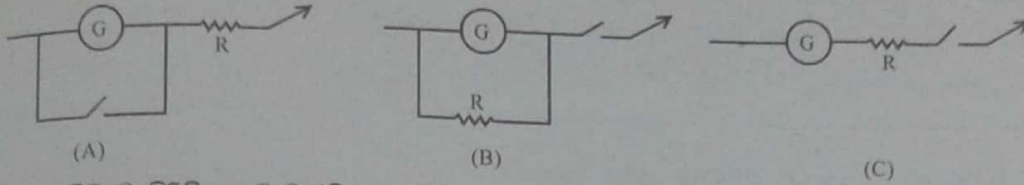
— 01

ප්‍රශ්නයේ විවරණය

මෙය අමාරු ප්‍රශ්නයක් විය නොහැක. තාප විද්‍යුත් යුග්මය හා විභව මාන සම්බන්ධ කර සාපේක්ෂව මිට වඩා අමාරු ප්‍රශ්න පසුගිය ප්‍රශ්න පත්‍රවල කොතෙකුත් ඇත. ඇරත් මෙහි මුල් කොටස් ඇත්තේ සාමාන්‍ය දැනීම හා හැමෝම දන්නා දේය. ඊළඟට ඇත්තේ ප්‍රස්ථාරයකින් කියවීමය. අනෙක්වා සියල්ල ඉතාම සරල ගණනයන්ය.

(a)(i). බොහෝ දුරුවන් නිකම්ම ප්‍රතිරෝධයක් කියා සඳහන් කර තිබුණි. ලකුණු ලබා ගැනීමට හම් විශාල/ඉහළ/වැඩි අගයක් සහිත වැනි වචනයක් තිබිය යුතුය. නිකම්ම ප්‍රතිරෝධයක් කියා සඳහන් කල විට එහි ප්‍රතිරෝධයේ අගය ගැන වැටහීමක් ඇති නොවේ. ගැල්වනෝමීටරයක අභ්‍යන්තර ප්‍රතිරෝධය කුඩා නිසා ගැල්වනෝමීටරය තුළින් විශාල ධාරා ගැලීමෙන් වැළැක්වීමට හම් සම්බන්ධ කරන ප්‍රතිරෝධය සාපේක්ෂව ඉහළ එකක් විය යුතුය. සමහර දුරුවන් ප්‍රතිරෝධ පෙට්ටියක් ගැන සඳහන් කර තිබුණි. ඇත්තටම හම් ප්‍රතිරෝධ පෙට්ටියක් යෙදීම මෙහිදී වැඩක් නැත. නමුත් එයින් ඉහළ අගයයන් ($k\Omega$ ගණයේ) ලබාගත හැකි හම් ප්‍රශ්නයක් නැත. යතුරේ/ස්විචයේ ස්වභාවය මෙහිදී නොබලන ලදී. Tap (ටකන) යතුරකට වඩා plug (පේනු) යතුරක් භාවිත කිරීම මෙහිදී පහසුය. අවශ්‍ය වේලාවට පහසුවෙන් පේනු යතුර වැසිය හැක.

(ii) විශාල ප්‍රතිරෝධය හා යතුරු පරිපථයට සම්බන්ධ කිරීමේදී සමහර දුරුවන් පහත ආකාරයේ වැරදි කර තිබුණි.

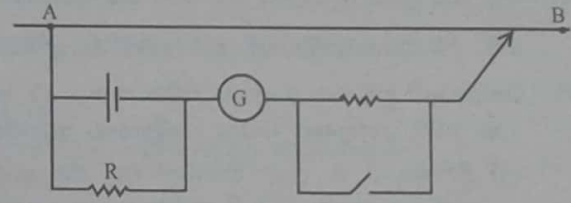

ඉහත සම්බන්ධ කිරීම් තුනම වැරදිය. මෙහිදී (නිවැරදි පරිපථයේ) යතුරු වසන්නේ සංතුලන අවස්ථාවට ලං වූ විටය. අනෙක් අවස්ථාවලදී යතුරු විවෘත කර තැබූ විට විශාල ප්‍රතිරෝධය හරහා ධාරාව යන නිසා ගැල්වනෝමීටරය හරහා යන ධාරාව පාලනය වේ. සංතුලන අවස්ථාවට ලං වූ විට ගලන ධාරාව කුඩා බව අපි දැනිමු. එවිට අපි යතුරු වසමු. එවිට ධාරාව ප්‍රතිරෝධය හරහා නොගොස් යතුරු හරහා යයි. එමගින් අප ලබාගන්නා පාඨාංකයේ නිරවද්‍යතාව වැඩි වේ. (උපකරණය සංවේදී වේ.)

ඉහත ඇඳ ඇති එකකින් වත් මේ වැඩේ සිදු නොවේ. (A) හි යතුරු වැසුවත් නොවැසුවත් R හරහා ධාරාව ගලයි. (A) හි යතුරු වැසුවිට ගැල්වනෝමීටරය නම් ආරක්ෂා කරගත හැකි බව සැබෑවකි. නමුත් ප්‍රශ්නය නොදැට කියවන්න. එහි ඇත්තේ ගැල්වනෝමීටරය අධික ධාරාවලින් ආරක්ෂා කරගැනීම සහ මෙම පරීක්ෂණය නිවැරදිව චිත්‍රිත සඳහා අවශ්‍ය සැකැස්මය. එබැවින් (A) මගින් ගැල්වනෝමීටරය ආරක්ෂා වුවත් පරීක්ෂණය නිවැරදිව සිදු කළ නොහැක. ඒ සංතුලන ලක්ෂ්‍යය ආසන්නයේදී යතුරු වැසුවත් R හරහා ධාරාව ගලයි. අපට අවශ්‍ය වන්නේ සංතුලන ලක්ෂ්‍යය ආසන්නයේදී R හරහා ධාරාව ගැලීම වැලැක්වීමය.

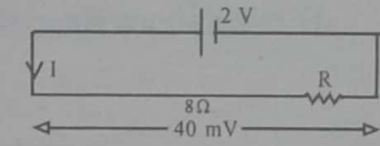
(B) මගින් ගැල්වනෝමීටරය පවා ආරක්ෂා කළ නොහැක. ගැල්වනෝමීටරයේ ප්‍රතිරෝධය R ට වඩා කුඩා නිසා යතුරු වැසුවත් නොවැසුවත් ගැල්වනෝමීටරය හරහා සැහෙන ධාරාවක් යෑමට පෙළඹේ. (C) ගෙන් නම් වැඩක්ම නැත.

(b) අවශ්‍යය වන්නේ විභවමාන කම්බිය හරහා විභව බැස්ම කුඩා අගයක පවත්වා ගැනීමය. නැතිනම් තාප විද්‍යුත් යුග්මයේ වි.ගා.බලය මැනිය නොහැක. මේ නිසා පැහැදිලිවම විභව මාන පරිපථ කම්බිය සමඟ ශ්‍රේණිගතව ප්‍රතිරෝධය සම්බන්ධ කළ යුතුය. එය විචල්‍යය ප්‍රතිරෝධයක් ලෙසින් සංකේතවත් කලාට කමක් නැත. සමහර දුරුවන් පහත පරිපථ රූප සටහන ඇඳ තිබුණි.

මෙය පැහැදිලිවම වැරදි බව ඔබට වැටහේවි. ඇත්තෙන්ම (b) කොටසේ පටන්ය ප්‍රශ්නය පටන් ගන්නේ. (a) කොටසේ ඇත්තේ විභව මානය සම්බන්ධ සමාන්තය කරණය. ඇත්ත ප්‍රශ්නයට බසින්ගේ (b) සිටය.

(c)(i). මෙය සරළ පරිපථ ගැටළුවකි. නොයෙක් ආකාරයෙන් පිළිතුරු ලබාගත හැක. පටිපාටියේ දක්වා ඇති අයුරින් ධාරාව I ලෙස ගෙන සාමාන්‍යය $V = IR$ හා ක'වොල් දෙවන නියමය ඇසුරින් R හි අගය ගණනය කළ හැක. නැතිනම් සරළව $R + 8$ හරහා ඇත්තේ 2V ය. 8 හරහා ඇත්තේ 40 mV ය. ධාරා එකම නිසා, $\frac{0.04}{2} = \frac{8}{R + 8}$ ලිවිය හැක.

මෙමගින් R ලබාගත හැක.

(ii). නිකම් අංක ගණන්ය. දිග 600 cm හරහා බහින්නේ 40 mV ය. එසේනම් 240 cm හරහා බහින්නේ කොපමණද ? mV වලින් අසා ඇති නිසා වැඩේ ඉතාමත් පහසුය.

(iii). ප්‍රස්තාර කියවීමය. පරිමාණ නිවැරදිව කියවිය යුතුය. සමහර දුරුවන් වරද්දා ගෙන තිබුණි. තිරස් පරිමාණයේ එක් කුඩා කොටුවකින් 10 °C කියවෙන බවත් සිරස් පරිමාණයේ කුඩා කොටු 2 කින් එක් mV (1 mV) කියවෙන බවත් නිරීක්ෂණය කළ යුතුය. ප්‍රස්තාරය ඇඳ ඇත්තේ හරියටම 16 mV හා 24 mV කැපෙන පරිදිය. එබැවින් අදාල උෂ්ණත්ව කියවීම පහසුය. මෙවැනි ගැටළු වලදී දෙන්නේ හරියටම කැපෙන තැන්ය. ඇසේ දෝෂයක් (කියවීමේ දෝෂය) නොවන්නට මේවා වැරදිය නොහැක. අදාල තිරස් හා සිරස් රේඛා ප්‍රස්තාරයේම ඇඳගන්නා නම් වරදින්ටට තිබෙන සම්භාවිතාව අඩුය.

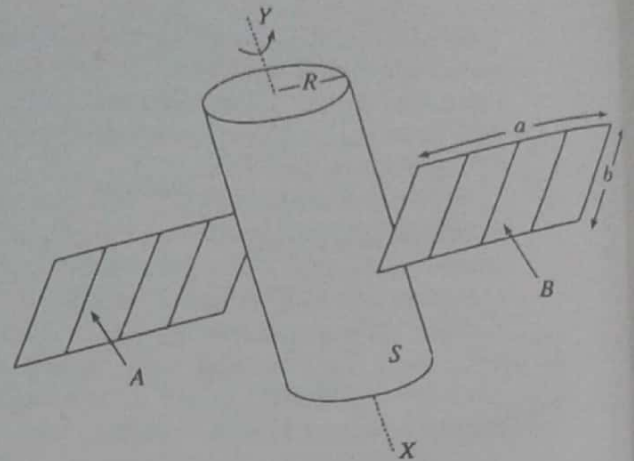
(iv). නැවත 360 cm ට අදාල වි.ගා. බලය සෙවිය යුතුය. එයට ලකුණක් දී නැත. මෙවැනිම වැඩක් පෙර කොටසේ කර ඇත. එනිසා මෙයටද ලකුණක් දීමේ තේරුමක් නැත. උත් උෂ්ණත්ව වෙනස දැනී. දුටු ටින් වල ස්කන්ධය දී ඇත. තාපන දුරුවේ ක්ෂමතාවය හා කාලය දැනී. ඉතින් මි. 2 තුලදී දුරුව පිට කළ තාපය දුටු ටින් ලබාගත යුතුයි තේද? (තාපනයේ තාප ධාරිතාවය නොසලකන නිසා)

විශේෂයෙන්ම දුටු ලෝහ වල වි.ගා.බා. මැනීම සඳහා තාප විද්‍යුත් යුග්මයක් භාවිත කිරීම උචිත බව ඔබ දැනී. දුටු ලෝහවල උෂ්ණත්වය අධික බව / උෂ්ණත්වමානයක් බහා පාඨාංක කියවීමට ඇති අපහසුව (ලංචිය ගොහැකි වීම) වැනි කරුණු නිසා තාප විද්‍යුත් යුග්මයක් යොදා උෂ්ණත්වය මැනීම පහසුය. අනෙක් කරුණ නම් මැනෙන්නේ වි.ගා.බලයක් නිසා නවීණ ලෝකයේ වි.ගා.බ/ධාරා මැනීම හා විශ්ලේෂණය කිරීම ඉතා පහසු කටයුත්තකි. මෙම ප්‍රශ්න පත්‍රයට ලකුණු 99 ක් ගත්, එක් දුරුවෙකුගේ එක ලකුණ අඩු වී තිබුණේ වි.ගා.බා. හි අගයටය. ඔහුට හෝ ඇයට ලැබී තිබුණේ 2133 ය. (213.3 වෙනුවට) උත්තරය ලබාගැනීමේදී දුරුව ස්ථානයක එහා මෙහා වීමක් සිදුවී තිබුණි. අපරාදේ මොනවා කරන්න ද ?

B කොටස - රචනා

ප්‍රශ්න හතරකට පමණක් පිළිතුරු සපයන්න.
($g = 10 \text{ N kg}^{-1}$)

1. S සිලින්ඩරාකාර බඳක් ද, A සහ B සර්වසම සූර්ය පැනල දෙකක් ද සහිත වන්දිකාවක් රූපයේ පෙන්වා ඇත. මෙම වන්දිකාව ගුරුත්වාකර්ෂණය නොහිණිය හැකි අවකාශයේ ගමන් කරන අතර සිලින්ඩරයේ XY අක්ෂය වටා මිනිත්තුවකට වට 6 ක කෝණික ප්‍රවේගයකින් භ්‍රමණය වේ. සූර්ය පැනලවල තලය සිලින්ඩරයේ XY අක්ෂයට ලම්බක වේ. සිලින්ඩරයේ අරය $R = 0.4 \text{ m}$ ද, එහි XY වටා අවස්ථිති සූරණය $I = 6 \text{ kg m}^2$ ද වේ. එක් එක් සූර්ය පැනලය සඳහා ස්කන්ධය $m = 2 \text{ kg}$, දිග $a = 1.2 \text{ m}$ සහ පළල $b = 0.6 \text{ m}$ වේ. XY වටා එක් එක් සූර්ය පැනලයේ අවස්ථිති සූරණය $\frac{m(a^2 + b^2)}{12} + m\left(R + \frac{a}{2}\right)^2$ මගින් දෙනු ලබයි.

- (i) XY වටා වන්දිකාවේ අවස්ථිති සූරණය ගණනය කරන්න.
- (ii) වන්දිකාවේ භ්‍රමණ වාලක ශක්තිය ගණනය කරන්න.
- (iii) එක් එක් සූර්ය පැනලයේ XY වටා නව අවස්ථිති සූරණය එහි පළමු අගයෙන් $\frac{1}{4}$ වනසේ සූර්ය පැනල හකුලනු ලැබුවේ නම්, XY වටා වන්දිකාවේ නව අවස්ථිති සූරණය සහ නව කෝණික ප්‍රවේගය ගණනය කරන්න.
- (iv) වන්දිකාවේ භ්‍රමණය පාලනය කිරීම සඳහා XY අක්ෂය ඔස්සේ T ව්‍යාවර්තයක් වන්දිකාව මත යෙදිය හැකි යන්ත්‍රණයක් ඇත. මෙම යන්ත්‍රණය මගින් වන්දිකාවේ අවස්ථිති සූරණයෙහි වෙනසක් සිදු නොකරයි.
 - (a) මිනිත්තුව 5 ක කාල සීමාවක් තුළ ඒකාකාර කෝණික මන්දනයක් පවත්වා ගැනීම මගින් වන්දිකාවේ කෝණික ප්‍රවේගය, ඉහත (iii) හි ගණනය කළ අගයේ සිට එහි මූලික පැවැත්ම අගය දක්වා අඩු කිරීමට අවශ්‍යවන කෝණික මන්දනයේ විශාලත්වය සහ ව්‍යාවර්තය T ගණනය කරන්න.
 - (b) වන්දිකාවේ කෝණික ප්‍රවේගයේ අගය එහි මුල් අගයට ගෙන ඒම සඳහා අවශ්‍යවන ශක්තිය ගණනය කරන්න.

(i) එක් පැනලයක් සඳහා $I = \left(\frac{2(0.6^2 + 1.2^2)}{12} + 2(0.4 + 0.6)^2 \right) \dots\dots\dots 01$

වන්දිකාවේ $I = 2(0.3 + 2) + 6$
 $= 10.6 \text{ kg m}^2 \dots\dots\dots 01$

(ii) කෝණික ප්‍රවේගය $\omega = \frac{6}{60} \times 2\pi \dots\dots\dots 01$
 $= 0.63 \text{ rad s}^{-1}$

වාලක ශක්තිය $= \frac{1}{2} I \omega^2 \dots\dots\dots 01$

$= \frac{1}{2} \times 10.6 \times 0.63^2$
 $= 2.1 \text{ J} \dots\dots\dots 01$
 (1.90 - 2.15)

(iii) නව අවස්ථිති සූරණය $I_{new} = \frac{4.6}{4} + 6 = 1.15 + 6$
 $= 7.15 \text{ kg m}^2 \dots\dots\dots 01$

කෝණික ගම්‍යතා සංස්ථිතියෙන් $I_{new}\omega_{new} = I\omega$ 01

$7.15 \times \omega_{new} = 10.6 \times 0.63$ 01

අගයයන් වැරදි වුවත් ලබාගෙන ඇති අදාල අගයයන් නිවැරදිව ආදේශ කර ඇත්නම් ලකුණ ලැබේ.

$$\omega_{new} = \frac{10.6 \times 0.63}{7.15}$$

$$= 0.93 \text{ rad s}^{-1} \text{ 01}$$

(0.89 - 0.95)

විකල්ප පිළිතුර

$7.15 \times \omega_{new} = 10.6 \times 6/60$ 01

$$\omega_{new} = \frac{10.6 \times 0.1}{7.15}$$

$\omega_{new} = 0.15 \text{ rev s}^{-1}$ 01

(iv)(a). කෝණික ත්වරණය $\alpha = \frac{\omega - \omega_{new}}{t}$ 01

$$= \frac{0.63 - 0.93}{5 \times 60} \text{ 01}$$

අගයයන් වැරදි වුවත් ලබාගෙන ඇති අදාල අගයයන් නිවැරදිව ආදේශ කර ඇත්නම් ලකුණ ලැබේ.

$$= -0.001 \text{ rad s}^{-2} \text{ 01}$$

(0.0009 - 0.0011) සෘණ ලකුණ නොසැලකේ.

ව්‍යවර්තය $\tau = I\alpha$ 01

$$= 7.15 \times 0.001 \text{ 01}$$

අගයයන් වැරදි වුවත් ලබාගෙන ඇති අදාල අගයයන් නිවැරදිව ආදේශ කර ඇත්නම් ලකුණ ලැබේ.

$$= 7.15 \times 10^{-3} \text{ Nm}$$

(iv)(b). පැනල හකුලනු ලැබූ පසු භ්‍රමණ චාලක ශක්තිය $= \frac{1}{2} I_{new} \omega_{new}^2 = \frac{1}{2} \times 7.15 \times 0.93^2 \text{ J}$

කෝණික ප්‍රවේගය මුල් අගයට වෙනස් වූ පසු භ්‍රමණ චාලක ශක්තිය

$$= \frac{1}{2} I_{new} \omega^2 = \frac{1}{2} \times 7.15 \times 0.63^2 \text{ J}$$

ඵමනික අවශ්‍ය වන ශක්තිය $= \frac{1}{2} \times 7.15 \times (0.93^2 - 0.63^2)$ 01

$$= 1.7 \text{ J}$$

අගයයන් වැරදි වුවත් ලබාගෙන ඇති අදාල අගයයන් නිවැරදිව ආදේශ කර ඇත්නම් ලකුණ ලැබේ.

විකල්ප ක්‍රමය

මිනි. 5 ක් තුළදී භ්‍රමණය වන කෝණය $\theta = \frac{\omega_{new}^2 - \omega^2}{2\alpha} = \frac{0.93^2 - 0.63^2}{2 \times 0.001}$

මෙම භ්‍රමණයේදී කෙරෙන කාර්යය $= \tau \times \theta$

$$= 7.15 \times 10^{-3} \times \frac{(0.93^2 - 0.63^2)}{2 \times 0.001} \text{ 01}$$

$$= 1.7 \text{ J}$$

අගයයන් වැරදි වුවත් ලබාගෙන ඇති අදාල අගයයන් නිවැරදිව ආදේශ කර ඇත්නම් ලකුණ ලැබේ.

ප්‍රශ්නයේ විවරණය

මෙම ප්‍රශ්නයට බොහෝ දුරාවත්/ගුරුවරුන් සුළු කිරීමට අමාරු ය කියා බැස වැදී ඇති බව අසන්නට ලැබුණි. එතරම් පහසුවෙන් සුළු නොවන බව ඇත්තය. එමනිසා මෙන්ම අවසාන කොටස් දෙකේ (τ හා අවශ්‍ය ශක්තිය) ගණනය කිරීම් වලට ලකුණු පදාතය නොකරන ලදී. සුළු කිරීම වල වැරදි සිදුවුවත් වැරදි අගයයන් පවා නිවැරදිව අදාළ සූත්‍රයට ආදේශ කොට ඇත්නම් ලකුණු දෙන ලදී.

නමුත් ලකුණු 80, 90 ගත් ළමයින්ට නම් සුළු කිරීමේ ප්‍රශ්නයක් තිබූ බවක් පෙනෙන්නට නොතිබුණි. සුළු කිරීමේ ප්‍රශ්නය අමතක කළහොත් මෙම ප්‍රශ්නයේ ඇති දෙයක් නැත. නිකම්ම ආදේශ කිරීම පමණක් ය ඇත්තේ, ප්‍රශ්නය කුඩා කොටස්වලට කඩා ඇති නිසා අවශ්‍ය වන්නේ කුමක් ද කියාත් භාවිතා කළ යුතු සූත්‍රය කුමක් ද කියා නිකම්ම දැනගත හැක. සමහර දුරාවත් මෙවැනි ප්‍රශ්න වලට මහා බියක් දක්වයි. නිකම් පොල්ලක් හා තව මොනවා හරි දෙකක් දුන්නා නම් ප්‍රශ්නයට අවතීර්ණය වීමට බියක් නොදක්වයි. ජීවිතයට සම්බන්ධ ඇත්තටම මේ ලෝකයේ ඇති දෑ ආශ්‍රයෙන් ප්‍රශ්නයක් ගොඩනැගූ විට ඒවා ඉතා අමාරු ලෙස සලකති. මෙම ප්‍රශ්න පත්‍රයේ රචනා ප්‍රශ්න බොහොමයක පසුබිම ඇත්තේ සත්‍ය සිද්ධීන් හා යෙදුම් මතය.

එවැනි ප්‍රශ්න වලට බිය නොවන්න. ප්‍රශ්න කියවා තේරුම් කරගත් පසු ඉතිරි වන්නේ සූත්‍රයට ආදේශ කර ඉතිරි ගණනය කිරීම පමණි.

(i). XY වටා පැනලවල අවස්ථිති සූර්ණ සූත්‍රය දී ඇත. ඇත්තේ අදාළ අගයයන් ආදේශ කිරීම පමණි. මෙය නම් ඉතාම පහසුවෙන් සුළුවේ. නමුත් මෙතරම් සරල සුළු කිරීම් පවා දුරුවන් වරදවාගෙන තිබුණි. උදාහරණයක් වශයෙන් $(0.6)^2 \cdot 3.6$ ලෙස ගත් දුරුවෝ සිටියහ. කවුද මෙවට වග කියන්නේ ?

සිලින්ඩර කොටසේ අවස්ථිති සූර්ණයේ අගය දී ඇති නිසා මුළු අවස්ථිති සූර්ණය සෙවීම සඳහා එම අගය පැනලවල අගයට එකතු කළ යුතුය. සමහර දුරුවන්ට එය අමතක වී තිබුණි. ඊටත් වඩා අමතක වී තිබුණේ වන්දිකාවට පැනල දෙකක් ඇති බවයි. එක් පැනලයක අවස්ථිති සූර්ණය 2 න් ගුණ කල යුතු බව බොහෝ දුරුවන්ට අමතක වී ඇත. මෙවැනි වැරදි කළ විට අපරාදේ ලකුණු ප්‍රමාණයක් කැපී යයි. නමුත් පසු කොටස් වලදී නිවැරදි සූත්‍ර වලට අදාළ ආදේශයන් කළවිට එම පියවර වලට හිමි ලකුණු ලැබේ. එබැවින් ප්‍රශ්නයට හිමි මුළු ලකුණු ප්‍රමාණයම නොලැබී යාමට හැකියාවක් නැත.

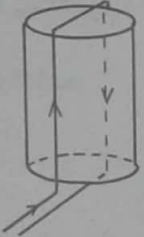
(ii). $\frac{1}{2} I \omega^2$ ආදේශ කළ යුතුය. පළමුව ω සොයාගත යුතුය. ($\omega = 2 \lambda f$ මගින්) මිනිත්තුවකට වට 6 නම් තත්. 1 වට 6/60 වේ. 6 දී ඇත්තේ සුළු කිරීමේ පහසුව තකාය. $\pi^2 = 10$ ලෙස ගන්න කියා දී තිබුණේ නම් හොඳ යැයි සිතේ.

(iii). මෙහිදීත් බොහෝ දුරුවන් careless mistake එකක් කර තිබුණි. ඔවුන් ගණනය කොට තිබුණේ මුළු අවස්ථිති සූර්ණයෙන් 1/4 කි. ප්‍රශ්නය හොඳින් කියවූයේ නම් එහි පැහැදිලිව එක් එක් සූර්ණ පැනලයෙන් XY වටා නව අවස්ථිති සූර්ණය එහි පළමු අගයයෙන් 1/4 ක් වන සේ කියා සඳහන් කර ඇත. ඇරත් වන්දිකාවේ මැද බඳුන (සිලින්ඩරය) වෙනස් විය නොහැක. මෙයත් ගණනයේ වරදකි. එසේ කලේ නම් නැවත භෞතික විද්‍යාවට ලැබුණු ලකුණු ලැබේ. නමුත් අපරාදේ ලකුණු කිහිපයක් අහිමි වේ.

නව කෝණික ප්‍රවේගය සෙවීම සඳහා කෝණික ගම්‍යතා සංස්ථිතිය යෙදිය යුතුය. කෝණික ගම්‍යතා සංස්ථිතිය යටතේ ඔබ මෙවැනි ගැටලුවක් අභිවාර්යයෙන්ම සාදා තිබිය යුතුය. හිම මත කරකැවෙන ක්‍රීඩිකාවක් තම අත් හකුළාගත් විට කෝණික ගම්‍යතාව වැඩිවන අයුරු ඔබට මතකද ?

(iv)(a). වන්දිකාවට අවශ්‍ය අවස්ථාවකදී ව්‍යාවර්තයක් යෙදිය හැකි ක්‍රමයක් පහත දැක්වේ.

සිලින්ඩරයේ බඳු වටා සාප්‍රකෝණාස්‍රාකාර කම්බි රාමුවක අවශ්‍ය ධාරාවක් යැවූ විට පෘථිවි චුම්බක ක්ෂේත්‍රයේ බලපෑම නිසා කම්බි රාමුව මත ව්‍යාවර්තයක් (ගැල්වනෝමීටරයක මෙන්) ඇති කළ හැක. ධාරාවේ විශාලත්වය පාලනය කිරීම මගින් ව්‍යාවර්තයේ විශාලත්වයත් ධාරාවේ දිශාව වෙනස් කිරීමෙන් ව්‍යාවර්තයේ දිශාවත් වෙනස් කළ හැක.

කෝණික ත්වරණය (මන්දනය) සොයා $[\omega = \omega_0 + \alpha t]$ $\tau = I\alpha$ යෙදීමෙන් τ සෙවිය හැක. කොච්චර සරලද ? ω අගයයන් දෙක සඳහා 0.63 හා 0.93 ලෙස තබා ගත්තේ නම් α සෙවීම ඉතා පහසු වේ. ඇත්තටම උත්තර දශම ස්ථාන දෙකකට සූර්ණව පවතින නිසා දශම ස්ථාන දෙකකට සලකපුවම ඇතිව. නමුත් α හි පළමු දශම ස්ථාන දෙක ශුන්‍ය නිසා එය ප්‍රකාශ කරන විට තෙවන දශම ස්ථානය කරා යා යුතුය. නැතිනම් ඕනෑම පිලිතුරක් දශම ස්ථාන දෙකකට තිබීමට ඕනෑවටත් වඩා ඇතිව.

(b). චාලක ශක්ති වෙනස, කරන ලද කාර්යයට සමාන වේ. ඉහත සඳහන් ක්‍රමයට නම් අවම තරමින් මෙපමණ ශක්ති ප්‍රමාණයක් බැටරියෙන් සැපයිය යුතුය. චලනය වන කොටස් වල සර්ඡණ ව්‍යාවර්ත හා පරිපථයේ ප්‍රතිරෝධ නොමැති යැයි සැලකුවහොත් අවම තරමින් එපමණ ශක්තියක් වැයවේ. විකල්ප ක්‍රමයේ කරකැවුණු කෝණය සොයා එය ව්‍යාවර්තයෙන් ගුණ කිරීමෙන් කාර්යය ලැබේ. ඊර්ඩිය චලිතයේ $v^2 = u^2 + 2as$ හා Fs සිහියට ගන්න. භ්‍රමණ චලිතයේදී මේවා පිලිවෙලින් $\omega^2 = \omega_0^2 + 2\alpha\theta$ හා $\tau\theta$ වේ. පරිපථයේ සඳහන් නොවුවත් θ සෙවීමට සරල ක්‍රමයක් ද ඇත. ඒ $\theta = [(\omega + \omega_0)/2] t$ මගිනි. ඊර්ඩිය චලිතයේදී මෙයට අනුරූප සූත්‍රය $s = [(v + u) / 2] t$ වේ. මෙයින් θ සෙවීම වඩා පහසුය.

පැනල හකුලා ගත් පසු ලබාගන්නා වැඩි කෝණික ප්‍රවේගයේ සිට මුල් අඩු කෝණික ප්‍රවේගය දක්වා මන්දනය වන විට චාලක ශක්තිය අඩුවේ. ඒ අනුව බලන කල වන්දිකාවේ චාලක ශක්තිය අඩුවේ. නමුත් එය අඩු කරගන්නට සුදුසු දිශාවට කම්බි රාමුවේ ධාරාවක් යැවිය යුතුය. එබැවින් බැටරියෙන් / ප්‍රභවයෙන් යම් ශක්තියක් වැයවිය යුතුය. එබැවින් වන්දිකාවේ චාලක ශක්තිය අඩුවීම එයට සාපේක්ෂව සාණ කාර්යයක් වුවද එය අයත් කරගැනීමට බාහිර ප්‍රභවයකින් යම් කාර්යයක් කල යුතුය.

(i) පුපුරුණු කිරණ රූප සටහන ඇඳ, අවසාන ප්‍රතිබිම්බය අනන්තයේ සෑදෙන පරිදි සිරුමාරු කරනු ලැබූ සංයුක්ත අන්වීක්ෂක කෝණික විශාලනය M

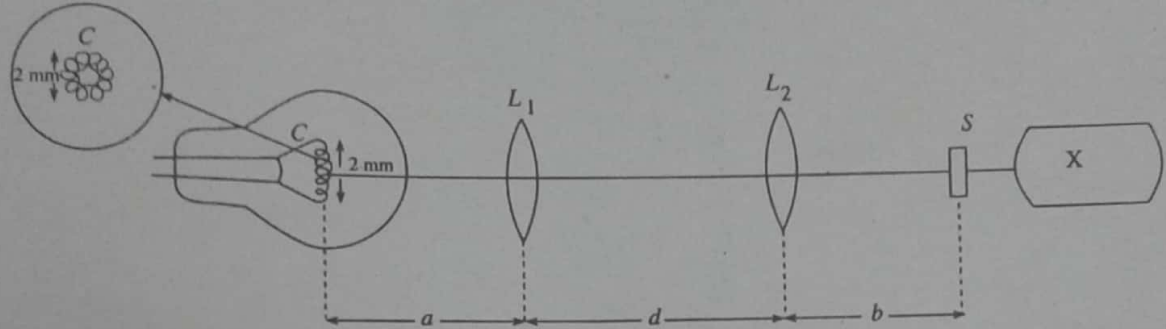
$$M = \frac{l}{f_o} \frac{25}{f_e}$$

මගින් දෙනු ලබන බව පෙන්වන්න.

මෙහි f_o යනු අවනෙතෙහි නාභීය දුර ද, f_e යනු උපනෙතෙහි නාභීය දුර ද, l යනු කාච දෙක අතර පිහිටි උපනෙතෙහි සහ අවනෙතෙහි නාභීය ලක්ෂ්‍ය අතර දුර ද වේ. මෙහි සියලු ම දුරවල් cm වලින් දක්වේ.

(ii) අන්වීක්ෂකයක් භාවිතයේ දී නිදර්ශකය වඩා හොඳින් දර්ශනය වීම සඳහා එය ප්‍රදීපනය කිරීම පිළිබඳ ව සැලකිලිමත් විය යුතු ය. පහත දක්වෙන රූපයෙන් කාච සංයුතියක් සහ නිදර්ශකය S ප්‍රදීපනය කිරීම සඳහා භාවිත කරන පහතක සැකැස්මක් පෙන්වයි.

අන්වීක්ෂකය X මගින් දක්වා ඇත.

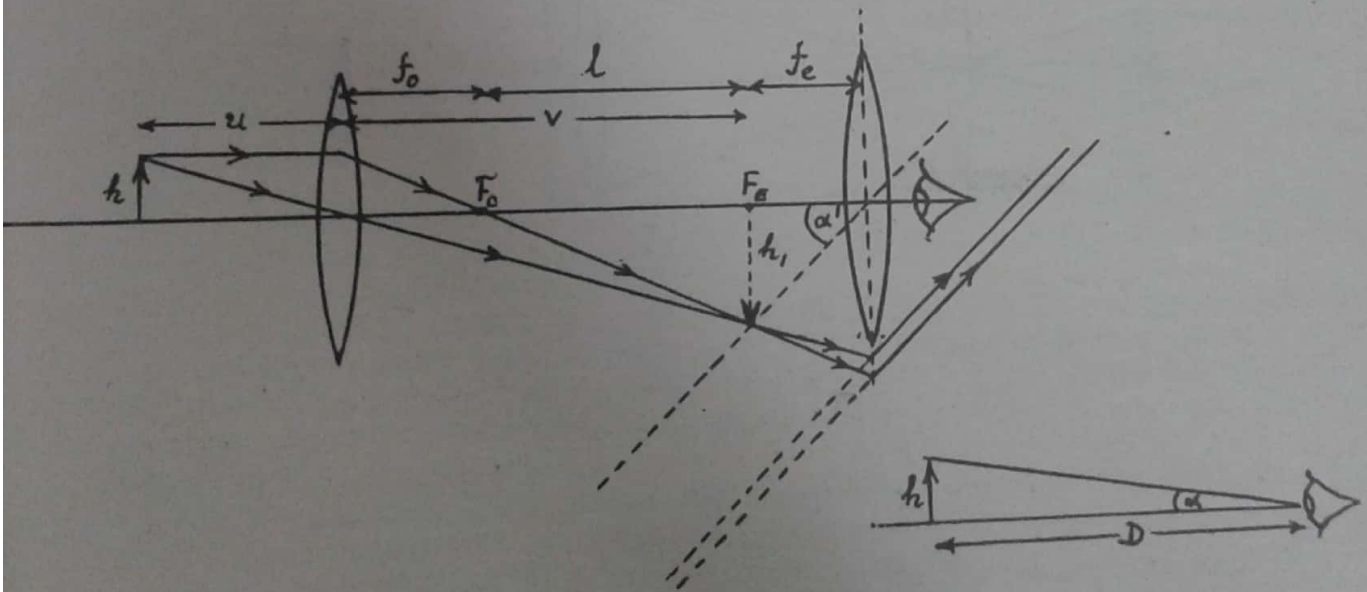
එක් එක් කාචයෙහි නාභීය දුර 20 mm සහ විෂ්කම්භය 20 mm වේ. C සූත්‍රිකාවට 2 mm සඵල විෂ්කම්භයක් ඇත. L_1 මගින් සාදනු ලබන සූත්‍රිකාවේ ප්‍රතිබිම්බය L_2 මත පිහිටන ලෙස ද, L_2 සම්පූර්ණයෙන් ම පිරියන ලෙස ද a සහ d දුරවල් සකස් කරනු ලැබේ.

(a) මෙම අවස්ථාවෙහි දී

- (1) L_1 මගින් ඇතිකරන රේඛීය විශාලනය කුමක් ද?
- (2) a සහ d හි අගයයන් මොනවා ද?

(b) S නිදර්ශකය වඩා හොඳින් දර්ශනය කිරීම සඳහා L_2 මගින් සාදනු ලබන L_1 හි ප්‍රතිබිම්බය පිහිටන ලක්ෂ්‍යයේ S නිදර්ශකය තැබිය යුතු ය. මෙම අවස්ථාවෙහි දී

- (1) b හි අගය කුමක් ද?
- (2) නිදර්ශකයේ කුමන වර්ගඵලයක් ප්‍රදීපනය වෙයි ද?

02

කිරණ රූප සටහන සඳහා 01
 පළමු ප්‍රතිබිම්බයේ නිර්මාණය සඳහා 01
 අවසාන සමාන්තර කිරණ නිර්මාණය සඳහා (ප්‍රකාශ කේන්ද්‍රය හරහා යන තිත් ඉර සහිතව) 01
 (කිරණයක දිශාව පෙන්වීම සඳහා අඩුම තරමින් එක ඊතලයක් වත් ඇඳ තිබිය යුතුය. තැත්නම් ලකුණක් අතිමි වේ)

$$M = \frac{\text{අවසාන ප්‍රතිබිම්බය මගින් ඇස් ආපාතනය කරන කෝණය}}{\text{වස්තුව අවදුර ලක්ෂ්‍යයේ ඇතිවිට ඒ මගින් ඇස් ආපාතනය කරන කෝණය}}$$

$$M = \frac{h_1 D}{f_E h} \quad \text{හෝ} \quad M = \frac{h_1 25}{f_E h} \quad \dots\dots\dots 01$$

අවනත සඳහා කාච සමීකරණය යෙදීමෙන්

$$-\frac{1}{v} - \frac{1}{u} = -\frac{1}{f_0} \quad \left(\text{OR} \quad \frac{1}{v} + \frac{1}{u} = \frac{1}{f_0} \right) \quad \dots\dots\dots 01$$

V වලින් ගුණ කිරීමෙන්

$$1 + \frac{v}{u} = \frac{v}{f_0}$$

හමුව $\frac{v}{u} = \frac{h_1}{h} \quad \dots\dots\dots 01$

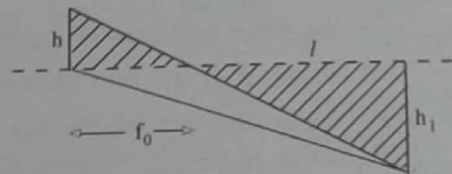
$\therefore \frac{h_1}{h} = \frac{v - f_0}{f_0} \quad \dots\dots\dots 01$

හමුව $v - f_0 = l$

$$\therefore M = \frac{l 25}{f_E f_0}$$

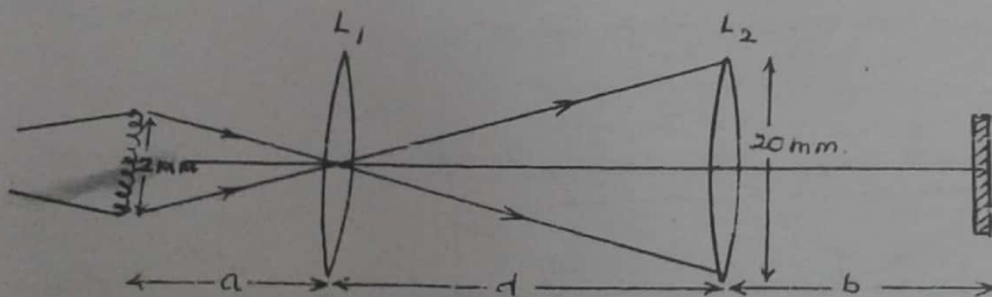
පෙන්වා ඇති පරිදි සමරෑපී ත්‍රිකෝණ සලකා,

$$\frac{h_1}{h} = \frac{l}{f_0}$$

ප්‍රකාශණය කෙළින්ම ලබාගෙන ඇත්නම් මුළු ලකුණු 3 ම ලබාගත හැක.

(ii) (a)

(1) ඵ්බිය විශාලනය $= \frac{20}{2} = 10 \quad \dots\dots\dots 01$

(2) $\therefore \frac{d}{a} = 10 \quad \dots\dots\dots 01$

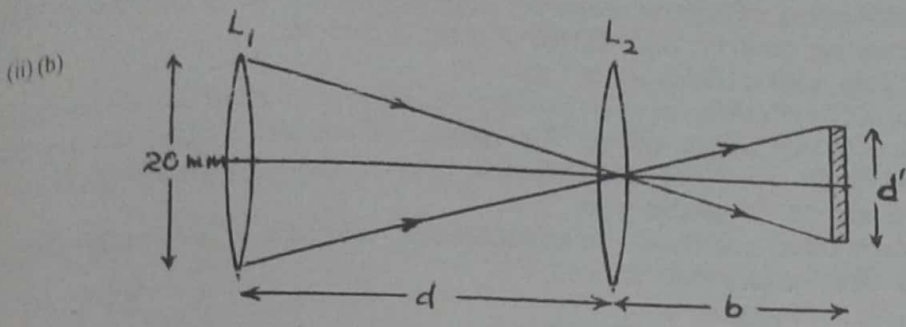
L_1 සඳහා කාච සමීකරණය යෙදීමෙන්

$$-\frac{1}{v} - \frac{1}{u} = -\frac{1}{f_0} \quad \left(\text{or} \quad \frac{1}{v} + \frac{1}{u} = \frac{1}{f_0} \right)$$

$$1 + \frac{d}{a} = \frac{d}{20} \left[\text{or } \frac{1}{10a} + \frac{1}{a} = \frac{1}{20} \right] \dots\dots\dots 01$$

$$d = 220 \text{ mm} \dots\dots\dots 01$$

$$a = 22 \text{ mm} \dots\dots\dots 01$$

(1) අන් L_2 සඳහා කාච සමීකරණය යෙදීමෙන්

$$-\frac{1}{b} - \frac{1}{220} = -\frac{1}{20} \left(\text{or } \frac{1}{b} - \frac{1}{220} = -\frac{1}{20} \right) \dots\dots\dots 01$$

$$b = 22 \text{ mm} \dots\dots\dots 01$$

සමමිති තර්කනය යොදා ගනිමින් $b = 22 \text{ mm}$ පිළිතුර එක එල්ලේ ලබාගත්තේ නම් මුළු ලකුණු දෙකම ලබාගත හැක.

(2) ප්‍රතිබිම්බයේ විශ්කම්භය/අරය d'/r ලෙස සලකමු. එවිට,

$$\frac{d'}{20} = \frac{22}{220} \left(\text{or } \frac{r}{10} = \frac{22}{220} \right) \dots\dots\dots 01$$

$$d' = 2 \text{ mm} \quad (\text{or } r = 1 \text{ mm})$$

$$\begin{aligned} \text{ප්‍රදීපනය වන වර්ගඵලය} &= \frac{22}{7} \times 1 \\ &= 3.14 \text{ mm}^2 \dots\dots\dots 01 \\ &(3.1 \text{ mm}^2) \end{aligned}$$

ප්‍රශ්නයේ විවරණය

මෙහි පළමු කොටස සාමාන්‍ය ව්‍යුත්පන්න කිරීමකි. සංයුක්ත අන්වීක්ෂයක විශාලත බලය සඳහා ප්‍රකාශන හා ඒ සම්බන්ධ ගැටළු සෑම දුරුවෙකුම කර ඇතිවාට සැක නැත. මෙහිදී අවසාන ප්‍රතිබිම්බය අනන්තයේ (අසාමාන්‍ය සිරුරුගාරුව) සැලෙන නිසා වැඩේ තවත් පහසු වේ.

දෙවන කොටසේ ඇත්තේ පර්යේෂණාගාරවල ඇත්තටම භාවිතා වන අන්වීක්ෂ වල නිදර්ශකය ප්‍රදීපනය කිරීම සඳහා භාවිතා වන කාච සැකැස්මකි. සමහර අන්වීක්ෂවල නිදර්ශකය ප්‍රදීපනය කිරීම සඳහා අවතල දුර්භණයක් භාවිතා කරනු ලැබේ. අවතල දුර්භණයක් මතට වැටෙන නිරූ එළිය හෝ වෙනත් ආලෝක ප්‍රතිබිම්බය නික්මෙන ආලෝකය පරාවර්තනය කර නිදර්ශකය මතට වටිනු ලැබේ. විදුලි බිල්බයක් හා කාච සංයුතියක් යොදා මෙම කාර්යය සිදු කිරීම මගින් වඩා හොඳ ප්‍රතිඵල ලබාගත හැක.

මෙහිදී සිදුකල යුතු දෑ සියල්ලම ගැටළුවෙහි පැහැදිලිව සඳහන් කර ඇත. පළමුවෙන්ම, අන්වීක්ෂය තුළින් බැලූ විට බිල්බයේ සූත්‍රිකාව දර්ශනය නොවිය යුතුය. සූත්‍රිකාව පෙනුනොත් වැඩේ "sorry" වේ. එය සාක්ෂාත් කර ගත්තේ L_1 මගින් සාදනු ලබන සූත්‍රිකාවේ ප්‍රතිබිම්බ L_2 මත පිහිටන ලෙසද, L_2 සම්පූර්ණයෙන්ම පිරී යන ලෙස ද a හා d දුරවල් සැකසීමෙනි. එවිට L_2 සඳහා වස්තු දුර ශුන්‍ය වේ. ඇරත් සූත්‍රිකාවේ ප්‍රතිබිම්බය L_2 පුරාම විසිරී ගිය විට ප්‍රතිබිම්බය විස්තාර නියුණු නොවූ වැඩි පෙදෙසක විසිරී ගිය ස්වභාවයක් උසුලයි. එවිට කොහොමටවත් ප්‍රතිබිම්බය දෘශ්‍යමාන නොවෙයි. ඊළඟට L_1 මත පතනය වන සියළුම ආලෝක කිරණ නිදර්ශකය හරහා යෑම සඳහා S තබා ඇත්තේ L_2 මගින් සාදනු ලබන L_1 හි ප්‍රතිබිම්බය පිහිටන ස්ථානයේය. එවිට නිදර්ශකය උපරිම ප්‍රභාවයෙන් ප්‍රභාවත් වේ. මෙය අන්වීක්ෂ/දුරේක්ෂවල පවා යොදා ගැනේ. ඇස තැබිය යුත්තේ උපතෙත මගින් අවනෙතේ සාදනු ලබන ප්‍රතිබිම්බය පිහිටන ස්ථානයේය. මෙම පිහිටීම අක්ෂිවලය ලෙස හඳුන්වයි. අක්ෂිවලය පිළිබඳ දැනගෙන සිටිය යුතු නැත.

මෙම ගැටළුවේ සෑම දෙයක්ම දී ඇත. මෙකෙ ප්‍රතිබිම්බය මෙතෙ සෑදිය යුතුයි කියා, මීට වඩා පහසු ප්‍රශ්න දෙකක් පුළුවන් කාට ද ?

(i). කිරණ රූප සටහන සඳහා ලකුණු 02 ප්‍රදානය කොට ඇත. වස්තුවෙන් නික්මෙන තෝරාගත් කිරණ දෙක දිගටම උපතෙත හරහා යන පරිදි ද ඇඳිය යුතුය. මෙම කරුණ පෙර ප්‍රශ්නවල උත්තරවලදී පරීක්ෂා කර ඇත. කිසිවිටෙක වස්තුවෙන් නික්මෙන අවතෙත හරහා යන කිරණ අවතෙතෙන් සෑදෙන ප්‍රතිබිම්බයෙන් නවතා එතැන් සිට ප්‍රධාන අක්ෂයට සමාන්තරව යන කිරණය හා ප්‍රධාන කේන්ද්‍රය හරහා යන කිරණය නොඇඳිය යුතුය. උපතෙතෙන් නික්මෙන සමාන්තර කිරණවල දිශාව නිර්ණය කරගැනීම සඳහා අවතෙතෙන් සෑදෙන ප්‍රතිබිම්බයේ සිට ප්‍රධාන කේන්ද්‍රය හරහා යන කිරණය හිත් ඉරිකිත් ලකුණු කළ යුතුය. එය නොමැති වුවොත් ලකුණු 01 නැති වේ.

නවද කිරණ ලකුණු කිරීමේදී ඊතල ඇඳීම ද අමතක නොකළ යුතුය. ව්‍යුත්පන්න කිරීම ඉතා සරළය. අර්ධ සූක්ෂ්මයේ පටන් ගෙන (වචනයෙන් / සංකේත යොදා) අවතෙතට කාව සමීකරණය යොදා එය v වලින් ගුණ කළ විට අවශ්‍ය ප්‍රතිඵලය ලබාගත හැක. ප්‍රධානයෙන් දී ඇති නිසා ද පිළිතුර කරා ලගා වීම පහසුය. වැඩි වැඩි නොකළත් විකල්ප ක්‍රමයේ ඇති සමරූපී ත්‍රිකෝණ ඇසුරෙන් ප්‍රධානයෙන් එක එල්ලේම ලබාගත හැක. එසේ කළොත් ලකුණු සියල්ල එක විට ලබාගත හැක.

මෙහිදී කිව යුතු වැදගත් කරුණක් වන්නේ ප්‍රධානයෙන් ලබා ගැනීමට ඇති විට කාව සූත්‍රය යෙදීමේදී ලකුණු සම්මුතිය සෑම රාශියකටම යෙදිය යුතු වීමයි. උදාහරණයක් වශයෙන් ,

$$\frac{-1}{v} - \frac{1}{u} = \frac{1}{f_0} \quad \text{වෙනුවට} \quad \frac{1}{v} - \frac{1}{u} = -\frac{1}{f_0}$$

ලියවොත් වැරදිය. සංඛ්‍යාත්මක ගැටළුවක් සාදන විට නම් v සඳහා ලකුණු සම්මුතිය නොයෙදුවත් එහි නිවැරදි ලකුණ ගණනය අවසානයේ ලැබේ. නමුත් ප්‍රධානයක ඇත්තේ සංඛ්‍යාත්මක අගයයන් ආදේශ කරන සංකේත නිසා මුලින්ම ප්‍රධානයට ලකුණු සම්මුතිය ආදේශ කළ යුතුය.

(ii). පෙර ප්‍රධාන කළ පරිදි කළ යුතු සියළුම දෑ ප්‍රශ්නයේ අඩංගු නිසා එය පිළිපැද්ද විට උත්තර ලැබේ. ප්‍රතිබිම්බය මගින් L_2 කාවය පිරි යන නිසා ප්‍රතිබිම්බයේ විශ්කම්භය (චේද්‍රයේ ගතහොත් උස) 20 mm වේ. එමනිසා විශාලනය 20/2 හර වෙන කුමක් ද ?

ඊළඟට L_1 සඳහා කාව සමීකරණය යෙදීමෙන් a හා d ලබාගත හැක. මෙහිදී ද v, u ඇසුරෙන් ($d = 10a$) ප්‍රධාන කර කාව සූත්‍රයේ ආදේශ කරන නිසා ලකුණු සම්මුතිය මුලින් යෙදිය යුතුය.

ඊළඟට උපතෙතට කාව සමීකරණය යොදා b සෙවිය හැක. මෙහිදී $u = 220, f = -20$ ආදේශ කර b සොයන නිසා ලකුණු සම්මුතිය මුලින් යෙදුවොත් b ට ධන උත්තරයක් ලැබේ. නොයෙදුවොත් b ට ඍණ උත්තරයක් ලැබේ. මේ ගණනය නොකළත් කාව දෙකෙහිම නාභීය දුරවල් සමාන නිසා a හා b සමාන විය යුතු බව සමමිතියෙන් පෙනේ. a හි ප්‍රතිබිම්බ දුර d නම් d වස්තු දුර වූ විට නැවත ප්‍රතිබිම්බ දුර a විය යුතුය.

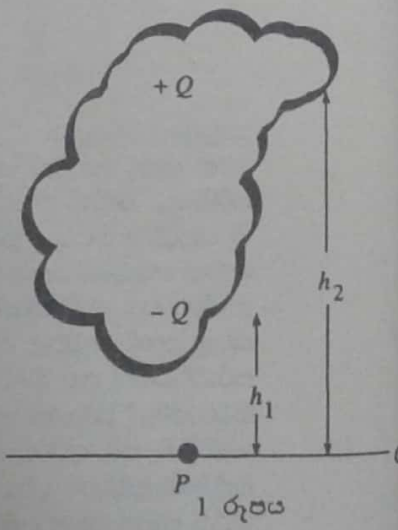
මේ කොටස් මේ ප්‍රශ්නය තෝරාගත් දරුවන්ගෙන් බොහෝ අය නිවැරදිව සාදා තිබුණි. ප්‍රදීපනය වන වර්ගඵලය නම් සමහරු ලබාගෙන නොතිබුණි. සමහර දරුවන් ප්‍රධාන කොට තිබුණේ මුළු නිදර්ශකයම ප්‍රදීපනය වන බවයි. එසේ නම් ප්‍රශ්නයේ කුමන වර්ගඵලයක් ප්‍රදීපනය වේ ද කියා අසන්නේ නැත. නිදර්ශකය මත L_1 කාවයේ (වස්තුවේ) සෑදෙන ප්‍රතිබිම්බයේ විශ්කම්භය/අරය සොයාගත් විට පිළිතුර ලබාගත් හැක. මෙම ගැටළුවේ සංඛ්‍යා නම් ඉතා පහසුවෙන් සුළු වේ.

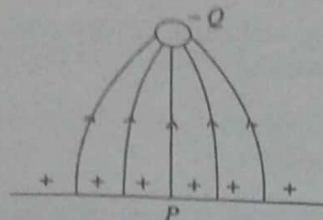
පහත සඳහන් චේද්‍රය සැලකිල්ලෙන් කියවා අසා ඇති ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයන්න.
 ආර්ද්‍රතාවයෙන් අධික උණුසුම් වාතයේ ප්‍රබල උඩු ප්‍රවාහයක් මගින් අකුණු වලාවක් සෑදේ. ආර්ද්‍රතාවයෙන් අධික වාතය ඉහළට නගින විට එය ප්‍රසාරණය වන අතර එහි උෂ්ණත්වය පහළ බසී.

අකුණු වලාකුළුවල සාමාන්‍යයෙන් ප්‍රධාන ආරෝපණ කේන්ද්‍ර දෙකක් ඇති අතර, 1 රූපයෙන් දක්වා ඇති පරිදි පහළ පවතින ආරෝපණය ඍණ වේ. (රූපය පරිමාණයකට ඇඳ නොමැති බව සලකන්න.)

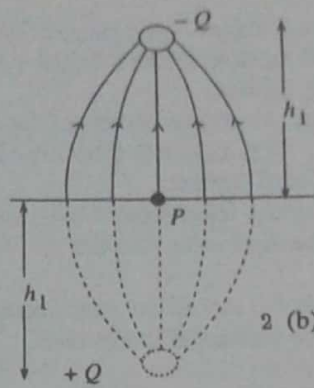
මෙම රූපයේ ඍණ ආරෝපණ සහ ධන ආරෝපණ කේන්ද්‍ර, පොළොවේ (G) සිට පිළිවෙලින් h_1 සහ h_2 උසින් පිහිටා ඇත. අකුණු වලාකුළුව පහළින් පවතින විද්‍යුත් ක්ෂේත්‍ර කීවුතාවයේ විශාලත්වය, පොළොවට අකුණු සැරයක් වැදීමේ හැකියාව තීරණය කරන එක් සාධකයකි. වාතය සමග සංසන්දනය කරන විට පොළොව හොඳ සන්නායකයක් වන බැවින් මෙම විද්‍යුත් ක්ෂේත්‍රය සඳහා ආසන්න අගයයක් 'ප්‍රතිබිම්බ ක්‍රමය' නමින් හැඳින්වෙන ශිල්පීය ක්‍රමයක් භාවිත කරමින් ගණනය කළ හැකි ය.

2(a) රූපයේ පෙන්වා ඇති පරිදි $-Q$ ආරෝපණය මගින් පෘථිවි පෘෂ්ඨය මත ධන ආරෝපණයක් ප්‍රේරණය කරනු ලබයි. පොළොව නොතිබිණි නම්, $+Q$ ආරෝපණයක් 2(b) රූපයේ පෙන්වා ඇති පරිදි තැබූ විට 2(a) රූපයෙහි බල චේද්‍රයේ රටාව ලබා ගත හැකි බව පෙනී යනු ඇත. එම නිසා පෘථිවි මත P ලක්ෂ්‍යයෙහි සත්‍ය වශයෙන් ම පවතින විද්‍යුත් ක්ෂේත්‍ර කීවුතාව $-Q$ සහ එහි දර්පණ ප්‍රතිබිම්බය වන $+Q$ යන ආරෝපණ දෙක අතර හරි මැද පවතින ක්ෂේත්‍ර කීවුතාවට සමාන ය.

2 (a) රූපය

2 (b) රූපය

අකුණු සැර වැදීම මගින් මිනිස් ජීවිත හානි හා දේපල විනාශවීම් ඇතිවිය හැකි ය. ගොඩනැගිලි අකුණු සැරවලින් ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා ගොඩනැගිලිවල ඉහළ ම ස්ථානයේ අකුණු සන්තායක සවි කරනු ලැබේ. මෙවැනි සන්තායකයක එක් කෙළවරක් නියුණු තුවක් සහිත ව සාදා ඇති අතර අනෙක් කෙළවර ගොඩනැගිල්ල දිගේ පහළට දිවෙන ගතකම් තඹ පටියකට සම්බන්ධ කොට ඇත. තඹ පටියේ පහළ කෙළවර හොඳින් භූගත කළ යුතු ය.

අකුණු ගසන අවස්ථාවක දී යමෙකු නොකළ යුත්තේ මොනවා ද? විදුලි කම්බි, දුරකථන කම්බි හෝ නළ තුළ ඇති ජලය මගින් පවා විසර්ජනයක් නිවසක් තුළට ගමන් කළ හැකි ය. එමනිසා අකුණු ගසන අවස්ථාවල දී අප රූපවාහිනී සහ දුරකථන වැනි විද්‍යුත් උපකරණ භාවිත කිරීමෙන් වැළකී සිටිය යුතු ය. මෙම එළිමහනේ සිටි නම් පැහැදිලි ඉලක්කවන හුදකලා ගස් හෝ මඩු යට සිටීම නොකළ යුතු ය. අකුණු සැරයක් ගසනට වැදුණු විට ගසේ කඳේ තෙතමනය සහිත මාර්ග හරහා විශාල ධාරාවක් ගමන් කොට එය ගස සම්පයේ හෝ එයට හේතූ වී හෝ සිටින පුද්ගලයකු තුළට ඇතුළු විය හැකි ය. ගසට ඇතුළුවන මෙම ධාරාව පසුව පොළොවේ පෘෂ්ඨය දිගේ ගලයි. පොළොව මත 1 m පමණ ඇතින් පිහිටා ඇති ලක්ෂ්‍ය දෙකක් අතර ඇතිවන විභව අන්තරය මගින් ජීවිතය පවා නැතිවිය හැකි ධාරාවක් මිනිසකු හෝ සතෙකු හෝ කුළින් ගමන් කළ හැකි ය. මෙවැනි විභව අන්තරයක් මගින් ඇති විය හැකි බලපෑම, යමෙකුගේ පාද එකලහ තබා ගැනීම මගින් අවම කළ හැකි ය.

- (i) අකුණු ගසන අවස්ථාවක දී මෙම නිවස තුළ සිටි නම් නොකළ යුතු දෑ දෙකක් සඳහන් කරන්න.
- (ii) අකුණු ගසන අවස්ථාවක දී මෙම එළිමහනේ සිටි නම් උස ගසක් සම්පයේ හෝ එයට හේතූ වී හෝ සිටීම අන්තරාදයක වන්නේ ඇයි?
- (iii) අකුණුවලින් ගොඩනැගිලි ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා අකුණු සන්තායක භාවිත කරනු ලැබේ. පහත සඳහන් දෑ සඳහා හේතු දෙන්න.
 - (a) අකුණු සන්තායකයක විවෘත කෙළවර නියුණු තුවක් සහිත විය යුතු ය.
 - (b) අකුණු සන්තායකය හොඳින් භූගත කළ යුතු ය.
 - (c) සම්බන්ධක තඹ පටිය ගතකම් එකක් විය යුතු ය.
- (iv) වායු ස්කන්ධයන් ඉහළ නගින විට
 - (a) ප්‍රසාරණය වන්නේ,
 - (b) සිසිල් වන්නේ ඇයි?
- (v) (a) ප්‍රතිබිම්බ ක්‍රමය භාවිත කරමින් 1 රූපයේ පිහිටි P ලක්ෂ්‍යයේ සම්ප්‍රයුක්ත විද්‍යුත් ක්ෂේත්‍ර තීව්‍රතාවයේ විශාලත්වය E

$$E = \frac{Q}{2\pi\epsilon_0} \left[\frac{1}{h_1^2} - \frac{1}{h_2^2} \right]$$

මගින් දෙනු ලබන බව පෙන්වන්න.

(b) $Q = 20 \text{ C}$, $h_1 = 3 \text{ km}$ සහ $h_2 = 6 \text{ km}$ ලෙස ගෙන E ගණනය කරන්න.

$$\left(\frac{1}{2\pi\epsilon_0} = 1.80 \times 10^{10} \text{ Nm}^2\text{C}^{-2} \right)$$

මෙම ක්ෂේත්‍රයෙහි දිශාව කුමක් ද? එනමින් පොළොව මත P ලක්ෂ්‍යයේ ප්‍රේරණය වන පෘෂ්ඨිත ආරෝපණ ඝනත්වය නිර්ණය කරන්න.

$$(\epsilon_0 = 8.85 \times 10^{-12} \text{ C}^2 \text{ N}^{-1} \text{ m}^{-2})$$

- (vi) එක් අකුණු සැරයක් වැදීමේ දී -5 C ආරෝපණ ප්‍රමාණයක් 10^8 V විභව අන්තරයක් හරහා සංක්‍රාමණය වේ යැයි සිතන්න. විභව අන්තරය වෙනස් නොවී පවතී යැයි උපකල්පනය කරමින් මෙම අකුණු විසර්ජනයේ දී මුද්‍රා හැරෙන ශක්තිය ගණනය කරන්න. මෙම ශක්තිය උත්සර්ජනය වන ආකාර දෙකක් සඳහන් කරන්න.
- (vii) අකුණු ගසන අවස්ථාවක දී පොළොව මත සිටගෙන සිටින හරකුන් හට කෙලින් ම අකුණු පහරක් නොවැදුනක් උප මරණයට පත්වීමේ ඉහළ අවදනමක් ඇත. මේ සඳහා හේතුවක් යෝජනා කරන්න.

(i). රූපවාහිනී, දුරකථන (රැහැන් සහිත - Land phones), පරිගණක හෝ ප්‍රධාන ජව මූලිකයෙන් ක්‍රියාත්මක වන වෙනත් විද්‍යුත් උචාරණ භාවිතයෙන් වලකින්න/සියළුම විද්‍යුත් උචාරණ ප්‍රධාන ජව මූලිකයෙන් විසන්ධි කරන්න. (සම්බන්ධතා රැහැන් කෙටෙහි වලින් ඇද දමන්න.)
 පැන්නම් ස්විචය (Trip Switch) හැවත ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් වලකින්න./ කිසිම විද්‍යුත් සහ සන්නිවේදන රැහැන් අළුත්වැඩියා නොකරන්න. / විදුලි බල්බ සවි කිරීමට යාමෙන් වලකින්න.
 ලෝහ රාමු ආසන්නයේ සිටීමෙන් වලකින්න.
 බිම් මත නිදා නොගන්න./ජල හල (විශේෂයෙන්ම හල, ලෝහ වලින් සාදා ඇත්නම්) තුළින් ගලා යන ජලය භාවිතයෙන් වලකින්න. (උදාහරණයක් වශයෙන් නැමට යෑමෙන්) (ඕනෑම දෙකක්) 01

(ii). අකුණු පහරක් ගසකට වැළඹු විට ගස හරහා ගලන ධාරාව/ආරෝපණය ගසේ සිට මිනිසා තුළට පැතිරීමට/ඇතුළුවීමට හැකියාවක් ඇත./නැත්නම් මිනිසා තුළින් ගැලිය හැක. 01

- (iii)(a). හියුණු තුඩු සම්පයේ විද්‍යුත් ක්ෂේත්‍ර තීව්‍රතාවය ඉහළ/වැඩි/විශාල අගයක් ගනී හෝ තුඩෙහි පෘෂ්ඨික ආරෝපණ ඝනත්වය වැඩිය/විශාලය. (තුඩක් සහිත සන්නායකයක් සම්පයේ වාතය අයනීකරණය වන අතර එමගින් අකුණු පහර වැදීමට අවශ්‍ය සන්නායක මාර්ගයක් තනා දේ.) 01
- (b). පෘථිවි පෘෂ්ඨය දිනේ ආරෝපණය/ධාරාව පොළව තුළට ගලා යා යුතුය. 01
- (c). සම්බන්ධක පටියේ ප්‍රතිරෝධය කුඩා/අඩු විය යුතුය. නැතිනම් විස්ථපනය වෙනත් මාර්ගයක් ඔස්සේ ගලා යා හැක, හෝ ජනිත වන තාපයට ඔරොත්තු දීමට හෝ කුඩා ආරෝපණ ඝනත්වයන් අයත් කර ගැනීමට. 01

- (iv)(a). වායුගෝලීය පීඩනය වැටීම/අඩුවීම නිසා වාතය ප්‍රසාරණය වේ. 01
- (b). වාතය සිසිල් වන්නේ ප්‍රසාරණය ස්ථිරතාපී ක්‍රියාවලියක් නිසාය හෝ වාතය ඉතා ඉක්මණින්/සීඝ්‍රයෙන් ප්‍රසාරණය වන නිසා හෝ පරිසරය සමග අවම තාප හුවමාරුවක් සහිතව වාතය ප්‍රසාරණය වන නිසා හෝ වාතය පිටත (වායුගෝලීය) පීඩනයට එරෙහිව කාර්යයක් කරන නිසා එහි අභ්‍යන්තර ශක්තිය අඩුවේ. 01

(v)(a). -Q හා එහි ප්‍රතිබිම්බය නිසා P ලක්ෂ්‍යයේදී ඇතිවන විද්‍යුත් ක්ෂේත්‍ර තීව්‍රතාවයේ විශාලත්වය (E_1)

$$E_1 = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \left[\frac{Q}{h_1^2} + \frac{Q}{h_1^2} \right] \quad \text{OR} \quad E_1 = \frac{2Q}{4\pi\epsilon_0 h_1^2} \left(\text{OR} \quad E_1 = \frac{Q}{2\pi\epsilon_0 h_1^2} \right)$$

..... 01

එමෙන්ම +Q ආරෝපණය හා එහි ප්‍රතිබිම්බය නිසා P ලක්ෂ්‍යයේදී හටගන්නා විද්‍යුත් ක්ෂේත්‍ර තීව්‍රතාවයේ විශාලත්වය (E_2)

$$E_2 = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \left[\frac{Q}{h_2^2} + \frac{Q}{h_2^2} \right]$$

$$E_2 = \frac{2Q}{4\pi\epsilon_0 h_2^2} \left(\text{OR} \quad E_2 = \frac{Q}{2\pi\epsilon_0 h_2^2} \right)$$

එමනිසා P හි සමුළු විද්‍යුත් ක්ෂේත්‍ර තීව්‍රතාවය
 $E = E_1 - E_2$ 01

E_2 හි දිශාව E_1 ට ප්‍රතිවිරුද්ධ බව හඳුනාගෙන ඇත්නම් මෙම ලකුණ ලබාගත හැක.

$$E = \frac{1}{2\pi\epsilon_0} \left[\frac{Q}{h_1^2} - \frac{Q}{h_2^2} \right]$$

(b)
$$E = 1.8 \times 10^{10} \left[\frac{20}{(3 \times 10^3)^2} - \frac{20}{(6 \times 10^3)^2} \right]$$

$$E = 3 \times 10^4 \text{ V m}^{-1} \text{ (N C}^{-1}\text{)}$$

..... 01

නිවැරදි ඒකකය නැත්නම් ලකුණ නොලැබේ. 01

පෘථිවි පෘෂ්ඨය මත ඉහළට/සිරස්ව ඉහළට ක්‍රියා කරයි. 01

ප්‍රේරිත ආරෝපණ ඝනත්වය $= \epsilon_0 E = 8.85 \times 10^{-12} \times 3 \times 10^4$

$$= 2.66 \times 10^{-7} \text{ C m}^{-2}$$

..... 01

(2.6 - 2.7)

(vi) තාපය, ආලෝකය, ශබ්දය, අණු සැකසීම(excitation), අයන සෑදීම අණුවල වාලක ශක්තිය, විකිරණය(රේඩියෝ නරංශ මෙන්) ආදී ලෙස ශක්තිය උත්සර්ජනය වේ.
(ඕනෑම දෙකක් සඳහා)

01

(vii) හරකාගේ ඉදිරි හා පසුපස පාද අතර පරතරය, උස් විභව අන්තරයක් ජනනය කිරීමට තරම් දුරකින් පිහිටයි. එමනිසා ධාරාව/ආරෝපණය පෘථිවි පෘෂ්ඨය ඔස්සේ ගැලීම වෙනුවට උගේ සිරුර තුළින් ගැලීමට පෙළඹේ.

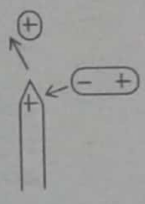
01

ප්‍රශ්නයේ විවරණය

මෙවරද ජේද ප්‍රශ්නය බොහෝ දුරුවන් තෝරාගෙන තිබුණි. වළාකුළු/අකුණු සන්නායක ගැන විෂය නිර්දේශයේ පවා ඇත. එමනිසා මෙය පහසු වන්නටත් ඇත.

(i) හා (ii) මෙම කොටස් වලට පිලිතුරු ජේදයෙන්ම ගත හැක. ජේදයේ සඳහන් ව නොමැති නොකළ යුතු දෑ පිළිබඳ විකුටක් පටිපාටියේ ඇත. එක අතකින් මේවා සාමාන්‍ය දැනීමෙන් දැනගත යුතු කරුණුය.

(iii). බොහෝ දුරුවන් ආරෝපණ සන්නවය යන්නෙන් සහන්වය යන වචනය ලියන්නේ නැත. ඔවුන් ලියා ඇත්තේ සන්නායක තුඩක ආරෝපණය අධිකය යන්නය. මෙයටත් ලකුණු ප්‍රදානය කිරීමට පසුව තීරණය කරන ලදී. ප්‍රශ්නයෙන් අසා නැති වුවත් අකුණු සන්නායක තුඩුවල ක්‍රියාකාරීත්වය පිළිබඳව වැරදි මත පවතී. තුඩක් ආසන්නයේ විද්‍යුත් ක්ෂේත්‍ර නිවුතාවයේ අගය ඉහළ නිසා ඒ අවට වාතය අයනීකරණය හා සමඟ ආරෝපණයක් ඇති වායු අණු ඇතිවන බව දන්නා කරුණකි. වායු අණුවල ආරෝපණ ප්‍රේරණය වී තුඩ දෙසට ආකර්ෂණය වී ගැටුණු පසු ඒවා නැවත සමල ආරෝපණයක් සහිත ව තුඩෙන් ඉවත් වේ. (විද්‍යුත් සුළඟ)

මෙම සමල ධන ආරෝපණයක් සහිත වායු අණු ඉහළට ගොස් වළාකුළේ යට ඇති සෘණ ආරෝපණ උදාසීන කරන්නේ යැයි සමහරු තුල මතයක් පවතී. මෙය අසත්‍යය. වළාකුළු හා තුඩු අතර ඇති දුර සැලකීමේදී මෙම වායු අණු එතරම් ඉහළට ගොස් සෘණ ආරෝපණ උදාසීන කිරීමට හැකියාවක් ඇතැයි යන්න සිතීම වලංගු නැත.

ඇත්තටම සිදුවන්නේ තුඩු අවට මෙම ආරෝපිත වායු අණු සහ අධි විද්‍යුත් ක්ෂේත්‍ර නිසා අයනීකරණය වූ වායු අණු නිසා තුඩ අවට වායු මාධ්‍යය හොඳ සන්නායකයක් බවට පත්වීමය. එවිට වළාකුළේ පහළින් ඇදී එන ආරෝපණ ඉතා පහසුවෙන් ගමන් කිරීමට සුදුසු සන්නායක මාධ්‍යයක් තුඩු මගින් සකසා දේ. එබැවින් තුඩෙන් කරන්නේ අකුණු පළවා හැරීම නොව ලඟට ආවොත් අකුණට අකුණු සන්නායකය කරා ඒමට හොඳ පාරක් තනා දීමයි. එවිට ගොඩනැගිල්ලට හානියක් නොවී ගලා එන ආරෝපණ සන්නායකය දිගේ භූගත කළ හැක.

(b) හා (c) සඳහා ලියා තිබූ උත්තර මගින් සෑහීමකට පත්විය හැකිව තිබුණි. අකුණු සන්නායක හොඳින් භූගත නොකර තිබීමෙන් වැඩක් නැත. ඇත්තටම එවැනි අකුණු සන්නායක තිබුණාට වඩා නොතිබුණා නම් හොඳය. පොළව කරා පැමිණෙන ආරෝපණය පෘථිවි පෘෂ්ඨය දිගේ ගලා ගියහොත් විය හැකි අනතුරු වැඩිය. එබැවින් අකුණු සන්නායකය භූගත කරන ප්‍රදේශයේ පොළවේ සංයුතිය සහ ස්වභාවය ප්‍රථමයෙන් අධ්‍යයනය කළ යුතුය. ගැඹුරට soil test එකක් කළ යුතුය.

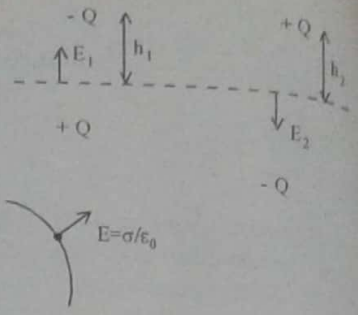
පටිය සහකම් වීම පිළිබඳ දී තිබූ උත්තර සාර්ථකය. පටිය තුළින් අධික ධාරාවක් ගැලීමට සැලැස්වීම සඳහා පටිය උණුවී පිළිස්සී යෑම වැලැක්වීම සඳහා යන උත්තර ද දැකින්නට ලැබුණි.

(iv). වායුව ප්‍රසාරණය වන්නේ පීඩනය අඩුවන නිසා බව හැමෝම ලියා තිබුණි. නමුත් සිසිල් වීම සඳහා නිවැරදි තේතුව ලියා ලකුණු ලබාගත්තේ අතළොස්සකි. ඉතාම ජනප්‍රිය උත්තරය වූයේ ඉහළට යන විට සීතල වන නිසා වායුව ද සිසිල් වන බවයි. පොළවෙන් ඇතට යන විට නිකම්ම සිසිල් වන්නේ කෙසේ ද ? මෙය අප කුඩා කාලයේ පවා අසන ප්‍රශ්නයකි.

සූර්යයාගෙන් අපගේ සිරුර මතට පතනය වන තීරු රැස් වලින් ජනිත වන තාපය කළ මුදුනක සිටියත් මුහුදු මට්ටමේ සිටියත් එකමය (වෙනත් ආවරණයක් නොමැති නම්). මීට අමතරව අපට උණුසුම හෝ සිසිලය දැනෙන්නේ ප්‍රධාන වශයෙන් අප අවට ඇති වාතය අපගේ සිරුර හා ගැටුණු විටය. වායු ඉහළට නගින විට ප්‍රසාරණය වන නිසා වායුව මගින් කරනු ලබන කාර්යය නිසා එහි අභ්‍යන්තර ශක්තිය අඩුවේ. එම සිසිල් වායු අණු මගින් අපට සිසිලයක් දැනේ. අනෙක් කරුණ නම් ඉහළට යන්න යන්න වායුව තුනී වේ. ඒකක පරිමාවක අඩංගු වායු අණු ප්‍රමාණය අඩුවේ. එවිට ඒකක කාලයක් තුළදී සිරුර හා ගැටෙන වායු අණු ප්‍රමාණය අඩු වේ. උදාහරණයක් වශයෙන් රික්තයක් තුළදී උෂ්ණත්වයට අගයයක් දිය නොහැක. වායු අණු කිසිත් නැති නිසා වාලක ශක්තිය වස්තුවකට සම්ප්‍රේෂණය කළ නොහැක. විකිරණයෙන් ජනිත කළ හැකි තාපයක් හැරෙන්නට වෙනත් අයුරකින් තාපයක් රික්තයක් තුළ ඇති වස්තුවක ජනිත කළ නොහැක.

(v).(a). ජේදයේ සඳහන් ප්‍රතිබිම්බ ක්‍රමය භාවිත කරමින් ඉතාම පහසුවෙන් ප්‍රකාශනය කරා ළඟා විය හැක. සමහර දුරුවන් ප්‍රකාශනය ලබාගැනීම සඳහා බොරු විධි ක්‍රම භාවිතා කර තිබුණි. $\frac{1}{4\pi\epsilon_0}$ වලින් $\frac{1}{2\pi\epsilon_0}$ ලබාගැනීම සඳහා නිකම් දෙකෙන් ගුණ කොට තිබුණි. ඇත්තටම වළාකුළකින් ඇතිවන විද්‍යුත් ක්ෂේත්‍ර නිවුතාවය සඳහා විද්‍යාඥයින් විසින් ප්‍රකාශන ලබාගන්නේ මේ අන්දමටය. -Q හි ප්‍රතිබිම්බය +Q වේ. -Q හා +Q ආරෝපණ දෙකක හරි මැද විද්‍යුත් ක්ෂේත්‍ර නිවුතාවය සෙවීමට බැරි ඇයි ?

ඊට පසු අනෙක් යුගලයේ මැද ක්ෂේත්‍ර නිවුතාව සොයා දෙකේ සම්ප්‍රස්ථය සෙවිය යුතුය.

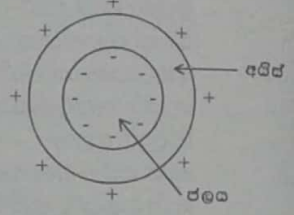

(b). නිකම්ම නිකං ආදේශයකි. මෙහිදී අවසන් පිළිතුරේ ඒකකය බලන ලදී. පැහැදිලිව $-Q$ ආරෝපණය $+Q$ ට වඩා පෘථිවියට උගිත් පිහිටින නිසා පොළව මත E උඩු අතට පැවතිය යුතුය. පොළව සන්නායකයක් ලෙස සලකන නිසා $E = \sigma/\epsilon_0$ සම්බන්ධතාව භාවිත කරමින් σ සොයාගත හැක. අනෙක් අතට ϵ_0 හි අගය වෙනමම දී ඇති නිසා $E = \sigma/\epsilon_0$ සම්බන්ධතාව මතක් විය යුතුය.

(vi). මෙහිදී සෑම දරුවෙක්ම පාහේ යොදාගෙන තිබුණේ $1/2 QV$ සම්බන්ධතාවයයි. (ධාරිත්‍රකයක මෙන්) ප්‍රශ්නයේ පැහැදිලිවම විභව අන්තරය වෙනස් නොවී පවතින බව සඳහන්ව ඇත. එය නිවැරදි නොවුවත් පහසුව තකා එලෙස සැලකිය හැකිය. විභව අන්තරය නියත නම් කරනු ලබන කාර්යය QV වේ. $1/2$ ආම්‍ය යුත්තේ විභව අන්තරය V අගයක සිට ශුන්‍ය කරා ඒකාකාරව අඩු වූයේ නම් පමණි. ධාරිත්‍රකයක් ආරෝපණය කරන විට විභව අන්තරය ශුන්‍යයේ සිට V අගයක් කරා නැංවෙන නිසා මධ්‍යන්‍ය විභව අන්තරය $1/2 V$ ලෙස සලකනු ලැබේ. ශක්තිය උත්සර්ජනය වන ආකාර සෑම එකක්ම පාහේ සඳහන්ව ඇත.

(vii). මෙයට පිළිතුර පේදයෙන්ම ලබාගත හැක. නමුත් ලකුණ ලබාගැනීමට උත්තරය යටින් ඉව්‍රි ඇදී කොටස් හෝ ඊට සමාන තේරුම් ඇති අදහස් ඉදිරිපත් කළ යුතුය. නිකම්ම ධාරාව/ආරෝපණ ඇත තුළින් ගමන් කිරීමෙන් මරණයට පත්වේ යන්න ලිවීම මදිය. ඊට හේතුව ප්‍රධාන කළ යුතුය. ප්‍රශ්නයෙන් අසන්නේ ද හේතුව සහිත වූ පිළිතුරකි. මෙය කුරුල්ලෙක් එකම කම්බියක හෝ විභව අන්තර වෙනස් කම්බි දෙකක පාද තබා සිටීමට සමකය. පාද අතර විභව අන්තරයක් නොමැති නම් ශරීරය හරහා ධාරාවක් නොගලයි.

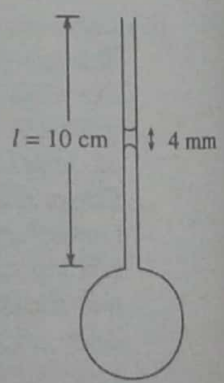
ප්‍රශ්නයට අදාළ නොවුවත් වළාකුලක පහළ සෘණ ආරෝපණයක් සහ ඉහළ ධන ආරෝපණයක් ගන්නේ කෙසේදැයි බොහෝ අයට ඇති ප්‍රශ්නයකි. ඇත්තටම මෙයට නිවැරදි ම වූ පිළිතුර තවම දන්නේ නැත. නමුත් යෝජනා කර ඇති එක් ආකාරයක් පහත දක්වන්නෙමි.

ජල බිංදුවක් අයිස් බවට පත්වන විට ප්‍රථමයෙන් එහි පෘෂ්ඨය මත තුනී අයිස් ස්ථරයක් සෑදේ. ඊළඟට ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ඇතුළත ඇති ජලය අයිස් බවට පත් වීමේදී විලයනයේ ගුප්ත තාපය මුදා හරියි. ඒ නිසා අයිස් බවට මිදෙමින් යන ජල බිංදුවේ ඇතුළත තට්ටුවල උෂ්ණත්වය පිටත තට්ටුවල උෂ්ණත්වයට වඩා වැඩිවේ. සැහැල්ලු H^+ අයනවල සවිලතාව, ස්කන්ධයෙන් වැඩි OH^- අයනවලට වඩා වැඩි නිසා සැහැල්ලු H^+ අයන උණුසුම් පෙදෙසින් මෑතවී (තල්ල වී) යෑමට පෙළඹීමක් ඇති වේ. ජල බිංදුව හරහා ඇති මෙම උෂ්ණත්ව අනුක්‍රමණය නිසා අයිස්වලට පත්වෙන ජල බිංදුවේ ආරෝපණ ව්‍යාප්තියේ අසමතුලිතතාවයක් ඇති වී පිටත තට්ටු ධන ආරෝපණයක් ගන්නා අතර ඇතුළත සෘණ ආරෝපණයක් දරයි. (රූපය බලන්න)

මෙවැනි අයිස් කැට වෙනත් දෑ සමග ගැටුණු විට අයිස් කැටයේ පිටත තට්ටු කැඩී ගිය විට මෙම ධන ආරෝපණ රැගත් කුඩා අයිස් කැබලි වළාකුල තුළ ඇති ප්‍රබල උඩු ප්‍රවාහ නිසා ඉහළට යෑමට පෙළඹේ. එබැවින් කුඩා කැබලි වලට කැඩුණු පිටත තට්ටු වළාකුලේ ඉහළටද බරින් වැඩි සෘණ ආරෝපණයක් සහිත මධ්‍යය පහළටද වලින වේ. මේ හේතුවෙන් වළාකුලේ ඉහළ ධන ආරෝපණ සහිත සැහැල්ලු අයිස් ස්ථරය රැස්වෙන අතර බරින් වැඩි අයිස් කැට පහළට රැස් වී සෘණ ආරෝපිත කේන්ද්‍රයක් සාදයි.

4. දිග $l = 10 \text{ cm}$ වූ ද, අභ්‍යන්තර අරය $r = 0.8 \text{ mm}$ වූ ද පිරස් සිහින් වීදුරු නළයක පහළ කෙළවරෙහි අරය $R = 2.5 \text{ mm}$ වූ සබන් බුබුළක් සාදා ඇත. එය රූපයෙහි දක්වන පරිදි එම සබන් ද්‍රාවණයෙන් ම සෑදී, දිග 4.0 mm වූ කුඩා කඳක් මගින් සමතුලිතතාවේ තබාගෙන ඇත.

- (i) සබන් ද්‍රාවණයෙහි පෘෂ්ඨික ආතතිය T ගණනය කරන්න. සබන් ද්‍රාවණයෙහි ඝනත්වය 1050 kg m^{-3} බව ද, වීදුරු හා සබන් ද්‍රාවණය අතර ස්පර්ශ කෝණය ශුන්‍ය බව ද උපකල්පනය කරන්න.
- (ii) (a) දත් සබන් බුබුළ කඩා නළය තුළට සබන් ද්‍රාවණය තවත් ඇතුළු කිරීමෙන් ද්‍රව කඳෙහි උස ක්‍රමයෙන් වැඩි කරනු ලැබුවේ නම්, පහළ ද්‍රව මාපකය සමකල වනවිට ද්‍රව කඳෙහි උස ගණනය කරන්න.
- (b) නළය තුළ පවත්වා ගත හැකි ද්‍රව කඳෙහි උපරිම උස කොපමණ ද?

(iii) ද්‍රව කඳක් මගින් වාතය පිර නොකර, ඉහත විස්තර කරන ලද පටු නළයේ පහළ කෙළවරෙහි, අරය R වූ සබන් බුබුළ සෑදූ විට නළයේ ඉහළ කෙළවරින් වාතය පිටවී යන අතර බුබුළේ අරය R කාලය t සමග,

$$R^4 = \frac{-Tr^4}{2\eta l} + A$$

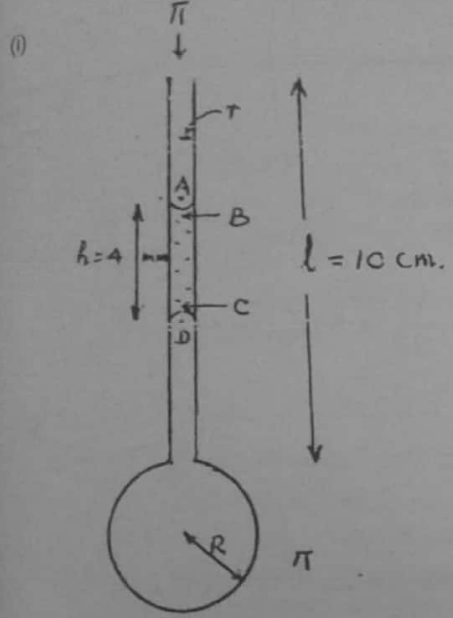
සුත්‍රයට අනුකූලව අඩුවේ. මෙහි A යනු නියතයක් වන අතර η යනු වාතයේ දුස්ස්‍රාවීතාව වේ.

උත්තරා ශිෂ්‍යයෙක්, වෙනස් අවස්ථාවල දී බුබුළුල් අරය මැනීම මගින් වාතයෙහි දුස්ස්‍රාවිතාව සෙවීමට තීරණය කරයි. සබන් බුබුළුලෙහි අරය කෙළින් ම මැන ගත නොහැකි නිසා ශිෂ්‍යයා උත්තල කාවයක් යොදා ගනිමින් සබන් බුබුළුලෙහි තාක්ෂණ ප්‍රතිබිම්බයක් කඩතිරයක් මත ලබා ගනියි. ඔහුගේ නිරීක්ෂණ පහත දක්වේ.

කාවය හා සබන් බුබුළුල අතර දුර = 15.0 cm
 කාවය හා කඩතිරය අතර දුර = 27.0 cm

කාලය (s)	ප්‍රතිබිම්බයේ විෂ්කම්භය
0	51.0 mm
30	36.5 mm

- (a) $t = 0$ දී හා $t = 30$ s දී සබන් බුබුළුලෙහි අරයයන් ආසන්න mm යට සොයන්න.
 (b) ඉහත (i) හි දී T සඳහා ලබාගත් අගය යොදාගනිමින් වාතයේ දුස්ස්‍රාවිතාව සඳහා අගයයක් සොයන්න.

$$P_A = \pi,$$

$$P_B = \pi - \frac{2T}{r},$$

$$P_C = \pi - \frac{2T}{r} + h\rho g;$$

මෙහි π යනු වායුගෝලීය පීඩනයයි.

$$\therefore P_D = \pi + h\rho g \quad \dots\dots\dots 01$$

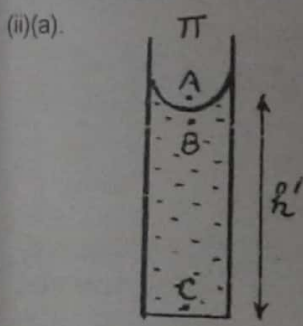
තවද $P_D = \pi + \frac{4T}{R} \quad \dots\dots\dots 01$

ඉහත සමීකරණ දෙකෙන්, $T = \frac{h\rho g R}{4} \quad \dots\dots\dots 01$

$$= \frac{4 \times 10^{-3} \times 1050 \times 10 \times 2.5 \times 10^{-3}}{4} \quad \dots\dots\dots 01$$

$$= 0.026 \text{ N m}^{-1} \quad \dots\dots\dots 01$$

(0.025 - 0.027)

$$P_A = \pi,$$

$$P_B = \pi - \frac{2T}{r},$$

$$P_C = \pi - \frac{2T}{r} + h'\rho g = \pi$$

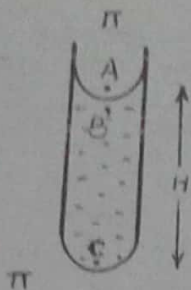
$$\therefore h'\rho g = \frac{2T}{r} \quad \dots\dots\dots 01$$

$$h' = \frac{2T}{\rho g r} = \frac{2 \times 0.026}{1050 \times 10 \times 0.8 \times 10^{-3}}$$

$$= 6.2 \text{ mm} \quad \dots\dots\dots 01$$

(6.1 - 6.3)

(ii)(b).

$$P_A = \pi,$$

$$P_B = \pi - \frac{2T}{r}$$

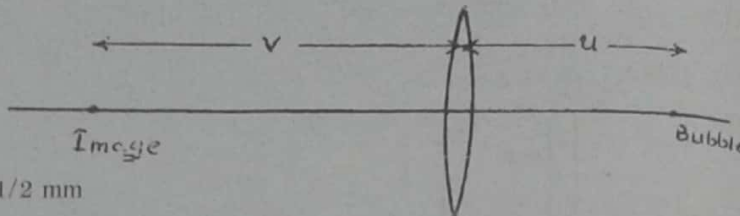
$$P_C = \pi - \frac{2T}{r} + H\rho g = \pi + \frac{2T}{r}$$

$$\therefore H\rho g = \frac{4T}{r} \dots\dots\dots 01$$

$$H = 12.4 \text{ mm} \dots\dots\dots 01$$

(12.2 - 12.6)

(iii)(a).

$t = 0$ දී ප්‍රතිබිම්බයේ අරය $51/2 \text{ mm}$

$$\text{එමඟින් ඔබ්බලේ අරය (t = 0 දී)} = \left(\frac{u}{v}\right) \times \frac{51}{2} = \frac{15}{27} \times \frac{51}{2} \text{ mm} \dots\dots\dots 01$$

$$\begin{aligned} \text{හෝ ඔබ්බලේ විස්තම්භය t = 0 දී} &= \left(\frac{u}{v}\right) \times 51 = \frac{15}{27} \times 51 \text{ mm} \\ &= 14 \text{ mm} \dots\dots\dots 01 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ඔබ්බලේ අරය (t = 30 \text{ s දී)} &= \left(\frac{u}{v}\right) \times \frac{36.5}{2} \\ &= 10 \text{ mm} \dots\dots\dots 01 \end{aligned}$$

අරයයන් ආසන්න අගයට නොදන්නා කියා ලකුණ නොකැපේ. ($r = 14.17 \text{ mm}$)

(iii)(b).

$$R^4 = - \frac{Tr^4 t}{2\eta l} + A \text{ යෙදීමෙන්}$$

$$t=0 \text{ සඳහා} \quad (14 \times 10^{-3})^4 = 3.84 \times 10^{-8} = A \dots\dots\dots 01$$

$$t=30 \text{ s සඳහා} \quad (10 \times 10^{-3})^4 = - \frac{0.026 \times (0.8 \times 10^{-3})^4 \times 30}{2\eta \times 10 \times 10^{-2}} + 3.95 \times 10^{-8} \dots\dots\dots 01$$

අගයයන් වැරදි වුවත් ලබාගෙන ඇති අදාල අගයයන් නිවැරදිව ආදේශ කර ඇත්නම් ලකුණු ලැබේ. දී ඇති දත්ත දෙක භාවිත කර ප්‍රස්ථාරයක් ඇඳ එහි අනුක්‍රමණයේ η ලබාගෙන ඇත්නම් පහත අන්දමින් ලකුණු ලබාගත හැක. ප්‍රස්ථාරය ඇඳීම සඳහා - 01, අනුක්‍රමණය යෙදීමට - 01, නිවැරදි පිළිතුරට - 01

$$\therefore \eta = 5.6 \times 10^{-5} \text{ N s m}^{-2} \dots\dots\dots 01$$

(5.5 - 5.7)

ප්‍රශ්නයේ විවරණය

මෙම ගැටළුවේ අවසාන කොටස හැර ඉතිරි සියල්ලම පසුගිය ප්‍රශ්න පත්‍රවල ඇත. මෙය දැකපු ගමන් සාදාගෙන සා හැකි ප්‍රශ්නයකි. ඒ නිසාවෙන් ම අමතර කොටසක් ප්‍රශ්නයට එකතු කිරීමට පරීක්ෂකවරුන් සිතන්නට ඇත. (iii) කොටසේ ද ඇති දෙයක් නැත. සූත්‍රය දී ඇති නිසා ඇත්තේ ආදේශ කිරීම පමණි. නමුත් සුළු කිරීමට නම් ඇත. ඒ හේතුව නිසා නිවැරදි අගයයන් සූත්‍රයට ආදේශ කල පමණින් ලකුණු දී අවසාන උත්තරයේ අගයට දී ඇත්තේ එක් ලකුණක් පමණි.

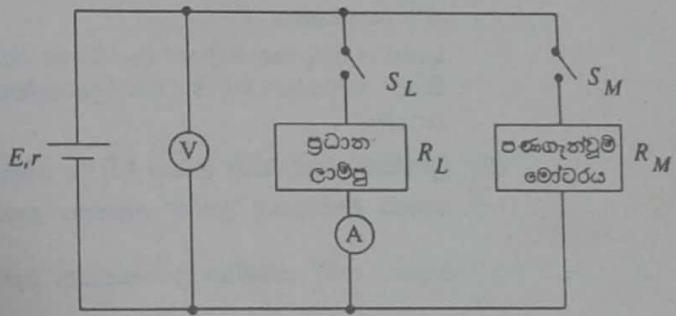
(i). හා (ii) මෙම කොටස් වලටද අදාල සූත්‍ර කටපාඩම් කොට ලියා ආදේශ කළ ලමයින් සිටියහ. කිසිවිටකත් මෙවැනි ගැටළු එසේ නොසෑදිය යුතුය. මේවා සම්මත සමීකරණ නොවේ. ප්‍රකාශන ලබාගන්නා ආකාරය පෙන්විය යුතුය. මතකයෙන් ලියා ආදේශ කල විට ලැබෙන්නේ ආදේශයට දෙන ලකුණු හා අවසාන උත්තරයට දෙන ලකුණු පමණි. කළ යුතුව ඇත්තේ ඔබ්බ හුරු පුරුදු පීඩන අන්තරයන් ලියා යෑම පමණකි. මෙවර ලැබෙන්නේ සෑ මාපාංකය කියා සිතා පෘෂ්ඨික ආතතිය මුළුමනින්ම අමතක කල දුරුවන්නට නම් මෙය මත නිසර්දයක් වන්නට ඇති. නළය තුළට දැමිය හැකි උපරිම ද්‍රව කඳ ලැබෙන්නේ පහළ ද්‍රව මාවතයේ අරය නළයේ අරයට සමාන වූ විටය. සමකල අවස්ථාවේ දී අරය අනන්ත වේ. ඊට පසු ද්‍රවය තව තවත් වත් කරන විට මාවතයේ අරය ක්‍රමයෙන් අඩුවී අවම වන්නේ එය නළයේ අරයට සමාන වූ විටය. මෙයද වෙන් වෙන් වශයෙන් බොහෝ අවස්ථාවලදී පරීක්ෂා කොට ඇත.

(iii) වාතයේ ද්‍රව්‍යාචිතාවය සෙවිය හැකි පහසු ක්‍රමයකි. සම්මත ක්‍රම මගින් වාතයේ ද්‍රව්‍යාචිතාවය සෙවීම අපහසුය. වාතය බුබුළු තුළින් ඉවතට ගලන විට බුබුළු තුළ පීඩනය ක්‍රමයෙන් වෙනස් වන නිසා හලය හරහා පොසිටිව් සම්බන්ධය ගනිමය අනුකලන ක්‍රමය භාවිතා කළ යුතුය. අවස්ථා දෙක සඳහා ආදේශ කිරීමට හැර වෙනත් දෙයක් මෙහි හැර. පරීක්ෂණාත්මකව බුබුළු අරය කාලය සමග ලැබේ. කඩිනම ක්‍රමාංකනය කර ඇතිනම් ඉතා පහසුවෙන් කාලය සමග ප්‍රතිබිම්බයක් කඩිනමක් මත බොහෝ ප්‍රථමයෙන් ප්‍රතිබිම්බයේ විශ්කම්භයෙන් සත්‍ය විශ්කම්භය ලබාගත යුතුය. ඒ සඳහා ප්‍රතිබිම්බ විශ්කම්භය = $\frac{\text{ප්‍රතිබිම්බ දුර}}{\text{වස්තු විශ්කම්භය}} = \frac{\text{ප්‍රතිබිම්බ දුර}}{\text{වස්තු දුර}}$

යන සරල සම්බන්ධතාවය භාවිතා කළ හැක. දෙවන ප්‍රශ්නයේද මෙම සම්බන්ධතාවය භාවිතා කරන ලදී. අරය ආසන්න mm ට සොයන්න කියා ඇත්තේ (b) කොටස සඳහා ආදේශය/සුළුකිරීම පහසු වන පරිදිය. නමුත් අරයයන් ආසන්න mm ට නොතිබීමත් ලකුණු නොකපන පළමු අවස්ථාවේදී $t=0$ නිසා එයින් A නියතය ලැබේ. එම අගය දෙවන අවස්ථාව සඳහා ආදේශ කළ විට η ලබාගත හැක. දුරුවන් කිහිප දෙනෙක් මේ සඳහා ප්‍රස්ථාරයක් ඇඳ එහි අනුක්‍රමණය $\frac{Tr^4}{2\eta l}$ ට සමාන කිරීමෙන් η සොයා ගිබිණි. එම ක්‍රමයන් හොඳය. ඇත්තටම ප්‍රස්ථාරයක් ඇඳීම පවා අවශ්‍ය නැත. දත්ත යුගල දෙකෙන් අනුක්‍රමණය සොයනවා යනු පළමු අවස්ථාවට අදාල සම්බන්ධයෙන් දෙවැන්න අඩු කිරීමකි. $(R_1^4 - R_2^4) = \frac{Tr^4}{2\eta l} \times (30 - 0)$ අනුක්‍රමණයෙන් ලබාගන්නේ මෙයම නේ ද? දෙවන අවස්ථාවේදී අරය ආසන්න mm ට ලබාගත්තේ නම් මහා ලොකු සුළු කිරීමක් නැත. ඇත්තේ 14^4 බොහෝමය සහ 8^4 බොහෝමය. මා මුලින්ම සඳහන් කළ පරිදි ලකුණු ලබාගන්නා ළමයි ලස්සනට මේවා සුළු කොට උත්තර ද ලබාගෙන තිබුණි.

5. (a) කොටසට හෝ (b) කොටසට හෝ පමණක් පිළිතුරු සපයන්න.

(a) මෝටර් රථයක විදුලි පරිපථයක කොටසක් රූපයේ පෙන්වා ඇත. E සහ r යනු පිළිවෙලින් මෝටර් රථ බැටරියෙහි වි.ගා.බ. සහ අභ්‍යන්තර ප්‍රතිරෝධය වේ. පරිපථයට සම්බන්ධ කර ඇති ඇම්මීටරය සහ වෝල්ටීම්මීටරය පරිපූර්ණ යැයි සැලකිය හැකි ය.

(i) S_L සහ S_M ස්විච්ච් විවෘත කළවිට වෝල්ටීම්මීටරයේ පාඨාංකය 12 V වේ. S_M විවෘතව තබා, S_L වැසු විට ඇම්මීටරයේ පාඨාංකය 10 A සහ වෝල්ටීම්මීටරයේ පාඨාංකය 11.5 V වේ.

(a) E සහ r නිර්ණය කරන්න.

(b) ප්‍රධාන ලාම්පු දෙක සර්වසම වේ නම් සහ ඒවා සමාන්තරගතව සම්බන්ධ කර ඇත්නම්, එක් ලාම්පුවක ක්ෂමතා උත්සර්ජනය සොයන්න.

(ii) මෝටර් රථය පණ ගැන්වීම සඳහා පණගැන්වුම් මෝටරය (starter motor) ට ලබා දිය යුතු ධාරාව 50 A වේ. ප්‍රධාන ලාම්පු දල්වා තිබිය දී මෝටර් රථයේ පණගැන්වුම් මෝටරය ක්‍රියාත්මක කළහොත් වාහනයේ ප්‍රධාන ලාම්පුවල දීප්තිය අඩු වන අතර ඇම්මීටරයේ පාඨාංකය 8.0 A දක්වා අඩු වේ.

(a) ප්‍රධාන ලාම්පු දල්වා තිබිය දී මෙම මෝටර් රථයේ එන්ජිම ක්‍රියාත්මක කළ හැකි ද? ඔබගේ පිළිතුර පැහැදිලි කරන්න.

(b) පණගැන්වුම් මෝටරයේ ප්‍රතිරෝධය R_M නිර්ණය කරන්න.

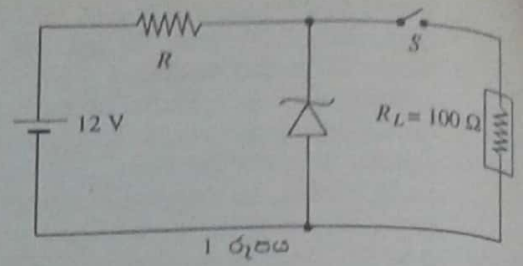
(c) ප්‍රධාන ලාම්පු නිවා තිබිය දී මෙම මෝටර් රථයේ එන්ජිම පණ ගැන්විය හැකි ද? ඔබගේ පිළිතුර පැහැදිලි කරන්න.

(iii) පරණ මෝටර් රථ බැටරියක් සල්පහීකරණය (sulphated) විය හැකි ය. මෙය සිදුවූ විට බැටරියේ තහඩුවල රසායනික ව්‍යුහය වෙනස් වේ. මේ හේතුවෙන් බැටරියෙහි වි.ගා.බ. යේ වෙනසක් සිදු නොවී අභ්‍යන්තර ප්‍රතිරෝධය වැඩිවේ.

(a) මෝටර් රථයක් පණ ගැන්වීම කෙරෙහි මෙය බලපාන්නේ කෙසේ ද? ඔබගේ පිළිතුරට හේතුව දක්වන්න.

(b) එනමුත් මෙම බැටරිය 12 V, 6 W බල්බයක් සම්පූර්ණ දීප්තියෙන් ම වාගේ දල්වාලීමට භාවිත කළ හැකි ය. මෙය පැහැදිලි කරන්න.

- (b) (i) ඉතා නිවැරදි 10 V වෝල්ටීයතා සැපයුමක් අවශ්‍ය එක්තරා ඉලෙක්ට්‍රොනික උපකරණයක් 12 V බැටරියකින් ක්‍රියාත්මක කරවීමට පිටුව ඇත. 12 V සැපයුමක් 10 V දක්වා අඩු කළ හැකි, මෙම කාර්යය සඳහා සුදුසු පරිපථයක් 1 වන රූපයේ පෙන්වා ඇත.

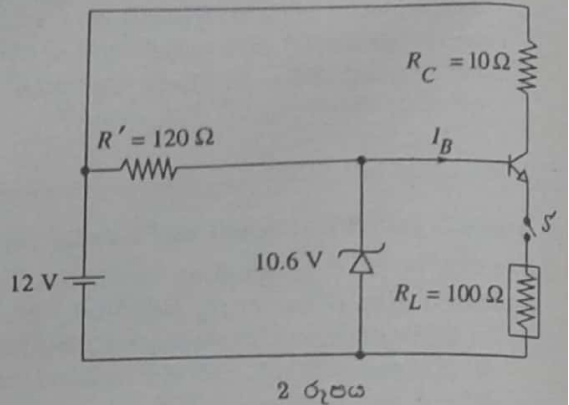

මෙම පරිපථයේ ඉලෙක්ට්‍රොනික උපකරණයේ භාර ප්‍රතිරෝධය R_L මගින් නිරූපණය කර ඇත. සේනර් දියෝඩයේ බිඳ වැටුම් වෝල්ටීයතාව 10 V වේ.

- (a) බැටරියට අහන්නර ප්‍රතිරෝධයක් නැතැයි උපකල්පනය කර, S ස්විච්චය වසා ඇති විට සේනර් දියෝඩය හරහා 10 mA ධාරාවක් ගැලීමට සලස්වන R හි අගය ගණනය කරන්න.
- (b) ඉහත (a) හි ලබාගන්නා ලද R හි අගය සඳහා
- (1) S ස්විච්චය වසා ඇති විට සහ
 - (2) S ස්විච්චය විවෘතව ඇති විට
- සේනර් දියෝඩයේ ක්ෂමතා උත්සර්ජනය ගණනය කරන්න.

එහෙයින්, පරිපථයේ නියමාකාර ක්‍රියාකාරීත්වය සඳහා සේනර් දියෝඩයට නිශ්චය යුතු අවම ක්ෂමතා ප්‍රමාණනය සඳහන් කරන්න.

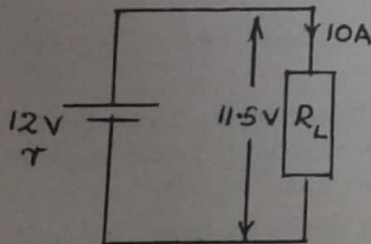
- (ii) 10 V ලබා ගැනීමේ කාර්යය සඳහා භාවිත කළ හැකි වඩා හොඳ පරිපථයක් 2 වන රූපයෙන් පෙන්වා ඇත. මෙම පරිපථයේ භාවිත කර ඇති සේනර් දියෝඩයේ බිඳ වැටුම් වෝල්ටීයතාව 10.6 V වේ.

- (a) පරිපථයේ භාවිත කර ඇත්තේ පිලිකන් ට්‍රාන්සිස්ටරයක් නම්, ඉලෙක්ට්‍රොනික උපකරණයට නිවැරදි වෝල්ටීයතාව ලැබෙන බව පෙන්වන්න.
- (පෙර නැඹුරු කළ පිලිකන් දියෝඩයක් හරහා විභව අන්තරය 0.6 V බව උපකල්පනය කරන්න.)
- (b) ට්‍රාන්සිස්ටරයේ ධාරා ලාභය (β) 99 නම්, S' ස්විච්චය වසා ඇති විට පාදම් ධාරාව I_B ගණනය කරන්න.
- (c) සේනර් දියෝඩයේ උපරිම ක්ෂමතා උත්සර්ජනය ගණනය කර, පරිපථයේ නියමාකාර ක්‍රියාකාරීත්වය සඳහා, $\frac{1}{4} W$ ක්ෂමතා ප්‍රමාණනයක් ඇති සේනර් දියෝඩයක් ප්‍රමාණවත් වේ දැයි තීරණය කරන්න.
- (d) ඉහත (i) කොටසේ භාවිත කළ පරිපථය සමඟ සසඳන විට මෙම පරිපථයේ ඇති වාසිය කුමක් ද?

(5)(a).

(i)(a).

$$E = 12.0 \text{ V} \dots\dots\dots 01$$

$$E = I r + V$$

$$12 = 10 r + 11.5 \dots\dots\dots 01$$

$$r = 0.5/10 = 0.05 \Omega \dots\dots\dots 01$$

(b) ප්‍රධාන ලාම්පු දෙකෙන්ම උත්සර්ජනය වන සම්පූර්ණ ක්ෂමතාව = 10×11.5

$$= 115 \text{ W} \dots\dots\dots 01$$

එක් එක් ලාම්පුවෙන් උත්සර්ජනය වන ක්ෂමතාව (P) = $\frac{1}{2} \times 115 \text{ W} \dots\dots\dots 01$

$$= 57.5 \text{ W} \dots\dots\dots 01$$

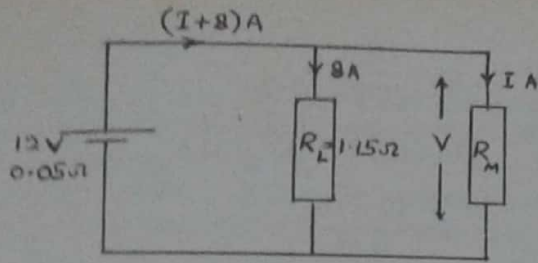
(ii)(a).

ප්‍රධාන ලාම්පු සඳහා $10 \times R_L = 11.5 \dots\dots\dots 01$

$$R_L = 1.15 \Omega$$

ප්‍රධාන ලාම්පු හරහා වෝල්ටීයතාවය $V = R_L \times 8.0 = 1.15 \times 8.0 \dots\dots\dots 01$

$$= 9.2 \text{ V}$$

$$12 = (I + 8.0) \times 0.05 + 9.2$$

$$I = 48 \text{ A} \dots\dots\dots 01$$

එමගින් වාහනය ක්‍රියාත්මක කළ නොහැක. 01

විකල්ප ක්‍රමය

ප්‍රධාන ලාම්පු සඳහා

$$10 \times R_L = 11.5 \dots\dots\dots 01$$

$$R_L = 1.15 \Omega$$

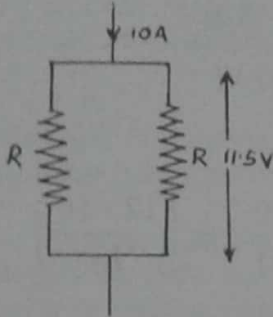
එක් එක් ලාම්පුවේ ප්‍රතිරෝධය R ලෙස ගනිමු.

$$\frac{1}{R_L} = \frac{1}{R} + \frac{1}{R} \Rightarrow R = 2R_L \dots\dots 01$$

$$R = 2.3 \Omega \dots\dots 01$$

එක් එක් ලාම්පුවෙන් වන භාජ උත්සර්ජනය

$$P = \frac{V^2}{R} = \frac{11.5^2}{2.3} = 57.5 \text{ W} \dots 01$$

(ii)(a).

ප්‍රධාන ලාම්පු හරහා වෝල්ටීයතාව

$$V = R_L \times 8.0 = 1.15 \times 8.0 \dots\dots 01$$

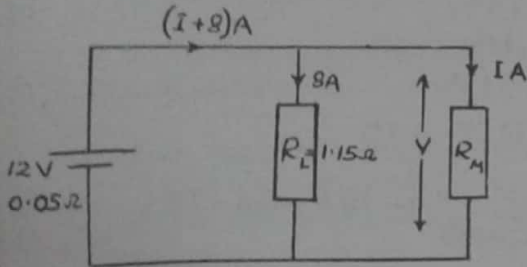
$$= 9.2 \text{ V}$$

පණගැන්වුම් මෝටරය කුළින් ගලන ධාරාව I නම්,

$$12 = (I + 8.0) \times 0.05 + 9.2$$

$$I = 48 \text{ A} \dots\dots\dots 01$$

එමගින් වාහනය ක්‍රියාත්මක කළ නොහැක. 01

(ii)(b)

ඉහත රූපයෙන් $R_M = \frac{9.2}{48}$

$$= 0.19 \Omega \dots\dots\dots 01$$

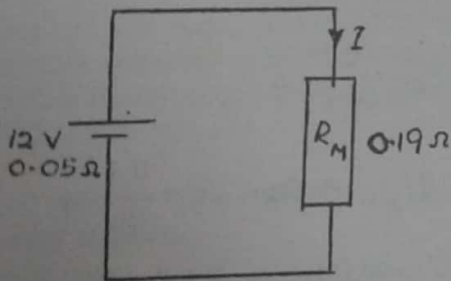
$$(0.190 - 0.192)$$

$$I = \frac{12}{0.05 + 0.19} = \frac{12}{0.24}$$

$$= 50 \text{ A} \dots\dots\dots 01$$

$$(49.6 \text{ A})$$

වාහනය ක්‍රියාත්මක කළ හැක. 01

(c)

50 A වෙනුවට 49.6 A ලැබී ඒ අනුව කාරය පණ ගැන්විය නොහැකි යැයි තර්ක කළහොත් හෝ 49.6 A, 50 A ට ඉතා ආසන්න නිසා 49.6 A මගින් කාරය පණ ගැන්විය හැකි යැයි තර්ක කළහොත් හෝ මුළු ලකුණු ලබාගත හැක.

(iii)(a). බැටරියේ අභ්‍යන්තර ප්‍රතිරෝධය වැඩිවීම මගින් පණගැන්වුම් මෝටරය හරහා ගලන ධාරාව පහත හෙළයි./අඩුකරයි. මෙම අඩුවන ධාරාව අවශ්‍ය අවමයට වඩා කුඩා වුවහොත් කාරය පණ ගැන්විය නොහැකි වනු ඇත. 01

(b). බලබිය දැල්වීමට අවශ්‍ය ධාරාව = $6/12 = 0.5 \text{ A}$
 0.5 A වැනි කුඩා ධාරා බැටරිය මගින් ලබාගැනීම ප්‍රශ්නයක් නොවේ. 01
 හෝ,
 බලබියේ සුග්‍රීකාවේ ප්‍රතිරෝධය = $\frac{12 \times 12}{6} = 24 \Omega$

එමගින් (i)(a) හි ගණනය කළ 0.05 Ω අගයට වඩා දුස ගුණයකින් සල්ෆිකරණය වූ බැටරියේ අභ්‍යන්තර ප්‍රතිරෝධය වැඩි වුවත් පරිපථයේ ගලන ධාරාව සැලකිය යුතු තරමකින් වෙනස් නොවේ. නමුත් පණගැන්වුම් මෝටරයේ අභ්‍යන්තර ප්‍රතිරෝධය ඉතා කුඩා නිසා බැටරියේ අභ්‍යන්තර ප්‍රතිරෝධයේ වැඩිවීම මගින් පරිපථයේ ගලන ධාරාව ප්‍රබල ලෙස/විශාල වශයෙන් අඩුකරයි.

(5)(b)
(i)(a)

භාර ප්‍රතිරෝධය හරහා ගලන ධාරාව

$$i_L = \frac{10}{100} = 0.1 \text{ A} \dots\dots\dots 01$$

R හරහා ධාරාව

$$R = 0.1 + 0.01 = 0.11 \text{ A} \dots\dots\dots 01$$

එමගින්

$$R = \frac{12 - 10}{0.11}$$

$$= 18 \Omega \dots\dots\dots 01$$

$$(18.0 - 18.2)$$

(b)(1). ස්ඵවය වසා ඇති විට ක්ෂමතා උත්සර්ජනය

$$= 10 \times 0.01 \text{ W}$$

$$= 0.1 \text{ W} \dots\dots\dots 01$$

(2) ස්ඵවය විවෘතව ඇති විට

සෛනර් ධාරාව $= \frac{12 - 10}{2/0.11} \text{ OR } \left(\frac{12 - 10}{18} \right) \dots\dots\dots 01$

$$= 0.11 \text{ A}$$

ක්ෂමතා උත්සර්ජනය

$$= 10 \times 0.11$$

$$= 1.1 \text{ W} \dots\dots\dots 01$$

$$(1.09 - 1.11)$$

එමගින් අවම ක්ෂමතා ප්‍රමාණනය

$$= 1.1 \text{ W} \dots\dots\dots 01$$

$$(1.09 - 1.11)$$

(ii)(a).

භාර ප්‍රතිරෝධය හරහා වෝල්ටීයතාව

$$= V_z - 0.6 = 10.6 - 0.6 = 10 \text{ V} \dots\dots 01$$

එමගින් උපකරණයට නිවැරදි වෝල්ටීයතාව ලැබේ.

(b).

විමෝචක ධාරාව

$$I_E = \frac{10}{100} = 0.1 \text{ A} \dots\dots\dots 01$$

$$I_E = (1 + \beta) I_B$$

එමගින්

$$I_B = \frac{0.1}{99 + 1} \text{ A}$$

$$[\text{හෝ } I_C \approx I_E = 0.1 \text{ A and } I_C = \beta I_B. \text{ එමගින් } I_B = \frac{0.1}{99}]$$

$$I_B = 0.001 \dots\dots\dots 01$$

(ii)(c).

අවම ක්ෂමතා උත්සර්ජනය ඇතිවන්නේ ස්ඵවය විවෘතව ඇති විටය.

එවිට දියෝඩය හරහා ධාරාව,

$$I_z = \frac{12 - 10.6}{120} \dots\dots\dots 01$$

$$= 0.012 \text{ A}$$

එමගින් ක්ෂමතා උත්සර්ජනය

$$W = 10.6 \times 0.012$$

$$= 0.13 \text{ W} \dots\dots\dots 01$$

$$(0.11 - 0.15)$$

මෙම ක්ෂමතා උත්සර්ජනය $\frac{1}{4} \text{ W}$ ට වඩා අඩුය. එමගින් $\frac{1}{4} \text{ W}$ ප්‍රමාණනය ප්‍රමාණවත් වේ. 01

අවම ක්ෂමතා උත්සර්ජනය ගණනය කළේ ස්ඵවය වසා ඇති විට නම් " $\frac{1}{4} \text{ W}$ ප්‍රමාණනය ප්‍රමාණවත් වේ" යන ප්‍රකාශනයට පමණක් ලකුණක් ලැබේ.

(d).

පළමු පරිපථයේ සෛනර් දියෝඩය තුළ උපරිම ක්ෂමතා උත්සර්ජනය 1.1 W වන අතර දෙවැනි පරිපථයේ එය 0.13 W වේ. එමගින් දෙවන පරිපථයේ වාසිය වන්නේ එහි සෛනර් දියෝඩය තුළ ක්ෂමතාව අපතේ යෑම/ක්ෂමතා හානිය කුඩා වීමය.

හෝ කුඩා ක්ෂමතා ප්‍රමාණයක් සහිත දියෝඩයක් දෙවන පරිපථයේ යොදා ගත හැකි නිසාය.

හෝ දෙවන පරිපථය මගින් වඩා හොඳ වෝල්ටීයතා යාමනයක් ලබා දේ. 01

05. (a). මෙහි ලකුණු ලබාගැනීම එතරම් යහපත් නැත. විද්‍යුතයේ ගණන් සැලීමට බොහෝ දුරාවන්ගේ ලැදියාවක් ඇති බව පෙනේ. ලාම්පු සහ මෝටරය වෙනුවට හිකම් ප්‍රතිරෝධ දෙකක් දුන්නා නම් මෙම ගැටළුව ඉතා සාර්ථක වන්නට හිමි බව මගේ හැඟීමයි. ලාම්පු සහ මෝටර දුන්හු ගමන් ප්‍රමාණ බියවෙති. ඇත්තටම ගණනට අවශ්‍ය වන්නේ ඒවායෙහි ප්‍රතිරෝධ පමණි. එමනිසා ලාම්පු සහ මෝටර කථා නොමැතිව ප්‍රතිරෝධ දෙකක් දුන්නා නම් ගැටළුව සාදන ක්‍රමයේ සහ පියවර වෙනස් නොවේ. ලාම්පු සහ මෝටර දීමෙන් ගැටළුව ලේසන සහ ප්‍රායෝගික වී ඇත.

(i)(a). එක එල්ලේම $E = 12 \text{ V}$ බව පෙනේ. S_L හා S_M විවෘත නම් එම අතු ඔස්සේ ධාරා නොගලයි. වෝල්ටීම්මීටරය පරිපූර්ණ නිසා ඒ තුළින් ධාරාවක් නොගලයි. එනම් බැටරිය තුළින් ද ධාරාවක් නොගලයි. එසේ නම් වෝල්ටීම්මීටර පාඨාංකය වී.ගා. බලය විය යුතුය.
 S_M විවෘතව තබා S_L වැසූ විට ඇමීටරයේ පාඨාංකය 10 A වේ. මෙම ධාරාවම බැටරිය හරහා ද යයි. එමනිසා $E - Ir = V$ වේ.

(b). පහසුම ක්‍රමය පළමු උත්තරය ලෙස දී ඇත. ලාම්පු හරහා විභව අන්තරය 11.5 V කි. ගලන ධාරාව 10 A කි. එසේ නම් ක්ෂමතා උත්සර්ජනය VI නොවේද? (ලාම්පු දෙකේම)

(ii). මෝටරය හරහා ගලන ධාරාව සෙවිය යුතුය. මෙයට ඉතා සරලව කථාවෝන් දෙවන නියමය යෙදිය යුතුය. මෝටරයේ ප්‍රතිරෝධය අප දන්නේ නැත. නමුත් පළමු කොටසින් ලාම්පුවල ප්‍රතිරෝධය සෙවිය හැක. දෙවන අවස්ථාවේදී ලාම්පු හරහා විභව අන්තරය සෙවීමට අවශ්‍ය ම නැත. මෝටරය හරහා ගලන ධාරාව I නම් බැටරිය හරහා ගලන ධාරාව $I + 8$ වේ. බැටරිය හා ලාම්පු අඩංගු කොටසට කථාවෝන් දෙවන නියමය යෙදූ විට, $12 = (I + 8) \times 0.05 + 8.0 \times 1.15$
 $I = 50 \text{ A}$ ට අඩු නිසා මෝටරය ක්‍රියාත්මක කල නොහැක.

උත් මෝටරය හරහා $V = IR$ යෙදූ විට R_M සෙවිය හැක. $R_M = 9.2/48$ මෙය හරියට සුළු කළේ නම් ලැබෙන අගය 0.1914Ω වේ.

උත් S_L විවෘත නම් මෝටරයෙන් ගලන ධාරාව නැවත ඉතා සරලව සෙවිය හැක. මෙහිදී පොඩි ප්‍රශ්නයක් මතු වේ. $R_M = 0.19 \Omega$ ලෙස ගත්තේ නම් $I = 50 \text{ A}$ ලෙස ලැබේ. ගණන සකසා ඇත්තේ 50 A ලැබෙන්නට සිතා විය යුතුය. එවිට කෙළින්ම මෝටරය ක්‍රියාත්මක කළ හැකි බව ප්‍රකාශ කළ හැක. නමුත් $R_M = 0.192 \Omega$ ලෙස ගත්තේ නම් $I = 49.6 \text{ A}$ ලෙස ලැබේ. ඒ අනුව මෙම අගය 50 A ට වඩා ටිකක් අඩු නිසා මෝටරය ක්‍රියාත්මක නොවේ යැයි යමෙකුට තර්ක කළ හැකිය. සෛද්ධාන්තිකව 50 A ලෙස සැලකුවත් ප්‍රායෝගිකව ඕනෑම විද්‍යුත් උපාංගයක tolerance (සන්නයක්) ඇත. ඒ අනුව 49.6 A කින් පවා මෝටරය ක්‍රියාත්මක කළ හැකි යැයි සැලකීමේ වරදක් නැත. ඒ කොහොම තර්ක කළත් ලකුණු ලැබේ.

(iii)(a). වාහනයක් ඇති අයෙකු මෙම සංසිද්ධිය අත්දැක ඇතිවාට කිසිදු සැකයක් නැත. කල්ගත වූ විට සල්ෆික්රිකරණය නිසා බැටරියක අභ්‍යන්තර ප්‍රතිරෝධය වැඩිවේ. සමහර විට බැටරියට 12 V ඇති නමුත් රථය start කළ නොහැක. බැටරියේ අභ්‍යන්තර ප්‍රතිරෝධය දස ගුණයකින් වැඩිවූයේ යැයි සිතන්න. (0.5Ω) එවිට මෝටරය හරහා ගලන ධාරාව $I = 12 / (0.5 + 0.19) = 17 \text{ A}$

එනම් මෝටරය තුළින් ගලන ධාරාව පෙර අගයයෙන් 60% ටත් වඩා අඩුවේ. එබැවින් එක්වීම කෙසේ වත් පණ ගැන්විය නොහැක.

නමුත් බල්බය සම්බන්ධ කළේ නම් ගලන ධාරාව $I = 12 / (0.5 + 24) = 0.49 \text{ A}$
 එනම් පූර්ණ දීප්තියෙන් දැල්වීමට අවශ්‍ය 0.5 A ම වාගේ බල්බය හරහා යයි.

මෙහි රහස ඇත්තේ මෝටරයේ ප්‍රතිරෝධය ඉතා කුඩා වීමත් බල්බයේ ප්‍රතිරෝධය සාපේක්ෂව විශාල වීමත්ය. 0.19Ω 0.5 ක් එක්වීම 200% කටත් වඩා වැඩිවීමකි. 24Ω 0.5 ක් එක්වීම peanuts (කපු) ය.

05. (b). මෙහි පළමු කොටස නම් හුරුපුරුදු ගැටළුවකි. සෙන්ට් දියෝඩයක ප්‍රධාන යෙදුම මෙය වේ. මෙවැනි ගැටළු ඕනෑ තරම් පොත් පත් වල ඇත. මෙවැනි ගැටළුවක් 2000 වසරේ ද හිමිනා මතකය. දෙවන කොටස නම් අළුත්ය. ට්‍රාන්සිස්ටර ගැටළු පෙර දී ඇතත් ට්‍රාන්සිස්ටරයක් හා සෙන්ට් දියෝඩයක් එක් කොට ගැටළුවක් පෙර දී නොමැත. එතරම් ප්‍රමාණයක් මෙය උත්සාහ කොට නොතිබුණි.

(i). R_L හරහා 10 V යෙදිය යුතු නම් 12 V න්, 2 ක් R හරහා බැස්විය යුතුය. එමනිසා R හරහා ගලන ධාරාව සොයා ගත්තේ නම් R හි අගය සෙවිය හැක. R හරහා ගලන ධාරාව වන්නේ සෙන්ට් දියෝඩය හා හාර ප්‍රතිරෝධය හරහා ගලන ධාරාවල එකතුවය.

S ස්විචය වසා ඇති විට යනු (a) කොටසේ ඇති තත්ත්වයයි. එමනිසා සෙන්ට් දියෝඩය හරහා ගලන ධාරාව 10 mA වේ.
 S ස්විචය විවෘත වූ විට සෙන්ට් දියෝඩය හරහා ගලන ධාරාව වෙනස් විය යුතුය. උත් සෙන්ට් දියෝඩය හරහා ගලන්නේ R හරහා ගලන ධාරාවමය. උනටත් R හරහා විභව අන්තරය 2 V කි. එය R වලින් බෙදන විට මුළු $R = 2/0.11$ සුළු නොකොට ආදේශ කළේ නම් වැඩේ ලේසිය.

කෙසේ වෙතත් R සඳහා 18.0 හෝ 18.0 සිට 18.2 දක්වා ඇති ඕනෑම අගයක් භාවිතා කළ හැක.
 ඒ අනුව ක්ෂමතා උත්සර්ජනය 1.1 W ලැබේ. S වසා ඇති විට මෙය 0.1 W වේ. මෙය මෙසේ විය යුතුය. S වසා ඇති විට ධාරාවෙන් කොටසක් භාරය හරහා යයි. අවම ක්ෂමතා ප්‍රමාණය සඳහන් කිරීමේදී බොහෝ දුරාවන්ට වරදක් තිබුණි. බැලූ බැල්මට 0.1 W , 1.1 W ට වඩා කුඩාය. එමනිසා ඔවුන්ගේ උත්තරය වූයේ 0.1 W ය. මෙය වැරදිය. ප්‍රමාණය සහ rating එකකි. අවම ප්‍රමාණය හා අවම ප්‍රමාණය යන දෙක, දෙකකි. යම් උපාංගයක අවම ක්ෂමතා ප්‍රමාණය සහ එම උපාංගයට භාවිතයක් නොවී එයට තිබිය යුතු අවම ක්ෂමතාවයයි. S විවෘතව ඇති විට අවැසි ක්ෂමතාව වැඩිය. එමනිසා අතිවාර්තයෙන්ම සෙතර් දියෝඩයට අවම තරමින් මෙම ක්ෂමතාවය තිබිය යුතුය. හැතිනම් S විවෘත කළ විට එය පිළිස්සී යා හැක.
 එමනිසා මෙහිදී අවමය, අවම ප්‍රමාණය ලෙස සැලකීම වැරදිය. 1.1 W ඇත්නම් 0.1 W වත් ප්‍රශ්නයක් නැත. 0.1 W ට set වුනොත් 1.1 W ට යන කල දසාව කුමක් ද ?

(iii). සෙතර් දියෝඩයේ බිඳ වැටුම් වෝල්ටීයතාවය 10.6 V ලෙස දී ඇත්තේ සිලිකන් ට්‍රාන්සිස්ටරයක $V_{BE} = 0.6 V$ වන නිසා 10.6 හි 0.6 ක් පාදම සහ විමෝචනය අතර බැස්සා විට ඉතිරි 10 නිතැතින්ම උපකරණයට සැපයේ. ඇත් R_L හරහා 10 V ඇති නිසා කෙළින්ම I_B ගණනය කළ හැක. $I_C + I_B = I_E$ නිසා, I_B වලින් බෙදූ විට, $I_C/I_B + 1 = I_E/I_B$
 නමුත් $\beta = I_C/I_B$ නිසා I_B ගණනය කළ හැක.

$\beta = 99$ ලෙස දී ඇත්තේ $\beta + 1$, 100 ට සමාන වන නිසාය. එවිට ගණනය පහසුය.
 I_B , I_C හා I_E ට සාපේක්ෂව ඉතා කුඩා නිසා $I_C \approx I_E$ සමාන ලෙස සැලකුවහොත් $I_B = I_E/\beta$ මගින් ලැබේ. උපරිම ක්ෂමතා උත්සර්ජනය ලැබෙන්නේ S විවෘතව ඇතිවිටය. මෙය හඳුනා ගැනීම අමාරු නැත. උපරිම ධාරාව සෙතර් දියෝඩය හරහා ගලන්නේ S' විවෘතව ඇති විට බව බැලූ බැල්මට ම පෙනේ. ඇත් පළමු කොටසින් ද එය සනාථ වී ඇත.

12 හි 10.6 ක් අඩු වූ විට එම වෝල්ටීයතාව 120 Ω හරහා බසී. 120 Ω හරහා ගලන ධාරාවම සෙතර් දියෝඩය හරහා ද යයි. එබැවින් ඉතා පහසුවෙන් ක්ෂමතා උත්සර්ජනය ගණනය කළ හැක. මෙම උපරිමය (0.13 W) , 0.25 W ට අඩු නිසා මෙම සෙතර් දියෝඩය පරිපථය සඳහා ප්‍රමාණවත් වේ. සෑම විටම අවම ප්‍රමාණය අදාල උපරිම අගයට සමාන වීම හෝ ඊට වැඩි විය යුතුය. වැඩියෙන් තිබීම වඩා හොඳය. එවිට අවුලක් ඇති නොවේ.

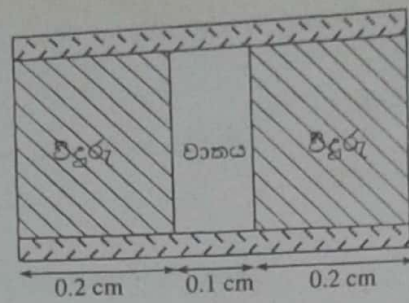
මෙම පරිපථයේ වාසිය වන්නේ එහි අඩංගු සෙතර් දියෝඩයේ අවම ක්ෂමතා ප්‍රමාණය පෙර දියෝඩයට වඩා අඩු වීමය. අඩු ක්ෂමතා උත්සර්ජනයක් තිබීම සෑම විටම හොඳය. එවිට ජනිත වන තාපය අඩුය. එමගින් උපාංග බොහෝ කල් පාවිච්චි කළ හැකිවාක් මෙන්ම ශක්තිය අපතේ සෑම ද වළකී.

තවත් ප්‍රධාන වාසියක් වන්නේ මෙම පරිපථයේ වඩා හොඳ වෝල්ටීයතා සාමනයක් තිබීමයි. ට්‍රාන්සිස්ටරය ක්‍රියාකාරී ප්‍රදේශයට නැඹුරුව පවතින විට V_{BE} සැමවිටම නියතව පැවතීමයි. I_B කුමක් වුවත් $V_{BE} 0.6 V$ ම වාගේ පවතී. එවිට උපකරණය හරහා එයට අවැසි 10 V නිරතුරුවම ලැබේ. හොඳ සාමනයක් (better voltage regulation) යන්නෙන් අදහස් වන්නේ මෙයයි.

6. (a) කොටසට හෝ (b) කොටසට හෝ පමණක් පිළිතුරු සපයන්න.
- (a) $100 m^2$ වූ බිත්ති වර්ගඵලයක් බාහිර පරිසරයට නිරාවරණය වී ඇති කුඩා ගොඩනැගිල්ලක් ගනකම 10 cm වූ ගඩොලු බිත්තිවලින් සාදා ඇත. මෙම ගොඩනැගිල්ලට වර්ගඵලය $3 m^2$ සහ ගනකම 2 cm වූ ලී දෙරක් සහ වර්ගඵලය $4 m^2$ වූ සහ ගනකම 0.5 cm වූ තනි වීදුරු තහඩුවකින් සාදන ලද වීදුරු ජනේලයක් ඇත. වායු සම්කරණ යන්ත්‍රයක් මගින් ගොඩනැගිල්ල ඇතුළත උෂ්ණත්වය $25^\circ C$ හි පවත්වාගනු ලැබේ. බාහිර උෂ්ණත්වය $30^\circ C$ හි පවතී. ගොඩනැගිල්ලේ සිලිමෙන් සහ බීමෙන් තාපය සංක්‍රාමණය වීම නොසලකා හැරිය හැකි ය.
- (i) බාහිර පරිසරයෙන් ගොඩනැගිල්ල තුළට තාපය සංක්‍රාමණය වීමේ සීග්‍රතාව කුමක් ද?
- ගඩොල්වල තාප සන්නායකතාව = $0.6 Wm^{-1} K^{-1}$
 ලීවල තාප සන්නායකතාව = $0.1 Wm^{-1} K^{-1}$
 වීදුරුවල තාප සන්නායකතාව = $0.8 Wm^{-1} K^{-1}$

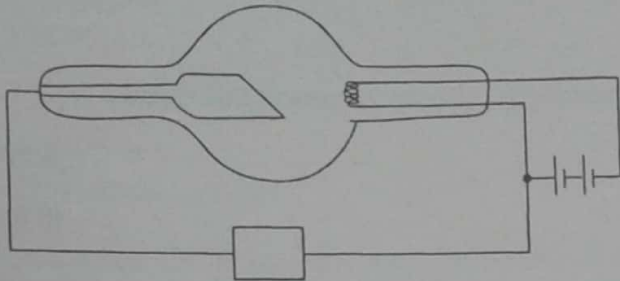
- (ii) රූපයේ පෙන්වා ඇති පරිදි තනි විදුරු තහඩුව වෙනුවට ගනනම් 0.1 cm වූ වාත ස්තරයක් මැදිවන පරිදි ගනනම් 0.2 cm වූ සමාන විදුරු තහඩු දෙකකින් ජනේලය සාදා ඇතුළු සලකන්න. මෙම වෙනස නිසා ජනේලය තුළින් තාපය සංක්‍රාමණයවීමේ සීග්‍රතාව කුමන ප්‍රතිශතයකින් අඩු වේ ද?

වාතයේ තාප සන්නායකතාව $= 3 \times 10^{-2} \text{ Wm}^{-1} \text{ K}^{-1}$

- (iii) ගොඩනැගිල්ල තුළ තුෂාර අංකය 20°C වන අතර, පිටත තුෂාර අංකය 25°C වේ. පිටත සාපේක්ෂ ආර්ද්‍රතාව 80% ක් වේ නම්, ගොඩනැගිල්ල තුළ සාපේක්ෂ ආර්ද්‍රතාව ගණනය කරන්න. 20°C හා 30°C දී වාතයේ සංතෘප්ත වාෂ්ප පීඩන පිළිවෙලින් 16 mm Hg හා 30 mm Hg වේ.

b)

- (i) X - කිරණ නළයක දළ සටහනක් රූපයේ දී ඇත. එම රූපය පිටපත් කර ඉලක්කය, සුක්‍රිකාව සහ අධිවෝල්ටීයතා සැපයුම නිවැරදි ධ්‍රැවීයතා පෙන්වමින් නම් කරන්න.
- (ii) නළය තුළ ඉලෙක්ට්‍රෝන නිපදවනුයේ කෙසේ දැයි සැකෙවින් සඳහන් කරන්න.
- (iii) X - කිරණ නළය රේචනය කළ යුත්තේ ඇයි?
- (iv) උපරිම ශක්තිය 100 keV වූ X - කිරණ නිපදවීම සඳහා අවශ්‍ය සැපයුම් වෝල්ටීයතාව කොපමණ ද?
- (v) 100 keV X - කිරණවල තරංග ආයාමය \AA වලින් සොයන්න.
- (vi) මිනිස් පටක හෝ අස්ථි තුළින් X - කිරණ ගමන් කරන විට ඒවා අවශෝෂණය වනුයේ ප්‍රධාන වශයෙන් ප්‍රකාශ විද්‍යුත් ආවරණය මගිනි. X - කිරණවලින් ජීවීන්ට ඇති බලපෑම (සඵල මාත්‍රාව - effective dose) රද පවතිනුයේ පටකවල හෝ අස්ථිවල ඒකක ස්කන්ධයක් මගින් අවශෝෂණය කරණු ලබන X - කිරණ ශක්ති ප්‍රමාණය මතයි. එය මනිනු ලබන්නේ සිවර්ට් (sievert-Sv) නම් වූ ඒකකය මගිනි. $1 \text{ Sv} = 1 \text{ J kg}^{-1}$. විකිරණ කටයුතුවල නියැලී නොසිටින පුද්ගලයින් සඳහා වසරක දී ලැබෙන මුළු සඵල මාත්‍රාව 1 mSv ට වඩා වැඩිනම් එය අන්තරායකාරී ලෙස සලකනු ලැබේ. (නොවැළැක්විය හැකි පසුබිම් විකිරණ (background radiation) මගින් ඇතිවන සඵල මාත්‍රාව මෙයට අයත් නොවේ.)

- (a) පසුබිම් විකිරණ නිසා වසරක දී ලැබෙන මුළු සඵල මාත්‍රාව 2 mSv නම් $\mu\text{Sv hr}^{-1}$ ඒකකය මගින් සඵල මාත්‍රාවේ සීග්‍රතාව (effective dose rate) ගණනය කරන්න.
- (b) X - කිරණ පරීක්ෂණාගාරයක සේවය කරන විකිරණ සේවකයෙකු (radiation worker) සඳහා අවසර දිය හැකි උපරිම වාර්ෂික සඵල මාත්‍රාව 20 mSv වේ. ඔහු සතියකට පැය 40 බැගින් වසරකට සති 40 ක් සේවය කරයි නම් ඔහුට අවදානම් රහිතව සේවය කිරීම සඳහා X - කිරණ පරීක්ෂණාගාරය තුළ කිබිය හැකි උපරිම සාමාන්‍ය සඵල මාත්‍රා සීග්‍රතාව $\mu\text{Sv hr}^{-1}$ වලින් කොපමණ ද?
- (c) සාමාන්‍යයෙන් X - කිරණ කදම්බයක කීප්‍රතාව I ලෙස සලකනු ලබනුයේ ඒකක වර්ගඵලයක් හරහා ඒකක කාලයක දී ගමන් කරන පෝටෝන සංඛ්‍යාවයි. කීප්‍රතාව I වන X - කිරණ කදම්බයකට නිරාවරණය කළ විට මිනිස් පටක ලබා ගන්නා සඵල මාත්‍රා සීග්‍රතාව $H = 0.57 IEa \mu\text{Sv hr}^{-1}$ මගින් දෙනු ලබයි. මෙහි E යනු X - කිරණ පෝටෝනයක ශක්තිය MeV වලින් ද a යනු පටකවල ස්කන්ධ අවශෝෂණ සංගුණකය $\text{cm}^2 \text{g}^{-1}$ වලින් ද I යනු කදම්බ කීප්‍රතාව $\text{cm}^{-2} \text{s}^{-1}$ වලින් ද වේ.

- (1) පසුවේ X - කිරණ ජායාරූපයක් ගැනීමට ගෙවන කාලය 0.1 s වේ. $I = 9.4 \times 10^8$ පෝටෝන $\text{cm}^{-2} \text{s}^{-1}$ ද, $a = 0.027 \text{ cm}^2 \text{g}^{-1}$ ද, $E = 100 \text{ keV}$ ද නම්, පසුවේ X - කිරණ ජායාරූපයක් ගැනීමේ දී පටක මගින් ලබාගන්නා සඵල මාත්‍රාව නිර්ණය කරන්න.
- (2) ඉහත මාත්‍රාව ලැබූයේ ස්කන්ධය 5 kg වූ දේහ පටක මගින් යැයි උපකල්පනය කර, පටක මගින් අවශෝෂණය කරගනු ලැබූ X - කිරණ පෝටෝන සංඛ්‍යාව ගණනය කරන්න.
- ජලාංක නියතය $= 6.6 \times 10^{-34} \text{ J s}$
- ආලෝකයේ වේගය $= 3.0 \times 10^8 \text{ m s}^{-1}$,
- 1 eV $= 1.6 \times 10^{-19} \text{ J}$

6. (a)
(i)

$$Q = K A \frac{\theta_1 - \theta_2}{d} \text{ යෙදීමෙන්} \dots\dots 01$$

බිත්තිය හරහා තාප සංක්‍රමණ සීඝ්‍රතාව $Q_{\text{wall}} = 0.6 \times 10^2 \times \frac{(30 - 25)}{10 \times 10^{-2}} \dots\dots 01$
 $= 3 \times 10^3 \text{ W}$

දොර හරහා තාප සංක්‍රමණ සීඝ්‍රතාව $Q_{\text{door}} = 0.1 \times 3 \times \frac{(30 - 25)}{2 \times 10^{-2}} \dots\dots 01$
 $= 0.75 \times 10^2 \text{ W}$

ජනේලය හරහා තාප සංක්‍රමණ සීඝ්‍රතාව $Q_{\text{window}} = 0.8 \times 4 \times \frac{(30 - 25)}{0.5 \times 10^{-2}} \dots\dots 01$
 $= 3.2 \times 10^3 \text{ W}$

අවට පරිසරයෙන් ගොඩනැගිල්ල තුළට තාප සංක්‍රමණය වීමේ සීඝ්‍රතාව $= (3 + 0.75 + 3.2) \times 10^3 \text{ W} \dots\dots 01$

$= 6.275 \times 10^3 \text{ W} \dots\dots 01$

(6.0 - 6.3)

විකල්ප පිළිතුර

ශිෂ්‍යයෙක් බිත්ති වර්ගඵලය $100 - 7 = 93 \text{ m}^2$ ලෙස සලකා ඇත්නම්,

$$Q_{\text{wall}} = 0.6 \times 93 \times \frac{(30 - 25)}{10 \times 10^{-2}} \dots\dots 01$$

$$= 2.8 \times 10^3 \text{ W}$$

අවට පරිසරයෙන් ගොඩනැගිල්ල තුළට තාප සංක්‍රමණය වීමේ සීඝ්‍රතාව $= (2.8 + 0.75 + 3.2) \times 10^3 \text{ W} \dots\dots 01$

$= 6.075 \times 10^3 \text{ W} \dots\dots 01$

(6.0 - 6.3)

(ii) පිටත විදුර තහඩුවේ ඇතුළු පෘෂ්ඨයේ උෂ්ණත්වය θ_1 ලෙසද ඇතුළත් ඇති විදුර තහඩුවේ පිටත පෘෂ්ඨයේ උෂ්ණත්වය θ_2 ලෙසද සලකමු.

පිටත විදුර තහඩුව තුළින් තාප සංක්‍රමණය වීමේ සීඝ්‍රතාව $Q_1 = 0.8 \times 4 \times \frac{(30 - \theta_1)}{0.2 \times 10^{-2}} \dots\dots 01$

චාන ස්ථරය හරහා තාප සංක්‍රමණ සීඝ්‍රතාව $Q_2 = 0.03 \times 4 \times \frac{(\theta_1 - \theta_2)}{0.1 \times 10^{-2}} \dots\dots 01$

ඇතුළත විදුර තහඩුව හරහා තාප සංක්‍රමණ සීඝ්‍රතාව $Q_3 = 0.8 \times 4 \times \frac{(\theta_2 - 25)}{0.2 \times 10^{-2}} \dots\dots 01$

අනවරත තත්වය යටතේ, $Q_1 = Q_2 = Q_3 = Q$

$\theta_1 + \theta_2 = 55$

$\theta_1 = 29.67^\circ\text{C}$ and $\theta_2 = 25.33^\circ\text{C}$

$Q = 0.8 \times 4 \times \frac{(30.00 - 29.67)}{0.2 \times 10^{-2}} = 5.28 \times 10^2 \text{ J}$

හෝ

$Q = 0.8 \times 4 \times \frac{(25.33 - 25.00)}{0.2 \times 10^{-2}} = 5.28 \times 10^2 \text{ J}$

(4.80 - 5.60)

ජනේලය තුළින් තාප සංක්‍රමණ සීඝ්‍රතාවයේ අඩුවීමේ ප්‍රතිශතය, $= (Q_{\text{old}} - Q_{\text{new}})/Q_{\text{old}} \dots\dots 01$

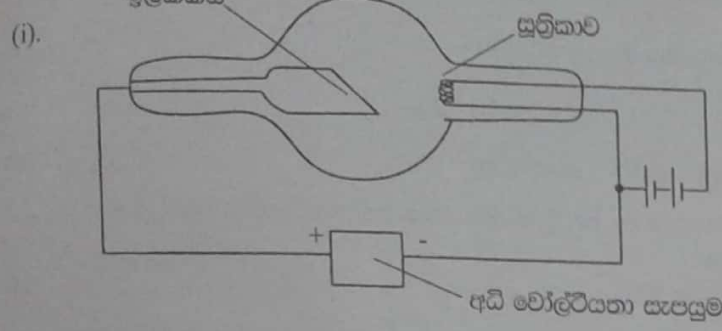
$= (3.2 \times 10^3 - 5.28 \times 10^2)/3.2 \times 10^3$

$= 83.5\% \dots\dots 01$

(82.5 - 85.0)

(b)

සාපේක්ෂ ආර්ද්‍රතාව	=	$\frac{\text{තුෂාර අංකයේදී ස.වා.පී.}}{\text{සාමාන්‍ය උෂ්ණත්වයේදී ස.වා.පී.}}$	01
	=	$\frac{80}{100} = \frac{25 \text{ }^\circ\text{C දී ස.වා.පී.}}{30}$	01
ගොඩනැගිල්ලේ ඇතුළත සාපේක්ෂ ආර්ද්‍රතාවය,	=	$\frac{16}{25 \text{ }^\circ\text{C දී ස.වා.පී.}}$	01
	=	66.7%	01
		(66 - 67)	

ඉලෙක්ත්‍රෝන උපාය, සුත්‍රිකාව හා අධි වෝල්ටීයතා සැපයුම (නිවැරදි ධ්‍රැවීයතා සමග) ලකුණු කිරීම සඳහා (සියල්ල නිවැරදි නම් - 02 , දෙකක් නිවැරදි නම් - 01)

(ii) සුත්‍රිකාව රත් කළ විට ලෝහය තුළ ඇති ඉලෙක්ට්‍රෝන තාපය විමෝචනය නිසා ඉවත් වේ.
හෝ
සුත්‍රිකාව රත් කිරීම මගින්/තාපය සැපයීමෙන් 01

(iii) ප්‍රතිරෝධය වළක්වා ගැනීම/අවම කරගැනීම සඳහා
හෝ
ගැටුම් වළක්වා ගැනීම/අවම කරගැනීම
හෝ
ඉලෙක්ට්‍රෝන ඉලෙක්ත්‍රෝන කැණීම ලෙස කරවීම සඳහා
හෝ
ඉලෙක්ට්‍රෝනවල ශක්ති හානිය වළක්වා ගැනීම/අවම කරගැනීම සඳහා
හෝ
වායු අණු අයනීකරණය වීම වැළැක්වීම සඳහා 01

(iv) සැපයුම් වෝල්ටීයතාව = 100 kV 01
(ඒකකය වැරදි නම් ලකුණ නැත)

(v) තරංග ආයාමය, $\lambda = \frac{hc}{E}$ 01

$$\lambda = \frac{(6.6 \times 10^{-34}) \times (3 \times 10^8)}{100 \times 10^3 \times 1.6 \times 10^{-19}}$$

$$= 0.12 \times 10^{-10} \text{ m} = 0.12 \text{ } \dots\dots\dots 01$$

(vi)(a) වාර්ෂික සඵල පසුබිම් මාත්‍රාව = 2 mSv

$$\text{ඵමනිසා සඵල පසුබිම් මාත්‍රා සීඝ්‍රතාව} = \frac{2 \times 10^3}{365 \times 24} \dots\dots\dots 01$$

$$= 0.228 \mu\text{Sv hr}^{-1}$$

(b) අවසර ලබාදී ඇති වාර්ෂික සඵල මාත්‍රාවේ උපරිමය = 20 mSv

$$\text{විකිරණ සමග කටයුතු කරන්නා වැඩ කරන පැය ගණන} = 40 \times 40 \text{ hr}$$

$$\text{පරීක්ෂණාගාරය තුළ නිරාවරණය විය හැකි උපරිම සඵල මාත්‍රා සීඝ්‍රතාවය} = \frac{20 \times 10^3}{40 \times 40}$$

$$= 12.5 \mu\text{Sv hr}^{-1} \dots\dots\dots 01$$

(c)(1). X කිරණ මගින් ඇතිවන සම්පූර්ණ මාත්‍රා සීඝ්‍රතාවය = $0.57 / E a \mu\text{Sv hr}^{-1}$
 $= 0.57 \times (9.4 \times 10^6) \times (0.1) \times (0.027) \mu\text{Sv hr}^{-1} \dots 01$
 $= 1.45 \times 10^6 \mu\text{Sv hr}^{-1}$

X කිරණ නිසා ලබාගන්නා මාත්‍රාව = $1.45 \times 10^6 \frac{0.1}{3600} \mu\text{Sv}$
 $= 40 \mu\text{Sv} \dots 01$
 (38 - 42)

(d)(2). 1 kg ස්කන්ධයක් මගින් ලබාගන්නා මාත්‍රාව = $40 \mu\text{Sv}$
 $= 40 \times 10^{-6} \text{ Sv}$

1 kg ස්කන්ධයක් මගින් අවශෝෂණය කරන ශක්තිය = $40 \times 10^{-6} \text{ J} \dots 01$
 (මෙම ලකුණ ලැබෙන්නේ SV, Jkg^{-1} වලට හැරවීම සඳහාය. වැරදි සංඛ්‍යාත්මක අගයයන් සහිත වුවාට කමක් නැත.)

5 kg ස්කන්ධයක් මගින් අවශෝෂණය කරන ශක්තිය = $5 \times 40 \times 10^{-6} \text{ J} \dots 01$
 (මෙම ලකුණ ලැබෙන්නේ ස්කන්ධයෙන් ගුණ කිරීම සඳහාය)

$= 2.0 \times 10^{-4} \text{ J}$

X කිරණ පෝටෝනයක ශක්තිය = 100 keV
 $= 100 \times 10^3 \times 1.6 \times 10^{-19} \text{ J}$
 $= 1.6 \times 10^{-14} \text{ J} \dots 01$

එමනිසා අවශෝෂණය කරනු ලබන X කිරණ පෝටෝන ප්‍රමාණය = $\frac{2 \times 10^{-4}}{1.6 \times 10^{-14}}$
 $= 1.25 \times 10^{10}$ පෝටෝන $\dots 01$
 (1.19 - 1.31)

ප්‍රශ්නයේ විචාරණය

06. (a). මෙය ඉතා ජනප්‍රිය ප්‍රශ්නයක් විය. ලකුණු ලබා ගැනීමට ද පහසුය. එකම සමීකරණය දිගින් දිගටම යෙදිය යුතුය. ඒ සෑම විටකම එසා නොකියන්න ලකුණු ලැබේ.

(i). $Q = kA \frac{(\theta_2 - \theta_1)}{d}$ ලියනවාට ලකුණු 01 යි.

බිත්තියට දැමීමාම එක ලකුණයි. දොරටු දැමීමා ම 01 යි. ජනේලයට දැමීමා ම 01 යි. එකතු කරනවාට 01 යි. අවසාන උත්තරයට එකයි. තව වෙන මොනවා දෙන්න ද ?

සමහර දුරුවන් බිත්ති වර්ගඵලය සඳහා 100 න් දොරේ සහ ජනේලේ වර්ගඵලවල එකතුව අඩු කොට ඇත. එක් අන්දමකින් බැලූ කල මෙයද නිවැරදිය. ගෙයක් සාදන විට හෝ තිත්ත ආලේප කරන විට මේසන් මහතුන් ගණන් හඳුන්වන මේ අන්දමටය. ඒ නිසා එසේ සැලවත් හරිය.

(ii). මෙම කොටසේ ඇත්තේ ද පළමු කොටසේ මෙන් නැවත ස්ථිර තුනට සමීකරණය යෙදීමය. මේ ටික ලිව්වා නම් ලකුණු සම්පූර්ණ ප්‍රමාණයෙන් සැහෙන ප්‍රමාණයක් ලබාගෙන හමාරය. අවාසනාවක මඟට වන්නේ මෙම ප්‍රකාශන මගින් θ_1 හෝ θ_2 ලබාගැනීමට බොහෝ දුරුවන්ට බැරවීමය. සමහර දුරුවන් පිටු ගණන් පුරා මේ සමීකරණ සුළු කොට තිබුණි. බලන්න මේ විසඳුම දෙස.

$$\frac{0.8 \times 4 \times (30 - \theta_1)}{0.2 \times 10^{-2}} = \frac{0.03 \times 4 \times (\theta_1 - \theta_2)}{0.1 \times 10^{-2}}$$

$$= 0.8 \times 4 \times \frac{(\theta_2 - 25)}{0.2 \times 10^{-2}}$$

පළමු හා අවසාන ප්‍රකාශන දෙකේ වර්ගඵලය, තාප සන්නායකතාව හා ඝනකම යන සියල්ලම එකය. එමනිසා,
 $30 - \theta_1 = \theta_2 - 25$ නොවේද ? $\theta_1 + \theta_2 = 55$

දැන් θ_2 , θ_1 වලින් ආදේශ කරන්න.

පළමු හා දෙවන ප්‍රකාශන වලින් (4 කැපේ, 10^{-2} කැපේ)

$$0.8(30 - \theta_1)/2 = 0.03(2\theta_1 - 55)$$

$$12 - 0.4\theta_1 = 0.06\theta_1 - 1.65$$

$$0.46\theta_1 = 13.65$$

$$\theta_1 = 29.67^\circ\text{C}$$

බලන්න එවිට වෙලා යන්නේ කෑ හේ ද ?

ප්‍රතිශතය සෙවීම සඳහා මුල් අගයෙන් නව අගය අඩු කර මුල් අගයෙන් බෙදා 100 ග් වැඩි කළ යුතුය. ආහසේ ප්‍රතිශත ගණන් O/L වලදී හදාරා ඇතුළුවා සක නැත, සුළු කරගන්න බැරවුනොත් ප්‍රකාශනය හෝ වැරදි අගයන්ගෙන් හෝ මෙය ලියා ඇත්නම් මෙම ලකුණු ලබාගත නැක. ඒ නිසා O/L සුළු කිරීම බැර වුනත් A/L හොඳික විදහවේ කැපෙන්ම එක් ලකුණකි.

83.5% කින් තාප සංක්‍රාමණය වීමේ වාසියක් ඇත. සිත රටවල ගොඩනැගිලි වල ජනේල සාදා ඇත්තේ මේ අයුරිනි. එහිදී ගොඩනැගිලි තුළ තාපය පිටතට යන්නට නොදී අවම කරගත යුතුයි. අපගේ රටේ මෙය සිදුවිය යුත්තේ අනෙක් පැත්තටය. කාමරයක් වායුසම්බන්ධතාවය කළ විට පිටත තාපය හැකිතරම්ම ඇතුළට ඒම වැළැක්විය යුතුයි. 84% කින් තාපය ගලා ඒම වැළැක්විය නැකි නම් එය හොඳ ශ්‍රාවකයකි.

(iii) සාපේක්ෂ ආර්ද්‍රතාවයේ අර්ථ දැක්වීමට දෙවරක් යෙදිය යුතුය. පිටතට අදාල තුෂාර අංකය (25°C) කාමරය තුළ උෂ්ණත්වයට සමාන වීමට ගණන සාදා ඇත. එමනිසා ඇත්තටම 25°C හිදී ස.වා.පි. සෙවීමට පවා අවශ්‍ය නැත.

$$80/100 = P_{25}/30$$

$$RH = 16/P_{25}$$

එකකින් අනෙක ගුණ කලවිට P_{25} කැපේ.

$$\frac{80 RH}{100} = \frac{16}{30}$$

$$RH = 66.7\%$$

06.(b). මෙහි මුල් කොටස් පෙර ද පරීක්ෂා කර ඇත. (vi) වන කොටසේ සිට ඇත්තේ විකිරණ මගින් සිදුවන සෞඛ්‍ය අවදානමට අදාල ගණනයන්ය. ඇත්තටම ඒ සියළු ගණනයන් සියල්ල අංක ගණිතයන් වේ. මෙවිටත් මෙවිටත් මෙවිටත් කොටස් වලින් ද යන ගණිතය මෙහි ඇත්තේ. අනෙක් අතට එම කොටස ජේද ප්‍රශ්නයක් සේ සැලකිය නැකිය.

(i). සූත්‍රිකාව, ඉලක්කය හා අධි වෝල්ටීයතා සැපයුම පහසුවෙන් නම් කළ නැක. බැටරි සමූහයක් ඇත්තේ සූත්‍රිකාව තුළින් ධාරාවක් යවා එය රත් කිරීමටය.

(ii). ඉලෙක්ට්‍රෝන නිපදවන්නේ සූත්‍රිකාව රත් කිරීමෙනි. ටෙලිවිෂනයක ඉලෙක්ට්‍රෝන නිපදවන්නේ මේ අන්දමටය. ජනිත වන කාපය මගින් පරමාණුවල ඉලෙක්ට්‍රෝන ගැලවී විමෝචනය වේ. මේ අන්දමින් ඉලෙක්ට්‍රෝන ලබාගැනීම thermionic emission (ත'මයන විමෝචනය) ලෙසින් හඳුන්වනු ලැබේ.

(iv). X කිරණයේ උපරිම ශක්තිය 100 keV නම් ඉලක්කය මත වදින ඉලෙක්ට්‍රෝනයේ චාලක ශක්තිය ද අවම තරම්ම 100 keV විය යුතුය. එසේ වදින ඉලෙක්ට්‍රෝනයක මුළු චාලක ශක්තියම හානි වී එම මුළු චාලක ශක්තියට සමාන X-කිරණ පෝටෝනයක් සෑදෙයි නම් එම පෝටෝනයටය, උපරිම ශක්තිය ඇත්තේ. සූත්‍රිකාවෙන් නික්මෙන ඉලෙක්ට්‍රෝනවල චාලක ශක්තිය ශුන්‍ය ලෙස සැලකූ විට ඒවා ඉලක්කයේ වදින විට චාලක ශක්තිය 100 keV නම් සැපයිය යුතු වෝල්ටීයතාව 100 kV කි.

ඉලෙක්ට්‍රෝනයක් 100 kV හරහා ත්වරණය වීමේදී ලබාගන්නා ශක්තිය 100 keV කි. 1 eV යනු එක් ඉලෙක්ට්‍රෝනයක් 1 V විභව අන්තරයක් හරහා ත්වරණය වන විට අයත් කරගන්නා ශක්තියයි. එමනිසා 1 keV යනු ඉලෙක්ට්‍රෝනයක් 1kV විභව අන්තරයක් හරහා ත්වරණය වන විට අයත් කරගන්නා ශක්තියයි.

(v). සරල ගණනයකින් $E = hc/\lambda$ යෙදිය යුතුය.

(vi).(a). අංක ගණිතය ය. වසරක දී ලැබෙන මාත්‍රාව දන්නේ නම් පැයකට ලැබෙන මාත්‍රාව කොපමණ ද ? අවුරුද්දට ඇති පැය ගණනෙන් 2 mSv බෙදිය යුතු හේ ද ? උත්තරය μSv වලින් අසන නිසා mSv, μSv කළ යුතුය.

(b). නිකම්ම නිකං අංක ගණිතය ය. වසරකට වැඩි කරන පැය ගණන දන්නා නිසා නැවත 20 mSv එම පැය ගණනින් බෙදිය යුතුය.

(c).(1). නිකම්ම නිකං ආදේශයකි. සූත්‍රයන් දී ඇත. ආදේශ කරන්න. E, keV වලින් දී ඇති නිසා MeV වලට හැරවීම පමණි මෙහි කළ යුත්තේ. අනෙක් ඒවා සියල්ල අවශ්‍ය ඒකක වලින්ම දී ඇත. සූත්‍රයෙන් දෙන්නේ පැයකට අවශෝෂණය වන මාත්‍රාවයි. X - කිරණ ගැනීමට ගතවන කාලය 0.1 s වේ. එමනිසා එම කාලය තුළදී අවශෝෂණය වන මාත්‍රාව ලබා ගැනීමට පැයකට මෙවිටර් නම් තත්. 0.1 කට කොටස් වරද කියා සෙවිය යුතුය.

(2). $40 \mu\text{Sv}$ යනු $40 \times 10^{-6} \text{ Sv}$ ය. Sv වල අර්ථ දැක්වීම 1 J kg^{-1} ය. එමනිසා $40 \times 10^{-6} \text{ Sv}$ යනු $40 \times 10^{-6} \text{ J kg}^{-1}$ වේ. එමනිසා 5 kg ක අවශෝෂණය වන ශක්තිය $5 \times 40 \times 10^{-6} \text{ J}$ වේ.

ඊළඟට එක් X - කිරණ පෝටෝනයක ශක්තිය ජුල් වලින් දන්නේ නම් $5 \times 40 \times 10^{-6} \text{ J}$ ප්‍රමාණයක අඩංගු පෝටෝන සංඛ්‍යාව ගණනය කිරීම නැවත අංක ගණිතය හොඳව ද ?

මෙම ජේදය නිවී සැතහිල්ලේ කියවූ පසු උත්තර ලබාගැනීම 8 වන ශ්‍රේණියේ ප්‍රමාණයකට කළ නැකිය.